

Prissättningsbesked

Förslag till

- lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner,**
- lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),**
 - lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),**
- lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.,**
 - lag om ändring i sekretesslagen (1980:100), och**
 - förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.**

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	1
1 Sammanfattning	5
2 Lagtext	7
2.1 Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.....	7
2.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	11
2.3 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	12
2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.	15
2.5 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).....	16
2.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	18
3 Bakgrund.....	20
3.1 Uppdraget.....	20
3.2 Nuvarande regler.....	20
3.2.1 Internprissättning	20
3.2.2 Prissättningsbesked	21
3.3 Handläggande myndighet	22
4 OECD:s och EU:s riktlinjer för prissättningsbesked	23
4.1 Bakgrund.....	23
4.2 OECD:s riktlinjer och anvisningar.....	24
4.2.1 Allmänt	24
4.2.2 Ansökningsfasen	24
4.2.3 Genomförandefasen	31
4.2.4 Uppföljning och kontroll	34
4.2.5 Övrigt	37
4.3 EU	37
4.3.1 Allmänt	37
4.3.2 Ansökningsfasen	37
4.3.3 Genomförandefasen	40
4.3.4 Uppföljning och kontroll	41
4.3.5 Övrigt	41
5 Regleringen i andra stater	42
5.1 Australien.....	42
5.1.1 Allmänt	42
5.1.2 Ansökningsfasen	42
5.1.3 Genomförandefasen	43
5.1.4 Uppföljning och kontroll	44

5.1.5	Övrigt	44
5.2	Danmark.....	45
5.3	Finland	45
5.4	Frankrike	45
5.4.1	Allmänt	45
5.4.2	Ansökningsfasen	45
5.4.3	Genomförandefasen	46
5.4.4	Uppföljning och kontroll	46
5.4.5	Övrigt	46
5.5	Kanada	47
5.5.1	Allmänt	47
5.5.2	Ansökningsfasen	47
5.5.3	Genomförandefasen	48
5.5.4	Uppföljning och kontroll	48
5.5.5	Övrigt	48
5.6	Nederländerna	49
5.6.1	Allmänt	49
5.6.2	Ansökningsfasen	49
5.6.3	Genomförandefasen	50
5.6.4	Uppföljning och kontroll	51
5.6.5	Övrigt	52
5.7	Norge.....	52
5.8	Nya Zeeland	52
5.9	Spanien.....	53
5.10	Storbritannien.....	53
5.10.1	Allmänt	53
5.10.2	Ansökningsfasen	54
5.10.3	Genomförandefasen	54
5.10.4	Övrigt	54
5.11	Tyskland.....	55
5.11.1	Allmänt	55
5.11.2	Handläggningen	55
5.11.3	Övrigt	55
5.12	USA.....	56
5.12.1	Allmänt	56
5.12.2	Ansökningsfasen	56
5.12.3	Genomförandefasen	57
5.12.4	Uppföljning och kontroll	58
5.12.5	Övrigt	58
6	Överväganden och förslag	60
6.1	Regleringen	60
6.2	Omfattningen av ett prissättningsbesked	61
6.2.1	Förhållandet till förhandsbesked i skattefrågor	62
6.3	Vem kan ansöka om ett prissättningsbesked	62
6.4	Handläggande myndighet	63
6.5	Uni- eller bilaterala prissättningsbesked.....	67

6.6	Definitioner	68
6.7	Förmöten	68
6.8	Ansökan och dess innehåll	69
6.8.1	Språk m.m.	71
6.8.2	Kompletterande information	72
6.9	Hinder mot att meddela prissättningsbesked	72
6.10	Förutsättningar för att meddela ett prissättningsbesked.....	73
6.10.1	Komplexitetskrav	74
6.10.2	Avgifter	74
6.11	Innehållet i ett prissättningsbesked	75
6.12	Förutsättningar för prissättningsbesked	76
6.13	Rapporteringskyldighet	77
6.13.1	Ändrade förutsättningar	77
6.13.2	Årlig rapportering	77
6.14	Giltighet	78
6.14.1	Starttidpunkt, retroaktiv tillämpning och giltighetsperiod	78
6.14.2	Förlängning av giltighetsperioden	80
6.14.3	Verkan av ett prissättningsbesked	80
6.15	När ett prissättningsbesked ska omprövas eller blir ogiltigt.....	81
6.16	Kommunicering	85
6.17	Särskilt skydd för lämnade uppgifter	85
6.18	Sanktioner	86
6.19	Överklagande	86
6.20	Taxeringslagen.....	88
6.20.1	Taxeringsbesök och taxeringsrevision	88
6.20.2	Omprovning och överklagande av taxeringsbeslut	89
6.20.3	Prissättningsbesked och skattetillägg	91
6.21	Ersättning för kostnader	91
6.22	Sekretess och informationsutbyte	92
6.23	Uppgifter i beskattningsdatabasen	93
7	Konsekvensanalys.....	95
7.1	Konsekvenser för Skatteverket	95
7.2	Konsekvenser för de skattskyldiga	95
8	Författningskommentarer.....	97
8.1	Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.....	97
8.2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	101
8.3	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	101
8.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.	102
8.5	Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).....	102

8.6	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	103
-----	--	-----

1 Sammanfattning

Skatteverket föreslår att det införs en möjlighet att besluta om prissättningsbesked vid internationella transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Regler rörande sådana besked föreslås tas in i en särskild lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Enligt förslaget ska ärenden om prissättningsbesked handläggas av Skatteverket och meddelas efter ansökan av en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Såväl inhemska företag som utländska företags fasta driftställen i Sverige omfattas av lagen och kan ansöka om prissättningsbesked. Svenska handelsbolag, europeiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer omfattas genom sina delägare av lagen.

Ett prissättningsbesked ska bara kunna meddelas om det föreligger en ömsesidig överenskommelse med en eller flera av transaktionen berörda stater med vilka Sverige har ingått skatteavtal. Vidare krävs att information i ärendet kan fås antingen med stöd av avtal (t.ex. artikel 26 i OECD:s modellavtal) eller på grund av överenskommelse med den andra avtalsstaten. En ytterligare förutsättning för att ett prissättningsbesked ska kunna meddelas är att den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen antingen står i överensstämmelse med ansökan eller att näringsidkaren godtagit från ansökan gjorda avvikelser.

Förmöten ska hållas om näringsidkaren begär det. Syftet med sådana möten är bl.a. att klargöra förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vilken utredning som krävs i det enskilda fallet.

I förslaget anges att en ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ges exempel på sådan utredning som normalt ska ges in. Vidare klargörs att Skatteverket får begära in kompletterande information. En ansökan ska vara avfattad på svenska eller engelska och ges in i fyra exemplar. Berörs bara det nordiska skatteavtalet av ansökan får den vara avfattad på danska eller norska. Förfarandet ska vara avgiftsfritt.

Vid handläggning av ett prissättningsbesked får Skatteverket ta kontakt och förhandla med andra avtalsstater i syfte att träffa en ömsesidig överenskommelse i frågan.

Finner Skatteverket att prissättningsbesked inte bör meddelas ska ansökan avvisas. Fråga kan t.ex. vara om att ett prissättningsbesked söks i ett rent teoretiskt fall, att ansökan inte uppfyller de i lagen ställda kraven, att det inte är möjligt att få till stånd en ömsesidig överenskommelse med berörd utländsk stat, att ansökan inte inrymmer svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tolkning eller tillämpning av ett skatteavtal eller att det av andra skäl inte är lämpligt att ett prissättningsbesked lämnas.

I ett prissättningsbesked ska alla de uppgifter som krävs för dess tillämpning och för att kontrollera att beskedet efterlevs tas in. Ett prissättningsbesked får förenas med villkor.

En näringsidkare som fått ett prissättningsbesked är skyldig att utan oskäligt dröjsmål anmäla till Skatteverket om de förutsättningar på vilka prissättningsbeskedet vilar förändrats i sådan omfattning att det bör omprövas eller inte längre är giltigt. Näringsidkaren ska vidare årligen tillsammans med sin självdeklaration lämna en försäkran att de förutsättningar på vilka beskedet vilar är riktiga och inte ändrats under giltighetstiden.

Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket men kan omprövas och revideras om lagstiftning eller skatteavtal som har betydelse för dess giltighet ändras eller om de villkor som föreskrivs i beskedet inte uppfylls. Vidare kan ett prissättningsbesked omprövas och förklaras ogiltigt om näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift i sin ansökan, avvikit från beskedet i sin självdeklaration eller begärt omprövning av eller överklagat sin taxering i en fråga som omfattas av prissättningsbeskedet.

Uppgifter som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket på annat sätt inte har möjlighet att hämta in får – i den mån näringsidkaren begär det – bara användas vid handläggningen av det ärendet.

Ett prissättningsbesked som sådant ska inte kunna överklagas.

Bestämmelserna i 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) är tillämpliga vid handläggningen av ärenden om prissättningsbesked. I och med att ett system med prissättningsbesked införs bör enligt Skatteverkets uppfattning också möjligheten att ompröva taxeringar utvidgas så att det är möjligt att ändra taxeringarna om detta följer av ett prissättningsbesked.

Ett prissättningsbesked ska normalt ha en giltighetstid om maximalt fem beskattningsår. I och med att ett besked bygger på vad som anges i den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen och då giltighetsperiod och starttidpunkt varierar mellan olika stater har det i denna del byggts in en flexibilitet för att systemet ska kunna anpassas till vad som är lämpligt i det enskilda fallet och uttalas i den ömsesidiga överenskommelsen med den andra avtalsstaten.

Sökanden ska inte vara berättigad till någon ersättning av allmänna medel för de kostnader som denne haft i anledning av ett ärende om prissättningsbesked eller i annat behörig myndighetsärende.

Beslut om prissättningsbesked ska omfattas av sekretess enligt 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100).

Uppgifter om prissättningsbesked ska kunna tas in i beskattningsdatabasen.

2 Lagtext

Skatteverket har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller besked om prissättning av internationella transaktioner (prissättningsbesked) mellan personer som är i sådan ekonomisk intressegemenskap som avses i 14 kap. 19 och 20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). Vid tillämpningen av denna lag ska ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där denne hör hemma anses som en självständig person i den stat där driftstället är beläget.

2 § Prissättningsbesked lämnas efter ansökan av en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och omfattas av tillämpligt skatteavtal. Ansökan ska ges in till Skatteverket.

3 § Skatteverket får inleda ett förfarande om ömsesidig överenskommelse med annan i ansökan om prissättningsbesked angiven stat i syfte att komma överens i frågor som omfattas av denna lag. Detta får bara ske om Sverige ingått ett skatteavtal med denna stat och detta avtal innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar eller om motsvarande information kan lämnas på annat sätt av staten i fråga.

4 § Om ett ärende om prissättningsbesked är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör prövas av regeringen, ska Skatteverket med eget yttrande överlämna till regeringen att handha förfarandet vid ömsesidig överenskommelse. Det som i 3 och 10 §§ sägs om Skatteverket ska därvid i stället avse regeringen.

Vad som sägs i första stycket gäller inte det avtal som avses i 6 § andra stycket.

5 § Prissättningsbesked lämnas av Skatteverket efter det att en ömsesidig överenskommelse träffats enligt 3 eller 4 §.

Definitioner

6 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i inkomstskattelagen (1999:1229). Med stat avses även annan jurisdiktion med vilken Sverige ingått ett skatteavtal.

Vad som i denna lag sägs om skatteavtal ska gälla också i fråga om det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation beträffande skatter på inkomst.

Ansökan om prissättningsbesked

7 § Näringsidkare som anmält intresse för ett prissättningsbesked ska beredas tillfälle att med Skatteverket muntligen diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked innan en ansökan ges in.

8 § En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig.

I ansökan ska näringsidkaren lämna de uppgifter som behövs för att prissättningsbesked ska kunna lämnas. Detta innefattar särskilt

1. namn, adress och andra uppgifter för identifikation av berörda parter,
2. uppgift om vilka stater som är berörda av prissättningsfrågan,
3. en beskrivning av den aktuella prissättningsfrågan,
4. uppgift om vilket eller vilka beskattningsår ansökan avser,
5. en beskrivning av berörda näringsidkare samt deras organisation och verksamheter,
6. uppgift om redan existerande prissättningsbesked som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan,
7. uppgift om andra aktörer på marknaden,
8. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,
9. en funktionsanalys,
10. en beskrivning av vald prissättningsmetod,
11. en redogörelse för varför den föreslagna metoden är lämplig,
12. utredning som visar på effekterna av den föreslagna metoden,
13. antaganden som ligger till grund för föreslagen prissättningsmetod och en analys av vilken effekt en förändring av dessa antaganden eller andra händelser kan få, och
14. en jämförbarhetsanalys.

9 § Ansökan ska vara avfattad på svenska eller engelska och ges in i fyra exemplar. Om en ansökan bara avser tillämpning av lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna, får ansökan ges in på danska eller norska.

10 § Skatteverket får anmoda näringsidkaren att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som behövs för att pröva ansökan.

Hinder mot att pröva ansökan

11 § En ansökan om prissättningsbesked får avvisas om

1. en ömsesidig överenskommelse i frågor om prissättning med i ansökan angiven stat inte kan träffas,
2. den avser en teoretisk fråga utan anknytning till en faktisk transaktion,
3. ansökan inte uppfyller i 8 § uppställda krav eller sökanden inte efterföljer en anmodan enligt 10 §,
4. transaktionen i fråga hör så nära samman med annan transaktion att den inte kan bedömas fristående,
5. den avser en fråga som inte inrymmer svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tolkningen eller tillämpningen av ett skatteavtal,
6. transaktionen redan har företagits och de ekonomiska effekterna av transaktionen har inträffat, eller

7. det av andra skäl inte är lämpligt att prissättningsbesked lämnas.

Prissättningsbeskedet

12 § I ett prissättningsbesked ska Skatteverket ange hur den fråga som beskedet avser ska bedömas. Ett prissättningsbesked får förenas med villkor som anger de förutsättningar som beskedet vilar på.

Prissättningsbesked lämnas bara om innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen står i överensstämmelse med ansökan om prissättningsbesked eller om näringsidkaren godtagit från ansökan gjorda avvikelser.

Rapporteringskyldighet

13 § Om någon av de förutsättningar på vilka ett prissättningsbesked vilar ändrats ska näringsidkare som omfattas av beskedet utan oskäligt dröjsmål anmäla detta till Skatteverket.

14 § Näringsidkare som fått ett prissättningsbesked är skyldig att årligen till självdeklarationen lämna en försäkran av innebörd att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att dessa förutsättningar därefter inte ändrats eller om så är fallet, i vilket avseende ändring har skett.

Giltighet m.m.

15 § Ett prissättningsbesked ska inte gälla under längre tid än fem beskattningsår om inte särskilda skäl föreligger.

16 § Ett prissättningsbesked är, om inte annat följer av 17–19 §§, bindande för Skatteverket i förhållande till den som beskedet avser.

17 § Skatteverket får på eget eller berörd näringsidkares initiativ ompröva ett prissättningsbesked om

1. en författningsändring påverkar den fråga som beskedet avser, eller
2. någon av de förutsättningar på vilka beskedet vilar inte föreligger.

18 § Skatteverket får genom omprövning förklara att ett prissättningsbesked inte längre ska gälla från och med det beskattningsår för vilket

1. försäkran enligt 14 § inte lämnats, lämnats för sent eller innehåller sådan oriktig uppgift som avses i 5 kap. 1 § andra stycket taxeringslagen (1990:324),
2. näringsidkaren i sin deklaration avvikit från beskedet, eller
3. näringsidkaren begärt omprövning enligt 4 kap. taxeringslagen eller överklagat enligt 6 kap. samma lag i en prissättningsfråga som omfattas av beskedet.

Vad som sägs i första stycket 3 gäller inte om näringsidkarens begäran eller överklagande är en följd av prissättningsbeskedet eller om de behöriga myndigheterna kommit överens om annat.

19 § Skatteverket får genom omprövning förklara att ett prissättningsbesked är ogiltigt om näringsidkaren i de uppgifter som ligger till grund för prissättningsbeskedet lämnat sådan oriktig uppgift som avses i 5 kap. 1 § andra stycket taxeringslagen (1990:324).

Övrigt

20 § Vid handläggning av ett ärende enligt denna lag ska bestämmelserna i 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) tillämpas.

21 § På begäran av en näringsidkare får uppgift som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket med stöd av annan lag inte har möjlighet att hämta in bara användas vid handläggning av detta ärende.

Överklagande

22 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att det i inkomstskattelagen (1999:1229) ska införas en ny paragraf, 14 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

1 a §

*Bestämmelser om
prissättningsbesked finns i lagen
(2008:xxx) om prissättningsbesked
vid internationella transaktioner.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2.3 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 7 och 8 §§ samt 4 kap. 13 och 17 §§ taxeringslagen (1990:324) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

7 §¹

Om några uppgifter i en självdeklaration behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med den skattskyldige om att sådan avstämning skall göras vid besök hos honom eller vid annat personligt sammanträffande. Överenskommelse får även träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av betydelse för taxeringskontrollen.

Vad som sägs i första stycket gäller även för kontroll av uppgifter som lämnats i ett ärende enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller för att kontrollera att i ett prissättningsbesked angivna förutsättningar föreligger.

8 §²

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera att deklara- och annan uppgiftsskyldighet enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt eller att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skatteverket får även besluta om taxeringsrevision för kontroll av uppgifter som lämnats i ett ärende enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller för att kontrollera att i ett prissättningsbesked angivna förutsättningar föreligger.

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första och andra styckena av någon annan än den som revideras.

¹ Senaste lydelse 2003:655.

² Senaste lydelse 2003:655.

Taxeringsrevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078).

4 kap.

13 §³

Omprövar Skatteverket självmant ett taxeringsbeslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av

1. Skatteverkets taxeringsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,

2. allmän förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,

3. Skatteverkets beslut om fastighetstaxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

4. beslut om utländsk skatt eller om obligatoriska avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten.

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten,
6. Skatteverkets beslut om prissättningsbesked enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självmant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

17 §⁴

Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. när kontrolluppgift som *skall* lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

2. när kontrolluppgift som *ska* lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–6,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i

³ Senaste lydelse 2004:1143.

⁴ Senaste lydelse 2004:1143.

7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet, och

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §⁵

Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden som enligt skatteavtal som Sverige har ingått med en annan stat eller det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst ska handläggas av behörig myndighet.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

⁵ Senaste lydelse 2003:746.

2.5 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §⁶

Sekretess gäller för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förändring av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift som har tillförts databasen. Motsvarande sekretess gäller även hos kommun eller landsting för uppgift som har lämnats dit i ett ärende om förhandsbesked i skatte- eller taxeringsfråga samt hos Försäkringskassan för uppgift som har lämnats dit i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift. Uppgift hos Tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. I myndighets verksamhet som avser förändring av eller uttag ur tulldatabasen enligt lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet gäller sekretess för uppgift som har tillförts databasen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen enligt första-femte meningarna endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Detsamma gäller uppgift som med anledning av överklagande hos domstol registreras hos annan myndighet enligt 15 kap. 2 § första stycket 3 eller 4. Har uppgift i mål hos domstol erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Sekretessen gäller inte beslut, varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs, om inte beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,
2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,

⁶ Senaste lydelse 2006:422.

eller

3. trängselskatt.

3. trängselskatt, eller

4. prissättningsbesked vid
internationella transaktioner.

I beslut, varigenom trängselskatt bestäms eller underlag för bestämmande av sådan skatt fastställs, gäller sekretessen dock endast för uppgift om vilken betalstation bilen har passerat och tidpunkten för denna passage.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning, lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet eller lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion. I rådets förordning (EG) 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som *skall* vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter finns bestämmelser om att uppgift i vissa fall får lämnas till enskild. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i ärende om revision lämnas till en förvaltare i den reviderades konkurs.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning, lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet eller lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion. I rådets förordning (EG) 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som *ska* vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter finns bestämmelser om att uppgift i vissa fall får lämnas till enskild. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i ärende om revision lämnas till en förvaltare i den reviderades konkurs.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Regeringen föreskriver att 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §⁷

Beträffande personer som avses i 2 kap. 2 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i beskattningsdatabasen behandlas uppgifter

1. som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden som sker med stöd av

- kupongskattelagen (1970:624),
- fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
- lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
- taxeringslagen (1990:324),
- lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt,
- skattebetalningslagen (1997:483),
- lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
- inkomstskattelagen (1999:1229),
- lagen (2007:592) om kassaregister m.m., *eller* – lagen (2007:592) om kassaregister m.m.,
- annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter, *eller* – annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter, *eller*
- lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

2. om planerad, beslutad, pågående eller avslutad revision och annan kontroll av skatter och avgifter,

3. om att fordran mot en person registrerats hos Kronofogdemyndigheten, om indrivningsresultat, och om att en person ålagts betalningsskyldighet i egenskap av bolagsman eller företrädare för en juridisk person,

4. om beslut om skuldsanering, ackord, likvidation, konkurs eller näringsförbud och om betalningsinställelse,

5. om antal anställda och anställdas personnummer,

6. om postgiro- och bankgironummer, om fullmakt lämnats för bank- eller postgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto samt uppgifter om fullmakten och kontot,

⁷ Senaste lydelse 2007:598.

7. om bouppteckning eller dödsboanmälan, dödsbodelägare, tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälan enligt ärvdabalken,

8. för förberedelsearbete vid fastighetstaxering,

9. om lagfarna köp av hela eller delar av fastigheter samt om fastighetsregleringar vid vilka mer än två hektar åkermark, betesmark och skogsmark överförs från en fastighet till en annan och där frivillig överenskommelse om likviden föreligger,

10. om tillsyn enligt alkohollagen (1994:1738),

11. som behövs för handläggning av ärende enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller annars för informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden,

12. från aktiebolagsregistret,

13. från vägtrafikregistret,

14. från Statens folkhälsoinstitut om tillstånd enligt alkohollagen och om omsättning enligt restaurangrapport,

15. från länsarbetsnämnden om beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt om utbetalt belopp och datum för utbetalningen,

16. från Tullverket om debiterad mervärdesskatt vid import, exportvärden, antal import- och exporttillfällen samt de tidsperioder som uppgifterna avser samt uppgifter från verket som behövs för tillämpningen av 3 kap. 30 § andra stycket mervärdesskattelagen,

17. från Försäkringskassan om försäkring mot kostnader för sjuklön när det gäller arbetsgivaren och den försäkrade, om sjukpenningsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete och om utsänd person, och

18. om avgiftsskyldighet till sådant trossamfund som har eller har beviljats uppördshjälp enligt 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund samt om församlingstillhörighet inom Svenska kyrkan.

Skatteverket meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

3 Bakgrund

3.1 Uppdraget

På uppdrag av regeringen har Skatteverket utrett möjligheterna att införa ett formaliserat förfarande för framställningar om bi- och multilaterala prissättningsbesked. I uppdraget ingick att bedöma behovet av lagstiftning för att inrätta ett sådant förfarande i Sverige och att ta fram förslag till lagstiftning. Även för- och nackdelar med olika organisatoriska modeller bör behandlas liksom förväntade kostnader för de förslag som presenteras. I uppdraget ingår också att ta del av erfarenheterna på området inom OECD samt regelsystem i andra stater. Uppdraget ska redovisas senast den 31 december 2007.

3.2 Nuvarande regler

3.2.1 Internprissättning

Det i internationella sammanhang mest förespråkade sättet att upprätthålla en godtagbar standard vid affärer inom en företagsgrupp är armlängdsprincipen. Den utgår från att varje företag inom en multinationell koncern ska behandlas som om det vore fristående, på armlängds avstånd, från de andra företagen vid en bedömning av affärer som äger rum inom gruppen. Bland OECD:s medlemsländer råder enighet om att armlängdsprincipen ger det teoretiskt bästa resultatet eftersom den söker upprätthålla en standard som nära ansluter till marknadsmässiga förhållanden. Har företagen i sina interna affärsrelationer använt en prissättning som avviker från denna norm kan effekten därav komma att ifrågasättas och inkomsterna justeras. Armlängdsprincipen kan dock vara komplicerad att tillämpa i det enskilda fallet och har blivit kritiserad för att den inte beaktar effektivitetsvinster inom koncerner och för de problem som uppkommer vid exempelvis värdering av immateriella tillgångar. Inom OECD är dock uppfattningen att de metoder som bygger på armlängdsprincipen successivt kan utvecklas och förbättras i takt med vunna erfarenheter från medlemsländerna.

För svenskt vidkommande ger 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, uttryck för armlängdsprincipen. Regeln är ett komplement till de allmänna bestämmelserna i 14 kap. och de närmast följande kapitlen i IL för beräkning av inkomst av näringsverksamhet.

Artikel 9 i OECD:s modellavtal innehåller regler som tar sikte på transaktioner mellan företag i intressegemenskap. I materiellt hänseende är den interna svenska korrigeringsregeln mer begränsad än motsvarande regel i modellavtalet och många skatteavtal. Exempelvis omfattar den svenska korrigeringsregeln inte filialfall, vissa royaltybetalningar och inte heller underkapitalisering. Modellavtalets motsvarighet torde däremot omfatta samtliga dessa typer av transaktioner. I skatteavtalen finns i allmänhet korresponderande regler som bygger på den nämnda armlängdsprincipen. Till hjälp vid tolkning av artikel 9 i OECD:s modellavtal har skattekommittén (CFA) inom OECD tidigare gett ut rapporterna *Transfer Pricing and Multinational Enterprises* (1979) och *Three Taxation Issues* (1984).

På grund av utvecklingen inom internprissättningsområdet hos vissa medlemsstater inom OECD, speciellt USA, inleddes under 1994 en översyn av tidigare utgivna rapporter. I juni 1995 antog CFA de första fem kapitlen i *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations*, fortsättningsvis benämnda riktlinjerna. Till dessa riktlinjer fogades bilagor som bl.a. behandlar prissättningsbesked. OECD:s riktlinjer tjänar flera syften och ska bl.a.

- hjälpa multinationella företag och skatteförvaltningar genom att ge vägledning och metoder för att lösa prissättningsfall,
- bidra till att lösa prissättningsfall vid ömsesidiga överenskommelser och vid eventuella skiljeförfaranden,
- användas när en korresponderande justering sker enligt bestämmelse motsvarande artikel 9.2 i OECD:s modellavtal.

OECD:s medlemsstater liksom de multinationella företagen uppmanas att följa riktlinjerna. OECD:s harmoniseringssträvanden medför att risken för dubbelbeskattning minskar. Regeringsrätten har i RÅ 1991 ref. 107 uttalat att OECD:s rapport från 1979 visserligen inte är bindande för den svenska skatteförvaltningen men att rapporten, som inte står i strid med den svenska korrigeringsregeln, ger en god och välbalanserad belysning av den problematik som det här gäller. OECD har vidare i 1998 års rapport om Harmful Tax Competition uppmanat medlemsstaterna att följa riktlinjerna och därigenom avstå från att underlåta att tillämpa dem på ett sätt som skulle kunna medföra skadlig skattekonkurrens.

Bestämmelser om skyldigheten att dokumentera internpriser har införts i 19 kap. 2 a och 2 b §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Skatteverket har i föreskrifter (SKVFS 2007:1) och meddelande (SKV M 2007:25) lämnat information om vad sådan dokumentation ska innehålla samt närmare vägledning för hur bestämmelserna bör tillämpas.

3.2.2 Prissättningsbesked

Det finns i dag ingen intern lagstiftning eller något formaliserat förfarande som tar sikte på ärenden om prissättningsbesked. Dessa ärenden hanteras i stället av behörig myndighet inom ramen för skatteavtalens förfarande om ömsesidig överenskommelse⁸. En konsekvens av detta är att bara bi- och multilaterala prissättningsbesked kan meddelas.

Regeringen har i juni 2007 meddelat två prissättningsbeslut. Detta har skett med stöd av artikel 25 (förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) och besluten syftar till att undvika ekonomisk dubbelbeskattning avseende vissa transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Till prissättningsbesluten har fogats de ömsesidiga överenskommelserna i vilka de närmare förutsättningarna för beskeden anges. I regeringens prissättningsbeslut anges slutligen att det ankommer på Skatteverket att, i samråd med respektive näringsidkare, vidta de åtgärder som behövs med anledning av beskeden.

⁸ Se artikel 25 i OECD:s modellavtal och punkt 4.140 i OECD:s *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations*.

3.3 Handläggande myndighet

Ärenden om prissättningsbesked omfattas inte av förordningen (2000:1077) om handläggning av ärenden enligt skatteavtal varför sådana ärenden normalt handläggs av regeringen i egenskap av behörig myndighet. Enligt förordningen (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna är Skatteverket behörig myndighet enligt det nordiska skatteavtalet. Enligt huvudregeln är därför Skatteverket behörigt att handlägga ärenden om prissättningsbesked i förhållande till annan nordisk stat.

Vid handläggningen av ärenden om prissättningsbesked inhämtar regeringen regelmässigt yttranden från Skatteverket.

4 OECD:s och EU:s riktlinjer för prissättningsbesked

4.1 Bakgrund

Artikel 9 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet (modellavtalet) innehåller regler rörande transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Till hjälp vid tolkning av denna artikel har OECD:s skattekommitté gett ut rapporterna *Transfer Pricing and Multinational Enterprises* (1979) och *Three Taxation Issues* (1984). På grund av utvecklingen inom prissättningsområdet inledde OECD under 1994 en översyn av dessa tidigare utgivna rapporter. I juni 1995 antogs de första fem kapitlen i *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations*, fortsättningsvis benämnda riktlinjerna. OECD har i flera sammanhang⁹ uppmanat medlemsstaterna och de multinationella företagen att följa riktlinjerna. Dessa tjänar flera syften och ska bl.a.

- ge vägledning och metoder för att hantera prissättningsfall inom internationellt verksamma företagsgrupper,
- bidra till att lösa prissättningsfall, samt
- användas när korresponderande justeringar sker enligt en avtalsbestämmelse motsvarande artikel 9.2 i OECD:s modellavtal.

Ett prissättningsbesked (Advance Pricing Agreement, APA) är ett arrangemang där principer och metoder används för att i förväg bedöma internpriserna på transaktioner mellan närstående företag. Ett prissättningsbesked är inte en överenskommelse om ett preciserat belopp som ska tas till beskattning i framtiden, utan i stället ett arrangemang för att med hjälp av armlängdsprincipen beräkna internpriser för de framtida transaktioner som omfattas av överenskommelsen.

I kapitel IV avsnitt F i OECD:s riktlinjer behandlas prissättningsbesked. Vad som sägs i detta avsnitt ligger också till grund för många staters interna system för prissättningsbesked. I en till riktlinjerna fogad bilaga finns vidare anvisningar som syftar till att ge skatteförvaltningarna hjälp med hur de kan genomföra förfarandet för ömsesidiga överenskommelser i samband med ett prissättningsbesked. I bilagan diskuteras främst skatteförvaltningarnas roll men även hur näringsidkarna kan bidra till att göra processen framgångsrik.

Kommissionen har i en rapport, [COM (2007) 71 final] den 26 februari 2007, om arbetet inom EU Joint Transfer Pricing Forum (JTPF) anmodat rådet att godkänna de av forumet föreslagna riktlinjerna om prissättningsbesked inom EU. Vidare har medlemsstaterna anmodats att snarast implementera rekommendationerna i riktlinjerna i sina nationella lagstiftningar eller administrativa praxis.

En utförlig redogörelse för OECD:s riktlinjer och EU:s rapport rörande prissättningsbesked och de därtill fogade anvisningarna lämnas nedan.

⁹ Se t.ex. punkt 16 i förordet till riktlinjerna och OECD:s rapport om Harmful Tax Competition (1998).

4.2 OECD:s riktlinjer och anvisningar

4.2.1 Allmänt

Det kan vara mycket kostsamt för både näringsidkare och skatteförvaltningar att lösa prissättningsstvister genom traditionell revisions- eller granskningsverksamhet. Bland annat mot denna bakgrund har konceptet med prissättningsbesked utvecklats som ett alternativt sätt att i vissa fall lösa prissättningsfrågor. Målet för ett prissättningsbesked är att underlätta förhandlingar, att snabbt lösa prissättningsfrågor, att använda näringsidkarnas och skatteförvaltningarnas resurser mer effektivt samt att öka förutsägbarheten för näringsidkarna.

Av OECD:s riktlinjer framgår att systemet med prissättningsbesked kan användas dels för att lösa frågor om prissättning mellan närstående företag, dels för att lösa frågor som faller in under artikel 7 i OECD:s modellavtal och hänför sig till allokering av inkomst till filialer och andra fasta driftställen. Vidare uttalas (punkt 4.140) att systemet med prissättningsbesked faller in under bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i artikel 25.3 i OECD:s modellavtal, även om prissättningsbesked inte uttryckligen nämns där. Artikel 25.3 föreskriver att de behöriga myndigheterna ska sträva efter att genom ömsesidig överenskommelse lösa svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av ett skatteavtal. Av artikel 25.3 följer också att de behöriga myndigheterna får överlägga med varandra för att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av ett skatteavtal. Även om justeringar av internpriser är tillåtna enligt skatteavtal så anges ingen särskild metod eller procedur annat än den i artikel 9 angivna armlängdsprincipen. Således kan det hävdas att prissättningsbesked faller in under artikel 25.3 eftersom de särskilda prissättningsfall som kan bli föremål för ett sådant besked inte omfattas av någon annan bestämmelse i skatteavtalet. I sammanhanget konstateras också att det stora flertalet bilaterala överenskommelser i samband med prissättningsbesked ingås med stöd av förfarandet för ömsesidig överenskommelse i tillämpligt skatteavtal.

En förutsättning för att meddela ett prissättningsbesked är att näringsidkaren samarbetar fullt ut. Näringsidkaren och alla eventuella närstående företag bör således samarbeta med skatteförvaltningarna vid bedömningen av deras förslag och på anmodan tillhandahålla den ytterligare information som behövs, t.ex. detaljer om deras interna transaktioner, affärsverksamhet, prognoser och affärsplaner samt ekonomiska ställning. Detta engagemang från näringsidkarnas sida bör föreligga redan innan ett förfarande med att meddela ett prissättningsbesked inleds.

4.2.2 Ansökningsfasen

Inom ramen för en ansökan om ett prissättningsbesked är det i många nationella förfaranden naturligt att ha förmöten innan en formell ansökan ges in. Sådana möten ger näringsidkaren möjlighet att diskutera med skatteförvaltningarna om ett prissättningsbesked är ändamålsenlig, vilken typ av information som kan vara aktuell och omfattningen av denna samt omfattningen av sådana analyser som krävs för att förfarandet med

prissättningsbesked ska kunna avslutas på ett framgångsrikt sätt. Förfarandet ger även näringsidkaren möjligheten att diskutera eventuella frågor om sekretess, villkoren för ett prissättningsbesked, etc.

Det kan också vara värdefullt för de behöriga myndigheterna att ha preliminära diskussioner rörande sökt prissättningsbesked med näringsidkarna. Utöver de frågor som nämnts ovan kan sådana möten användas för att undersöka om omständigheterna i det aktuella fallet är sådana att de lämpar sig för ett prissättningsbesked, exempelvis om det finns tillräckliga meningsskiljaktigheter vid tolkningen och tillämpningen av skatteavtalet.

Förmötena kan också vara värdefulla för att klargöra de förväntningar och målsättningar som näringsidkarna och skatteförvaltningarna har. Här ges också möjlighet att förklara förfarandet, skatteförvaltningarnas policy avseende prissättningsbesked samt diskutera sådana förfaranden som enligt nationell lag krävs för att överenskommelsen ska bli giltig samt ha en informell diskussion huruvida en ansökan om prissättningsbesked är ändamålsenlig, dess förväntade omfattning, metodens tillämplighet och omfattningen av den information som näringsidkarna ska ge in. Samtidigt kan skatteförvaltningarna ge anvisningar vad gäller förslagets innehåll samt vilken tid som behövs för utvärderingen och för att ingå den ömsesidiga överenskommelsen.

Utöver de informella diskussionerna med näringsidkarna kan det också vara värdefullt för respektive behörig myndighet att på ett tidigt stadium utröna om en viss fråga är lämplig för prissättningsbesked. På så sätt kan onödigt arbete undvikas om det visar sig att någon av de behöriga myndigheterna sannolikt inte kommer att delta i förfarandet. Dessa diskussioner kan ske informellt och kräver inte nödvändigtvis att parterna träffas.

Om en näringsidkare vill ansöka om ett prissättningsbesked måste han ge in ett detaljerat förslag som uppfyller de nationella kraven. Målsättningen med förslaget är att ge de behöriga myndigheterna all den information som behövs för att bedöma förslaget och att genomföra förhandlingar om en ömsesidig överenskommelse. Staterna har olika sätt att säkerställa att de behöriga myndigheterna får nödvändig information. En lösning är att näringsidkarna ger in förslaget direkt till den behöriga myndigheten. Ett annat alternativ för att uppnå målet är att näringsidkarna tillhandahåller de övriga berörda staterna en kopia av förslaget till prissättningsbesked. I idealfallet har den exakta formen för och innehållet i förslaget överenskommit vid förmötena.

Omfattningen av ett prissättningsbesked beror på vilka önskemål de berörda staterna och näringsidkarna har. Ett prissättningsbesked kan avse frågor som omfattas av artiklarna 7 och 9 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet och hur beräkningen av vinsterna ska ske inom en företagsgrupp som har anknytning till de berörda staterna. Ett prissättningsbesked kan omfatta alla prissättningsfrågor som rör en näringsidkare eller vara mer begränsat och bara omfatta t.ex. en viss transaktion, vissa kategorier av transaktioner, produktgrupper eller bara omfatta vissa medlemmar i en internationell företagsgrupp. Det kan vara svårt att bedöma vissa frågor isolerat, exempelvis om transaktionerna som omfattas av förslaget har ett nära samband med transaktioner som inte omfattas, eller där det finns ett behov av att analysera prissättningsfrågorna i ett större sammanhang eftersom medveten kvittning förekommer. Ett

prissättningsbesked kan också omfatta andra frågor än prissättningsmetoden förutsatt att dessa andra frågor har ett tillräckligt nära samband med de underliggande prissättningsfrågorna så att det lönar sig att lösa dem i ett sammanhang. Detta kräver att dessa andra frågor också faller inom ramen för artikeln om ömsesidiga överenskommelser i det berörda skatteavtalet, något som måste bedömas från fall till fall.

Enligt OECD är det inte möjligt att räkna upp eller ange exakt vad som ska tillhandahållas i samband med en ansökan om prissättningsbesked. Rent generellt bör dock näringsidkaren försöka tillhandahålla sådan information och utredning som är nödvändig för att förklara fakta av betydelse för den föreslagna metoden och demonstrera dess tillämpning i enlighet med den aktuella artikeln i berört skatteavtal. Förslaget bör därför vara utformat i överensstämmelse med de allmänna riktlinjerna som framgår av kommentaren till de berörda artiklarna i OECD:s modellavtal och vad som sägs i riktlinjerna om tillämpningen av armlängdsprincipen i artikel 9 i modellavtalet. När det gäller information och utredning som ska inkluderas för att underbygga en ansökan bör anvisningarna i kapitel IV (punkterna 4.155-158) och kapitel V i OECD:s riktlinjer beaktas. Eftersom den överenskommelse som söks avser framtida transaktioner kan det dock vara nödvändigt att näringsidkarna tillhandahåller även annan typ av information än vad som är fallet vid sådana ömsesidiga överenskommelser som avser transaktioner i förfluten tid. Nedanstående information kan anses ha generell betydelse för ett prissättningsbesked, men förteckningen är inte uttömmande eller obligatorisk:

- a) de transaktioner, produkter, verksamheter eller arrangemang som omfattas av förslaget (inklusive i förekommande fall, en kort förklaring till varför inte näringsidkarnas alla transaktioner, produkter, verksamheter eller arrangemang omfattas av ansökan),
- b) de företag och fasta driftställen som är involverade i transaktionerna eller arrangemangen,
- c) andra stater som berörs av förfarandet,
- d) information om de berörda närstående företagens globala organisationsstruktur, historia, redovisningar, produkter, funktioner och tillgångar (både materiella och immateriella),
- e) en beskrivning av den föreslagna prissättningsmetoden och detaljerad information och analys som stöd för metoden, t.ex. identifiering av jämförbara priser eller marginaler och förväntade resultatintervall etc.,
- f) de antaganden som ligger till grund för förslaget och en analys av vilken effekt en förändring av dessa antaganden eller andra händelser, t.ex. oväntade resultat, kan få på förslagets fortsatta giltighet,
- g) de redovisningsperioder eller beskattningsår som omfattas,
- h) en allmän beskrivning av marknaden (t.ex. trender inom branschen och konkurrenssituationen),
- i) en analys av andra relevanta skattefrågor som uppstår i samband med den föreslagna metoden,
- j) en diskussion av, och bevis för att man uppfyller, relevanta nationella lagar, bestämmelser i skatteavtal och OECD:s riktlinjer som har betydelse för förslaget, samt
- k) övrig information som kan ha betydelse för den aktuella eller föreslagna prissättningsmetoden och de underliggande uppgifterna avseende de parter som omfattas av ansökan.

Jämförbara priser

Näringsidkaren bör enligt OECD till ansökan foga en redogörelse för tillgängligheten och användbarheten av jämförbar prisinformation. Denna redogörelse bör inkludera en beskrivning av hur man sökt efter jämförbara priser (inklusive vilka sökkriterier som använts), vilka uppgifter avseende oberoende transaktioner som inhämtats och hur det fastställts om sådana uppgifter är jämförbara eller inte. Näringsidkaren bör även inkludera en presentation av jämförbara transaktioner tillsammans med, i förekommande fall, justeringar som gjorts för att beakta väsentliga skillnader mellan kontrollerade och oberoende transaktioner. Om man inte lyckats identifiera jämförbara uppgifter bör näringsidkaren, med hänvisning till relevant marknadsdata och finansiella uppgifter (inklusive interndata från näringsidkaren), visa att den valda metoden överensstämmer med armlängdsprincipen.

Vald metod

Förslaget till ett prissättningsbesked bör omfatta en fullständig beskrivning av den valda metoden. Den valda metoden bör också ta hänsyn till de anvisningar som finns i riktlinjerna för prissättning angående tillämpningen av armlängdsprincipen enligt artikel 9 i OECD:s modellavtal. Av punkt 1.70 i riktlinjerna framgår att ”därutöver bör varje metod tillåtas som kan accepteras av medlemmarna i den multinationella företagsgruppen som är involverade i den eller de transaktioner som metoden ska användas på och som också kan accepteras av skatteförvaltningarna i samtliga dessa medlemmars jurisdiktioner”. Dessa riktlinjer om användningen av prissättningsmetoder är särskilt relevanta i samband med ett prissättningsbesked eftersom man har möjlighet att i förväg få acceptans för en viss metod. Tillämpningen av metoden bör underbyggas med data som kan inhämtas och uppdateras under ett prissättningsbeskeds hela giltighetsperiod och som kan granskas och verifieras på ett effektivt sätt av skatteförvaltningarna utan att detta medför en alltför stor belastning för näringsidkaren.

I möjligaste mån bör näringsidkaren även tillhandahålla en analys av vilka effekter tillämpningen av den valda metoden kommer att få under överenskommelsens löptid. En sådan analys utgår automatiskt från de förväntade resultaten och därför bör detaljer om de antaganden på vilka prognoserna bygger tillhandahållas. Det kan också vara värdefullt att illustrera effekterna av tillämpningen av prissättningsmetoden under de perioder som direkt föregått prissättningsbeskedets giltighetsperiod. Användbarheten av denna analys bygger på att fakta och omständigheter kring transaktionerna ifråga är jämförbara med dem som kommer att gälla för de framtida transaktionerna som övervägs inom ramen för förslaget.

Avgörande antaganden

Vid handläggningen av ett prissättningsbesked är det nödvändigt att göra vissa antaganden om de operationella och ekonomiska förutsättningarna som kommer att påverka de aktuella transaktionerna när de genomförs. Näringsidkaren bör i sitt förslag beskriva de antaganden som ligger till grund för att den föreslagna metoden på ett korrekt sätt ska spegla armlängdsprincipen vid prissättningen av de framtida transaktionerna. Härutöver bör näringsidkaren beskriva hur den valda metoden på ett

tillfredsställande sätt kommer att klara förändringar av dessa antaganden. Antagandena definieras som "avgörande" om de faktiska omständigheterna vid tidpunkten då transaktionerna genomförs kan avvika från vad som antagits i sådan utsträckning att metodens förmåga att på ett tillförlitligt sätt spegla prissättning på armlängds avstånd försämras (s.k. critical assumptions). Ett exempel på detta kan vara en fundamental förändring av marknaden som har sin grund i ny teknik, myndigheters regleringar eller en omfattande förlust av konsumenternas förtroende. I ett sådant fall kan avvikelsen medföra att överenskommelsen måste revideras eller upphävas.

För att öka tillförlitligheten av förfarandet med prissättningsbesked, bör näringsidkarna och skatteförvaltningarna försöka identifiera avgörande antaganden som, om möjligt, är baserade på konstaterbara, tillförlitliga och oberoende uppgifter. Sådana antaganden är inte begränsade till aspekter som ligger inom näringsidkarens kontroll. Varje uppsättning avgörande antaganden måste anpassas till de individuella omständigheterna hos näringsidkaren, den specifika kommersiella situationen, metoden samt typen av transaktioner som omfattas. Antagandena bör inte vara alltför snäva så att den säkerhet som överenskommelsen medför äventyras utan bör tillåta en så hög grad av variation av underliggande fakta som parterna i överenskommelsen kan godta. Allmänt sett kan de avgörande antagandena t.ex. omfatta antaganden om:

- a) relevant nationell skattelagstiftning och bestämmelser i skatteavtal,
- b) tullar, avgifter, importrestriktioner och myndigheters regleringar,
- c) ekonomiska förutsättningar, marknadsandelar, förutsättningar på marknaden, försäljningspris till slutkund och försäljningsvolym,
- d) de risker som företagen som deltar i transaktionerna är utsatta för,
- e) valutakurser, räntenivåer, kreditvärdighet och kapitalstrukturer,
- f) hantering eller redovisning och klassificering av kostnader och intäkter, samt
- g) de företag som kommer att vara verksamma i respektive jurisdiktion och den form som deras verksamhet kommer att ha.

För att tillåta en viss flexibilitet kan det vara till hjälp om man från början fastställer parametrar för en acceptabel avvikelse från ett visst antagande. Dessa parametrar måste bestämmas individuellt och utgör en del av de förhandlingar som måste ske mellan de behöriga myndigheterna. Endast om avvikelsen från antagandet faller utanför parametrarna bör antagandet bli "avgörande" och åtgärder övervägas. Vilken åtgärd som ska vidtas beror på antagandets karaktär och hur stor avvikelsen är.

Om det är känt att tillförlitligheten av en föreslagen prissättningsmetod påverkas mycket av valutakursförändringar, kan det vara ändamålsenligt att utforma metoden så att den klarar av ett visst mått av förväntade fluktuationer, eventuellt genom att priserna justeras för att beakta valutakursrörelser. Man skulle även i förväg kunna komma överens om att rörelser i endera riktningen av upp till X procent inte påkallar några åtgärder, att rörelser större än X procent men mindre än Y procent medför en framtida översyn av metoden för att säkerställa att den leder fram till ett armlängdsmässigt pris, medan rörelser över Y procent skulle innebära att ett kritiskt antagande inte längre uppfylls och att det kan vara nödvändigt att omförhandla ett prissättningsbesked och den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen.

Oväntade resultat

Det kan också uppstå problem om resultaten av tillämpningen av den prissättningsmetod som angetts i ett prissättningsbesked inte uppfyller den ena partens förväntningar, så att denna part kan ifrågasätta om de avgörande antagandena och den metod som de bygger på fortfarande är giltiga. Att lösa sådana frågor kan ta mycket tid i anspråk och kräva stora insatser vilket kan tillintetgöra målsättningen med själva förfarandet. En möjlig lösning är att utforma förslaget så flexibelt att det klarar av sannolika förändringar av fakta och omständigheter, varvid risken för oväntade resultat begränsas och sannolikheten för att ett prissättningsbesked och den bakomliggande överenskommelsen måste omförhandlas minskar. Förslaget måste dock överensstämma med armlängdsprincipen.

Hinder mot att meddela ett prissättningsbesked

När ställning tas till om det är lämpligt att meddela ett prissättningsbesked är en av nyckelfrågorna hur stor fördel man uppnår genom att avtala om en metod för att i förväg undvika risken för ekonomisk dubbelbeskattning. Skatteförvaltningar kan därför enligt OECD¹⁰ tänkas vilja beakta följande aspekter:

- a) Ligger metoden och övriga av näringsidkaren föreslagna villkor i linje med OECD:s riktlinjer? Om detta inte är fallet är det önskvärt att få näringsidkaren att ändra sitt förslag i denna riktning, så att sannolikheten för att nå en ömsesidig överenskommelse ökar.
- b) Är det sannolikt att meningsskiljaktigheter som uppstår vid tolkningen eller tillämpningen av skatteavtalet kommer att öka risken för ekonomisk dubbelbeskattning och därför motivera användningen av resurser för att lösa eventuella problem innan de aktuella transaktionerna har genomförts?
- c) Ska de transaktioner som omfattas av förslaget fortgå eller återstår det någon avsevärd del i ett tidsbegränsat projekt?
- d) Överväger företaget att genomföra transaktionerna i fråga eller är de av rent hypotetisk karaktär?
- e) Pågår det redan en revision rörande prissättningen för tidigare år där fakta och omständigheter uppvisar stora likheter med de nu aktuella? Om så är fallet, kan utgången av revisionen påskyndas genom ett prissättningsbesked, vars villkor då kan tillämpas på de sakfrågor som är föremål för revisionen och olösta ömsesidiga överenskommelser avseende tidigare år.

I riktlinjerna inventerar OECD såväl fördelar som möjliga nackdelar med prissättningsbesked. De fördelar som OECD pekar på är

- att ett prissättningsbesked kan undanröja osäkerhet för näringsidkarna och öka förutsebarheten av den skattemässiga behandlingen av internationella transaktioner,
- att ett prissättningsbesked innebär en möjlighet för skatteförvaltningar och näringsidkarna att överlägga och samarbeta i en anda som inte präglas av konfrontation,
- att ett prissättningsbesked kan förhindra kostsamma och tidskrävande utredningar och processer,

¹⁰ Punkt 20 i den till riktlinjerna fogade bilagan.

- att bilaterala och multilaterala prissättningsbesked väsentligt minskar eller eliminerar risken för att inkomster blir dubbelbeskattade eller obeskattade, och
- att den information etc. som följer av ett program för prissättningsbesked och den samarbetsanda under vilken beskedet kan framförhandlas kan bistå skatteförvaltningarna att vinna ökad insikt i komplexa internationella transaktioner som genomförs av multinationella företag.

Möjliga nackdelar som OECD bl.a. pekar på är

- att ett unilateralt prissättningsbesked kan medföra betydande problem såväl för skatteförvaltningarna som för näringsidkarna i det att övriga berörda skatteförvaltningar kanske inte instämmer i de slutsatser som kommit till uttryck i beskedet,
- att ett unilateralt prissättningsbesked inte garanterar att andra berörda stater genomför korresponderande justeringar,
- att ett prissättningsbesked som innehåller ett osäkert antagande om ändrade marknadsförhållanden utan fullgott underlag kan komma att medföra problem,
- att ett program för prissättningsbesked i initialskedet kan medföra påfrestningar på revisionsresurserna eftersom skatteförvaltningarna allmänt sett måste flytta resurser som är avsatta för annat till programmet, och
- att om en skatteförvaltning, som har meddelat ett antal bilaterala prissättningsbesked vilka bara omfattar vissa transaktioner mellan företag i de berörda staterna, meddelar nya prissättningsbesked och då utgår från de principer som de tidigare vilar på utan att tillräcklig hänsyn tas till de villkor som gäller för företag verksamma på andra marknader.

Förfarandet inför staternas förhandlingar

Om ett prissättningsbesked blir framgångsrikt som ett alternativ till traditionellt revisions- eller granskningsförfarande beror i stor utsträckning på deltagarnas engagemang. De berörda behöriga myndigheternas förmåga att snabbt nå en överenskommelse styrs dels av deras eget agerande, dels av näringsidkarnas vilja att tillhandahålla all nödvändig information så skyndsamt som möjligt. Förfarandets användbarhet, både för näringsidkarna och skatteförvaltningarna, kommer att minska kraftigt om ett prissättningsbesked inte kan meddelas förrän den period som näringsidkaren föreslagit nästan har gått ut. I viss utsträckning är förseningar av förfarandet oundvikliga eftersom ett prissättningsbesked i allmänhet berör stora företag, komplexa ärenden, svåra juridiska och ekonomiska frågor och att det tar tid och resurser att sätta sig in i dessa ansökningar och bedöma frågeställningarna.

Skatteförvaltningarna uppmanas av OECD att i möjligaste mån sätta in tillräckliga resurser och kunnig personal i förfarandet med prissättningsbesked för att säkerställa att fallen kan lösas snabbt och effektivt. När näringsidkarens förslag har tagits emot av skatteförvaltningen bör de gemensamt komma överens om hur granskningen, utvärderingen och förhandlingarna ska samordnas. Förfarandet kan med fördel delas upp i två steg. Ett första med

faktakontroll, granskning och bedömning samt ett andra bestående av förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna.

På detta stadium i förfarandet är målsättningen för de berörda behöriga myndigheterna att få tillgång till all relevant information samt alla uppgifter och analyser som behövs för förhandlingarna. Om en skatteförvaltning från näringsidkaren får ytterligare information av betydelse för den fråga som ett ärende om prissättningsbesked avser, t.ex. vid ett möte med näringsidkarens personal, bör både näringsidkaren och skatteförvaltningen säkerställa att denna information även når de andra berörda skatteförvaltningarna. De behöriga myndigheterna bör, mellan sig själva och näringsidkarna, inrätta en ordning för att bekräfta att de dokument och den information som tillhandahålls av näringsidkarna är komplett. Eftersom ett prissättningsbesked avser framtida händelser krävs det ofta att näringsidkaren tillhandahåller kommersiell information som innehåller prognoser, vilket sannolikt är ännu mera känsligt än att i efterhand avslöja information. Följaktligen bör skatteförvaltningarna, för att näringsidkarna ska ha förtroende för förfarandet, garantera näringsidkarna att information som tillhandahålls inom ramen för ett ärende om prissättningsbesked omfattas av samma sekretessregler som övrig information rörande näringsidkaren.

I allmänhet kommer de behöriga myndigheterna samtidigt att genomföra oberoende granskningar och bedömningar av näringsidkarens förslag. Vid behov kommer de behöriga myndigheterna att anlita expertis från olika håll inom respektive skatteförvaltning, exempelvis för prissättning eller den berörda branschen. I vissa fall kan det dock vara mer effektivt att ha en viss samordning av faktainsamlingen. För att påskynda förfarandet bör näringsidkaren säkerställa att de behöriga myndigheterna, innan de påbörjar förhandlingarna, har tillgång till samma uppgifter, all den information som de behöver och har ingående förståelse för sakfrågorna. Näringsidkaren bör också svara för framtagning av eventuellt nödvändiga översättningar och säkerställa att det inte uppstår onödiga förseningar när ytterligare information efterfrågas. Vidare bör näringsidkaren också ha möjlighet att i lämplig omfattning och vid lämpliga tillfällen föra en dialog med skatteförvaltningen medan förslaget granskas och utvärderas samt hållas informerad om hur ärendet fortskrider.

4.2.3 Genomförandefasen

De behöriga myndigheterna bör inleda diskussionerna om en ömsesidig överenskommelse så tidigt som möjligt. Erfarenheten visar att tidiga och ofta förekommande diskussioner mellan de behöriga myndigheterna när problem uppstår kan förhindra obehagliga överraskningar senare under förfarandet. I detta förfarande är näringsidkarnas roll, till skillnad från vad som gäller vid faktainsamlingen, mer begränsad eftersom den slutliga utformningen av ett prissättningsbesked avgörs av myndigheterna. De behöriga myndigheterna kan komma överens om att låta näringsidkaren presentera de faktiska och juridiska frågorna innan diskussionen mellan myndigheterna, vid vilka näringsidkaren inte närvarar, påbörjas.

Näringsidkaren eller skatteförvaltningen kan när som helst välja att dra sig ur förfarandet. Om en ansökan om prissättningsbesked dras tillbaka bör varken näringsidkaren eller skatteförvaltningen anses ha några skyldigheter gentemot varandra och alla tidigare åtaganden och överenskommelser dem

emellan blir ogiltiga, förutsatt att inget annat framgår av den nationella lagstiftningen. Om det är skatteförvaltningen som överväger att dra sig ur bör näringsidkaren informeras om skälen för detta och ges möjlighet att göra ytterligare framställningar.

De behöriga myndigheterna bör ta fram ett utkast till ömsesidig överenskommelse när de har kommit överens om metoden och övriga villkor. Det kan, trots de behöriga myndigheternas ansträngningar, förekomma att den föreslagna ömsesidiga överenskommelsen inte fullt ut löser alla frågor som behöver lösas för att säkerställa att ekonomisk dubbelbeskattning inte uppstår. Näringsidkarna bör därför ges möjligheter att säga om ett sådant utkast är acceptabelt innan det färdigställs. Ett prissättningsbesked meddelas skriftligen och innehållet, utformningen etc. bestäms av de behöriga myndigheterna. För att uppnå målsättningen att tydligt dokumentera den ömsesidiga överenskommelsen och för att överenskommelsen ska kunna genomföras effektivt, bör den enligt OECD åtminstone innehålla följande information eller hänvisa till var i förslaget till ett prissättningsbesked denna information finns¹¹:

- a) namn och adress till de företag som föreslås omfattas av överenskommelsen,
- b) vilka transaktioner, överenskommelser eller arrangemang, beskattningsår eller redovisningsperioder som omfattas,
- c) en beskrivning av den överenskomna metoden och andra tillhörande frågor som jämförbara uppgifter eller förväntade resultatintervall,
- d) en definition av de relevanta termer som utgör grunden för att tillämpa och beräkna metoden (t.ex. försäljning, försäljningskostnad, bruttovinst etc.),
- e) de avgörande antaganden på vilka metoden är baserad och som, om de inte längre uppfylls, medför en omförhandling av överenskommelsen,
- f) överenskomna förfaranden för att hantera sådana förändringar av de faktiska omständigheter som inte nödvändiggör en omförhandling av överenskommelsen,
- g) i förekommande fall den skattemässiga behandlingen av skattefrågor med anknytning till huvudfrågan,
- h) de villkor som näringsidkaren ska uppfylla för att den ömsesidiga överenskommelsen ska behålla sin giltighet samt förfaranden för att säkerställa att näringsidkaren uppfyller dessa villkor,
- i) detaljerade uppgifter om näringsidkarens skyldigheter gentemot skatteförvaltningarna som resultat av det inhemska genomförandet av ett prissättningsbesked, och
- j) en bekräftelse att, för att säkerställa näringsidkarens och de behöriga myndigheternas förtroende i ett förfarande med fritt informationsflöde, all information som tillhandahålls av en näringsidkare inom ramen för ett ärende om prissättningsbesked i möjligaste mån kommer att skyddas i enlighet med den nationella lagstiftningen i respektive stat och att all information som utbyts mellan de berörda behöriga myndigheterna i ett sådant fall kommer att skyddas i enlighet med bestämmelserna i det tillämpliga skatteavtalet och i nationell lagstiftning.

När en ömsesidig överenskommelse träffats måste de berörda skatteförvaltningarna se till att överenskommelsen träder i kraft i deras

¹¹ Punkt 66 i den till riktlinjerna fogade bilagan.

respektive jurisdiktion. Skatteförvaltningarna bör lämna någon form av bekräftelse eller sluta någon form av avtal som speglar den ömsesidiga överenskommelsen med sina respektive näringsidkare. Denna bekräftelse eller detta avtal ska ge näringsidkaren säkerhet att inkomsten från de transaktioner som omfattas av ett prissättningsbesked inte kommer att justeras så länge näringsidkaren uppfyller villkoren i den ömsesidiga överenskommelsen, som framgår av det inhemska prissättningsbeskedet. Detta förutsätter att näringsidkaren inte lämnat några felaktiga eller vilseledande uppgifter under förfarandet, inklusive sådana uppgifter som lämnats i årliga rapporter om efterlevnad. Villkoren kan innehålla vissa antaganden som, om de inte uppfylls, kan medföra en justering eller att prissättningsbeskedet omprövas.

För att genomföra en ömsesidig överenskommelse effektivt bör det inhemska prissättningsbeskedet stå i överensstämmelse med den ömsesidiga överenskommelsen och åtminstone ge näringsidkaren samma förmåner som avtalats i denna. Om det inte är möjligt att helt undvika ekonomisk dubbelbeskattning, kan en av de deltagande staterna därefter ge lindring från den återstående dubbelbeskattningen inom ramen för sitt inhemska förfarande. Vidare kan prissättningsbeskedet även omfatta frågor utöver dem som finns i den ömsesidiga överenskommelsen, t.ex. den inhemska skattemässiga behandlingen av andra frågor eller frågor med anknytning till huvudfrågan samt ytterligare krav avseende arkivering, utredning eller rapporteringsskyldighet. Man bör vara noga med att säkerställa att inget av de ytterligare villkoren i det inhemska prissättningsbeskedet är oförenligt med villkoren i den ömsesidiga överenskommelsen.

Det finns två motstående intressen som påverkar förhandlingarna om en lämplig tidsperiod. Å ena sidan är det önskvärt med en tillräckligt lång period så att en rimlig grad av säkerhet angående den skattemässiga bedömningen kan uppnås. I annat fall kanske det inte är värt att göra den initiala ansträngningen för att lösa potentiella prissättningsproblem i förväg, i stället för att bara ta upp dem när de upptäcks inom ramen för den vanliga revisionsverksamheten eller i samband med granskningen av deklarerationer. Å andra sidan medför långa perioder att förutsägelser om framtida förutsättningar på vilka förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse är baserade blir mindre exakta, vilket kan medföra att tvivel uppstår angående tillförlitligheten av prissättningsbeskedet. Hur man hittar den optimala tidsperioden mot bakgrund av dessa målsättningar beror på ett antal faktorer, bl.a. branschen, de berörda transaktionerna och det ekonomiska klimatet. De behöriga myndigheterna bör därför i varje enskilt fall förhandla fram en lämplig tidsperiod. De erfarenheter som finns idag pekar på att ett prissättningsbesked i genomsnitt har en giltighetstid om 3–5 år.

Varken skatteförvaltningarna eller näringsidkarna är förpliktade att tillämpa metoden som överenskommit som en del av ett prissättningsbesked på beskattningsår som ligger i tiden före beskedets giltighetsperiod. Rent faktiskt kan detta också vara omöjligt om omständigheterna då var annorlunda i förhållande till de som gäller för prissättningsbeskedet. Däremot kan den metod som ska tillämpas enligt ett prissättningsbesked vara vägledande när det ska bestämmas hur jämförbara transaktioner under tidigare år ska behandlas. I vissa fall kan internpriserna redan vara föremål för granskning av en skatteförvaltning avseende redovisningsperioder före prissättningsbeskedets giltighetsperiod och skatteförvaltningen och näringsidkaren kan vilja ta tillfället i akt att lösa denna fråga med hjälp av den

metod som avtalas. Det är också möjligt, beroende på den nationella lagstiftningen, att skatteförvaltningen väljer att göra en sådan justering även utan att näringsidkaren ansökt eller samtyckt till detta. Om näringsidkaren vill ha säkerhet för att han inte kommer att utsättas för ekonomisk dubbelbeskattning krävs att övriga berörda skatteförvaltningar samtycker till den retroaktiva tillämpningen.

4.2.4 Uppföljning och kontroll

Det är av avgörande betydelse att skatteförvaltningarna kan kontrollera att näringsidkaren under hela giltighetstiden uppfyller de villkor på vilka den ömsesidiga överenskommelsen och prissättningsbeskedet vilar. Eftersom en ömsesidig överenskommelse sluts mellan behöriga myndigheter och näringsidkaren inte är part i det förfarandet måste skatteförvaltningarna lita på det inhemska regelverket med bekräftelser eller avtal som beskrivs ovan för att kontrollera att näringsidkaren uppfyller villkoren i överenskommelsen. Om näringsidkaren inte uppfyller villkoren i ett prissättningsbesked behöver det inte längre tillämpas.

Näringsidkaren och skatteförvaltningarna bör komma överens om vilka typer av dokument och protokoll som näringsidkaren ska förvara för att möjliggöra en kontroll av om villkoren i ett prissättningsbesked är uppfyllda. Anvisningarna i kapitel IV och V i OECD:s riktlinjer bör följas för att undvika att kraven på utredning blir överdrivet betungande. Bestämmelser om tidsfrister för arkivering och tillhandahållanden av dokument och protokoll kan också omfattas av en sådan överenskommelse.

För varje beskattningsår eller redovisningsperiod som omfattas av ett prissättningsbesked kan näringsidkaren åläggas att komma in med en årlig rapport som beskriver den under året bedrivna verksamheten och som visar att villkoren i beskedet uppfyllts. Denna rapport bör också innehålla nödvändig information för att bedöma om de avgörande antagandena eller andra säkerhetsmekanismer har uppfyllts.

Ett prissättningsbesked gäller bara för de parter och transaktioner som anges i beskedet. Förekomsten av ett prissättningsbesked bör inte hindra de deltagande skatteförvaltningarna från att genomföra revisioner i framtiden, även om en revision av de transaktioner som omfattas av beskedet bör begränsas till att utröna om näringsidkaren uppfyllt villkoren i detta och om omständigheterna och antagandena som är nödvändiga för en tillförlitlig tillämpning av den valda metoden fortfarande gäller. De berörda skatteförvaltningarna kan kräva att näringsidkaren visar att

- a) villkoren i prissättningsbeskedet är uppfyllda,
- b) uppgifterna i förslaget, i de årliga rapporterna och i övrig utredning fortfarande är giltiga och att alla betydelsefulla förändringar av fakta och omständigheter har redovisats i de årliga rapporterna,
- c) metoden har tillämpats korrekt och konsekvent i enlighet med villkoren i prissättningsbeskedet, samt att
- d) de avgörande antagandena som prismetoden bygger på fortfarande gäller.

Om villkoren i ett prissättningsbesked eller de avgörande antagandena inte uppfyllts kan lösningen sökas i villkoren för beskedet, andra överenskommelser mellan de behöriga myndigheterna för hur man ska lösa situationer där skyldigheter eller förutsättningar inte uppfylls och tillämplig nationell lagstiftning. I ett prissättningsbesked kan det uttryckligen anges

vilka åtgärder som ska vidtas eller kan där beskrivas konsekvenserna av att förutsättningarna inte uppfylls. I sådana situationer kan de behöriga myndigheterna själva välja att initiera en diskussion om vilka åtgärder som ska vidtas i det enskilda fallet. Slutligen kan nationell lagstiftning innehålla bestämmelser om konsekvenser och skyldigheter för näringsidkaren och den berörda skatteförvaltningen.

Om en skatteförvaltning konstaterar att ett villkor i ett prissättningsbesked inte har uppfyllts kan den trots detta, med utgångspunkt i villkoren för beskedet, välja att fortsätta tillämpa det, t.ex. om konsekvensen av att skyldigheten inte har uppfyllts inte har någon väsentlig betydelse. Om en skatteförvaltning väljer att inte fortsätta tillämpa ett prissättningsbesked finns det tre möjliga tillvägagångssätt. Vilken typ av åtgärd som bör vidtas beror på hur allvarlig avvikelser är.

Den mest långtgående åtgärden är att prissättningsbeskedet återkallas vilket får till följd att näringsidkaren behandlas som om beskedet aldrig meddelats. Uppsägning är en mindre allvarlig åtgärd som innebär att näringsidkaren beskattas som om prissättningsbeskedet hade varit i kraft ända fram till dagen för uppsägningen men inte för tiden därefter. Slutligen kan ett prissättningsbesked revideras vilket innebär att näringsidkaren får fördelarna av beskedet under hela den aktuella perioden, dock att olika villkor kommer att gälla före och efter revideringen.

En skatteförvaltning kan återkalla ett prissättningsbesked om det kan konstateras

- a) att det har förekommit oriktiga uppgifter, misstag eller underlåtelser som grundar sig på försummelse, vårdslöshet eller medveten underlåtenhet från näringsidkarens sida när denne lämnade in sin ansökan, de årliga rapporterna eller övrig utredning eller när annan relaterad information tillhandahölls, eller
- b) att ett viktigt villkor i beskedet i väsentlig utsträckning inte uppfylls av berörd näringsidkare.

Om ett prissättningsbesked återkallas sker detta med retroaktiv verkan från den första dagen beskedet gällde och det kommer inte längre att ha någon effekt på den berörda näringsidkaren och skatteförvaltningarna. Eftersom denna åtgärd har allvarliga konsekvenser bör den skatteförvaltning som föreslår en återkallelse bara göra detta efter en noggrann och utförlig bedömning av relevanta fakta och skatteförvaltningen bör i god tid informera och samråda med berörda näringsidkare och skatteförvaltningar.

En skatteförvaltning kan säga upp ett prissättningsbesked om det kan konstateras att en av följande situationer har uppstått:

- a) det har förekommit oriktiga uppgifter, misstag eller underlåtelser som inte grundar sig på försummelse, vårdslöshet eller medveten underlåtenhet från näringsidkarens sida när denne lämnade in sin ansökan, de årliga rapporterna eller övrig utredning eller när annan relaterad information tillhandahölls,
- b) ett villkor i ett prissättningsbesked i väsentlig utsträckning inte uppfylls av berörd näringsidkare,
- c) ett eller flera avgörande antaganden inte har uppfyllts i väsentlig utsträckning, eller
- d) skattelagstiftningen har ändrats, inklusive en bestämmelse i ett skatteavtal av avgörande betydelse för prissättningsbeskedet, och det

inte har varit möjligt att revidera överenskommelsen för att beakta de förändrade omständigheterna.

Om ett prissättningsbesked sägs upp, kommer dagen för uppsägningen att bestämmas av karaktären på den händelse som ledde till uppsägningen. Detta kan vara ett specifikt datum, till exempel om den händelse som leder till uppsägningen var en viktig förändring i skattelagstiftningen. I andra fall kan uppsägningen träda i kraft ett visst beskattningsår eller en viss beskattningsperiod, exempelvis om det skett en viktig förändring av ett kritiskt antagande som inte kan tillskrivas ett visst datum under beskattningsåret eller beskattningsperioden. Prissättningsbeskedet kommer då inte längre att ha någon effekt på näringsidkaren och skatteförvaltningarna från dagen för uppsägningen.

En skatteförvaltning kan avstå från en uppsägning om näringsidkaren kan visa för skatteförvaltningen godtagbara skäl och om näringsidkaren samtycker till att göra sådana justeringar som skatteförvaltningen föreslår för att rätta till den oriktiga uppgiften, misstaget eller underlåtenheten eller för att beakta förändringarna i avgörande antaganden eller bestämmelser i skattelagstiftning eller skatteavtal som har betydelse för prissättningsbeskedet. Sådana åtgärder kan medföra revidering av ett prissättningsbesked. Den skatteförvaltning som föreslår uppsägningen bör i god tid informera och samråda med de berörda näringsidkarna och de andra skatteförvaltningarna. Detta samråd bör inkludera en förklaring av skälen till varför man föreslår att ett prissättningsbesked ska sägas upp. Näringsidkaren bör ges möjlighet att yttra sig innan slutligt beslut tas.

För att en prissättningsmetod ska fungera är det nödvändigt att de avgörande antagandena förblir giltiga under hela den tid som prissättningsbeskedet är giltigt. En ömsesidig överenskommelse och eventuella nationella bekräftelser eller avtal bör därför innehålla en bestämmelse om att näringsidkaren ska informera de berörda skatteförvaltningarna om någon förändring inträffar. Om skatteförvaltningens granskning visar att det har förekommit en viktig förändring i de förutsättningar som ingår i ett kritiskt antagande, kan prissättningsbeskedet behöva ändras för att spegla förändringen. Så som diskuterats ovan kan ett prissättningsbesked även innehålla antaganden som, trots att de inte är avgörande för dess giltighet, medför att de berörda parterna måste företa en granskning. Ett resultat av en sådan granskning kan återigen bli en revidering av prissättningsbeskedet.

Näringsidkarens underrättelse till skatteförvaltningen att en sådan förändring har inträffat bör ske så snart det är praktiskt möjligt efter det att förändringen skett eller så snart näringsidkaren får kännedom om förändringen, dock aldrig senare än dagen för inlämnandet, i förekommande fall, av den årliga rapport som avser aktuellt beskattningsår eller redovisningsperiod. Ett reviderat prissättningsbesked bör ange det datum då den reviderade versionen träder i kraft och även det datum då det ursprungliga beskedet upphör att gälla. Om skatteförvaltningarna och näringsidkaren inte kan komma överens om behovet av att revidera ett prissättningsbesked eller hur revideringen ska ske, ska beskedet sägas upp och inte längre ha någon effekt på de berörda näringsidkarna och skatteförvaltningarna. För att fastställa vilket datum en uppsägning träder i kraft följer man normalt samma principer som tillämpas för att fastställa datum för en revidering.

4.2.5 Övrigt

En ansökan om att förlänga ett prissättningsbesked bör göras vid den tidpunkt som föreskrivs av de berörda skatteförvaltningarna, med beaktande av att både näringsidkare och skatteförvaltningar behöver viss tid för att granska och bedöma en ansökan om ett förlängt prissättningsbesked och för att nå en överenskommelse. Det kan vara ändamålsenligt att påbörja denna process i god tid innan giltighetstiden för det gällande beskedet har gått ut.

Om de berörda skatteförvaltningarna samtycker kan mängden detaljerad information – sett i förhållande till den ursprungliga ansökan – reduceras, särskilt om det inte har inträffat några väsentliga förändringar av fakta och omständigheter i ärendet. Ett prissättningsbesked förlängs inte automatiskt och kräver alltså att alla berörda parter samtycker samt att näringsidkaren, bland annat, visar att han uppfyllt villkoren i existerande besked. Metoden som tillämpas och villkoren för en förlängning kan naturligtvis avvika från vad som gällde enligt det tidigare prissättningsbeskedet.

4.3 EU

4.3.1 Allmänt

I EU-kommissionens rapport, COM (2007) 71 final av den 26 februari 2007, framhålls att förekomsten av olika nationella prissättningsregler inom EU motverkar en effektivt fungerande gemensam marknad samtidigt som de medför en stor administrativ börda för näringsidkarna. JTPF har därför föreslagit riktlinjer om bästa administrativa praxis vad avser prissättningsbesked inom EU. I riktlinjerna slås fast att ett prissättningsbesked måste ge trygghet både för näringsidkarna och för skatteförvaltningarna.

4.3.2 Ansökningsfasen

Ett prissättningsbesked meddelas efter ansökan av en näringsidkare. Ansökan ska ställas till skatteförvaltningen där näringsidkaren är skattskyldig och samtidigt till andra berörda stater. Om medlemsstaterna har olika legala eller administrativa förfaranden kring institutet med prissättningsbesked åligger det näringsidkaren att försäkra sig om att alla ansökningar görs i rätt tid. Skatteförvaltningen ska bemöda sig om att underrätta näringsidkaren så snart som möjligt om ansökan har godtagits för vidare behandling och begära det ytterligare underlag som behövs för en prövning.

Skatteförvaltningarna och näringsidkarna ska samarbeta för att förfarandet ska kunna genomföras så effektivt som möjligt. Ansökningarna bör koordineras centralt inom skatteförvaltningen.

Ett unilateralt prissättningsbesked kräver bara samförstånd mellan en skatteförvaltning och näringsidkaren. Trots att det kan finnas fall då en näringsidkare har goda skäl att tro att ett unilateralt prissättningsbesked är mer lämplig än ett bilateralt, är bilaterala att föredra framför unilaterala. Även om ett unilateralt prissättningsbesked i någon mån minskar risken för ekonomisk dubbelbeskattning måste försiktighet iakttas så att det är förenlig med armlängdsprincipen på samma sätt som ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked.

Näringsidkaren har rätt att välja att ansöka om ett uni- eller bilateralt prissättningsbesked och ska inte tvingas in i ett bilateralt förfarande. Skatteförvaltningar är å andra sidan berättigade att avslå ansökningar om ett unilateralt prissättningsbesked om de bedömer att ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked är lämpligare, eller att ett prissättningsbesked inte alls är lämpligt.

Innan en formell ansökan om prissättningsbesked ges in kan förmöten hållas. Syftet med förmöten är att ge alla parter möjlighet att bedöma om en ansökan om ett prissättningsbesked kommer att kunna godtas. Skatteförvaltningen ska inför mötet förses med tillräcklig information för att göra denna bedömning. Informationen ska åtminstone beskriva aktiviteten och transaktionerna som ska omfattas, de berörda näringsidkarna, den valda prissättningsmetoden, önskad tidsperiod, eventuell retroaktivitet och berörda stater. Stadiet före det formella ansökningsförfarandet måste ge skatteförvaltningen en möjlighet att göra en rimlig bedömning av om ansökan kommer att kunna godtas. Näringsidkarna bör höra av sig till skatteförvaltningarna så tidigt som möjligt.

Skatteförvaltningen ska, så snart som möjligt, ge näringsidkaren ett klart besked om det är troligt att ansökan kommer att bifallas och, om möjligt, lämna besked om vilka delar som kan förväntas bli kontroversiella.

Som en del av förmötet ska de behöriga myndigheterna vid behov samråda med varandra. På stadiet före den formella ansökan ska näringsidkaren och skatteförvaltningen diskutera vilken utredning som ska bifogas och komplexitetsnivåer. Skatteförvaltningen ska vidare använda förmötet för att se till att innehållet i ansökan blir så fullständigt som möjligt.

Bestämmelser som är inriktade på att ett ärende ska ha en viss komplexitetsgrad kan användas för att säkerställa att förfarandet bara görs tillgängligt när så är lämpligt. Om komplexitetsnivåer används som förutsättning för att en ansökan ska godtas bör de dock utformas som en vägledning för när en sådan ansökan är lämplig. Tillämpas en viss komplexitetsnivå bör vidare den sannolika uppfattningen hos de andra berörda skatteförvaltningarna beaktas och är den andra skatteförvaltningen beredd att acceptera ansökan bör nivån kunna sänkas. Antalet eller storleken av transaktioner ska i sig inte vara utslagsgivande vid bedömning av om osäkerhet eller risk för en prissättningstvist föreligger. Komplexitetsnivåer ska beakta den relativa storleken av transaktionerna och prissättningsrisken för näringsidkaren.

Avgifter kan användas för att säkerställa att förfarandet bara görs tillgängligt när så är lämpligt. Det är medlemsstaterna som avgör om ett avgiftssystem är lämpligt, men en avgift ska inte vara en förutsättning för att tjänsten ska utövas på ett kompetent sätt. Om avgifter används, bör dessa tas ut som en klumpsumma bestående av en ansökningsavgift eventuellt med tillägg för de faktiska kostnader som uppkommer för skatteförvaltningen. Avgifterna ska inte sättas så högt att de avskräcker från att ansöka om prissättningsbesked.

Näringsidkaren ska i sin ansökan om prissättningsbesked ange vilka transaktioner och företag som han vill ska omfattas av beskedet. Vidare ska näringsidkaren och skatteförvaltningen arbeta tillsammans för att försöka komma fram till ömsesidigt godtagbara villkor och förutsättningar för ett prissättningsbesked, men det är skatteförvaltningen som avgör om näringsidkarens ansökan kan accepteras. Det är viktigt att

skatteförvaltningarna är så flexibla som möjligt vid denna bedömning. Det rekommenderas att näringsidkarens skäl för att exkludera likaväl som att inkludera företag och transaktioner förklaras i ansökan.

Den formella ansökan om prissättningsbesked ska göras så tidigt som möjligt i förhållande till de år som ska omfattas. Näringsidkaren ska redan initialt försöka ta med all relevant information som är nödvändig för att skatteförvaltningen ska kunna utvärdera ansökan och komma fram till en uppfattning om den metod som senare ska användas för att beräkna ett armlängdspris. Bilaga A och B till EU:s riktlinjer innehåller detaljer om vilken typ av information som ofta kan visa sig vara nödvändig, men är inte att betrakta som vare sig uttömmande eller begränsande. Den information som är nödvändig för en ansökan måste således anpassas till det enskilda fallet och detta bör tas upp på ett förmöte.

En skatteförvaltning ska utbyta spontan information med en annan skatteförvaltning vilken den förra anser ska omfattas av ett prissättningsbesked. Näringsidkaren behöver höras om vilka skatteförvaltningar som ska involveras i förfarandet.

När ett multinationellt företag använder uppförandekoden om dokumentationskrav inom EU (EUTPD) kan denna tjäna som utgångspunkt för en ansökan om prissättningsbesked. Denna kan kompletteras med utredning om den prissättningspolicy på vilken ansökan är baserad och mottagna rapporter på vilken ansökan vilar. Utredningskraven ska dock inte vara onödigt betungande för näringsidkarna men skatteförvaltningarna måste ges utrymme att fullt ut värdera de transaktioner som omfattas av ansökan.

Den specifika information som är nödvändig för att granska en ansökan om prissättningsbesked ska alltid vara ostridig inom ramen för förhandlingarna. Näringsidkaren måste bevara informationen genom hela processen så att skatteförvaltningen kan följa upp tillämpningen.

Näringsidkaren ska i ansökan beskriva de antaganden på vilka den valda metoden, som rätt ska återspegla armlängdsprincipen av framtida transaktioner, är baserad. Avgörande antaganden om framtida händelser för överenskommelsens giltighet är centralt för ett prissättningsbesked och ska noga utformas för att säkerställa att beskedet stämmer överens med armlängdsprincipen. Näringsidkare och skatteförvaltningar ska försöka identifiera antaganden om framtida händelser som om möjligt baseras på konstaterbara, tillförlitliga och oberoende uppgifter. Dessa antaganden ska anpassas till individuella omständigheter hos näringsidkaren, den speciella kommersiella omgivningen, metoden och den typ av transaktioner som omfattas. Antagandena ska dock inte dras så snävt att säkerheten av ett prissättningsbesked äventyras utan ska omfatta en så vid räckta av underliggande omständigheter som är naturligt. Skatteförvaltningen har rätt att begära kompletterande information för att kunna bedöma en ansökan.

Utvärderingen och förhandlingarna är avgränsade faser i förfarandet även om det ibland kan vara lämpligt att delvis utföra dessa uppgifter parallellt. Genom utvärderingen ska skatteförvaltningen ställa upp sina villkor och förutsättningar för ett prissättningsbesked. Förhandlingarna med de andra berörda skatteförvaltningarna ska lösa eventuella meningsskiljaktigheter så att villkoren kan bli enhetliga för alla inblandade näringsidkare.

Näringsidkaren ska hjälpa skatteförvaltningen att utvärdera ansökan genom att tillhandahålla nödvändig information. Utvärderingen ska slutföras så snart som möjligt så att förhandlingarna kan ta vid. Skatteförvaltningarna ska sträva

efter att minimera utvärderingen genom att bara begära in relevant information. Näringsidkarna måste å sin sida lämna den begärda informationen så snabbt som möjligt.

All information som lämnas till en skatteförvaltning ska också lämnas till övriga berörda skatteförvaltningar. Detaljer om vilken information som har begärts ska också utbytas. För varje prissättningsbesked ska parterna komma överens om huruvida det är näringsidkaren eller, undantagsvis, skatteförvaltningen som genom informationsutbyte tar på sig detta.

Om en skatteförvaltning kommer fram till en slutsats som skiljer sig från den i ansökan ska detta diskuteras med näringsidkaren. Som ett led i utvärderingen ska skatteförvaltningen försöka nå en överenskommelse med näringsidkaren så att båda parter är överens om exakt vad som anses omfattas av ansökan. Skatteförvaltningar och näringsidkarna ska gemensamt arbeta för att minimera varje dröjsmål, särskilt genom att ställa frågor om nödvändig information och komplettera med sådan information i tid. Skatteförvaltningarna ska alltid bedöma om de kan göra gemensamma förfrågningar för att undvika tidsspillan.

Så snart utvärderingen är avslutad ska skatteförvaltningen inleda förhandlingar och den andra berörda skatteförvaltningen ska, om det är nödvändigt, sträva efter att avsluta sin egen utvärdering så att förhandlingarna kan påbörjas.

Under utvärderingsstadiet ska ett samspel ske med behörig myndighet om detta underlättar att nå ett prissättningsbesked. Preliminära överenskommelser ska om möjligt nås, men detta får inte leda till att skatteförvaltningarna avslutar utvärderingen på ett olämpligt sätt.

4.3.3 Genomförandefasen

Förhandlingarna mellan skatteförvaltningarna ska ledas av behörig myndighet. Artikel 25.3 i OECD:s modellavtal ger stater möjlighet att träffa en ömsesidig överenskommelse i ett ärende om prissättningsbesked. Det är de behöriga myndigheternas ansvar att se till att uppgifterna med avstämning och utvärdering samt förhandling med andra stater genomförs. Detta gäller även om behörig myndighet i sin tur vänder sig till andra delar av skatteförvaltningen för att inhämta specialistkunskaper.

Om det är en fördel ska behörig myndighet arrangera regelbundna möten för att hålla hela programmet med prissättningsbesked uppdaterat men detta får inte försena möten i individuella fall.

Bi- och multilaterala prissättningsbesked förutsätter överenskommelser mellan de behöriga myndigheterna i de berörda staterna samt samförstånd mellan varje skatteförvaltning och de näringsidkare som berörs därav.

Ett prissättningsbesked ska inrymma parametrar för vad som är acceptabla avvikelser från i förväg gjorda antaganden. En omförhandling är bara nödvändig om utfallet går utöver dessa parametrar.

De som är involverade i ett prissättningsbesked ska kunna förlita sig på detta. Om de relevanta villkoren är uppfyllda ska prissättningen utfalla i enlighet med prissättningsbeskedet och inte tolkas annorlunda av skatteförvaltningen.

4.3.4 Uppföljning och kontroll

Näringsidkarna ska informera sina respektive skatteförvaltningar om de avgörande antagandena om framtida händelser inte längre är giltiga. De som är involverade i ett prissättningsbesked ska samråda med varandra för att undersöka skälen till varför ett avgörande antagande inte har infriats och bedöma om den i beskedet angivna prissättningsmetoden fortfarande är relevant. Om detta överhuvudtaget är möjligt ska ett försök göras att omförhandla prissättningsbeskedet.

När det föreligger ett prissättningsbesked har skatteförvaltningen fortfarande rätt att genomföra revision. Under normala förhållanden bör en sådan revision begränsas till att kontrollera och övervaka de villkor och antaganden som prissättningsbeskedet grundas på.

4.3.5 Övrigt

Retroaktiv tillämpning av ett prissättningsbesked kan övervägas om detta löser eller förhindrar potentiella tvister för tidigare tidsperioder. För att retroaktiv tillämpning ska vara lämplig ska liknande omständigheter som de i prissättningsbeskedet ha förelegat för den föregående perioden. Retroaktiv tillämpning ska bara ske med näringsidkarens samtycke.

5 Regleringen i andra stater

5.1 Australien

5.1.1 Allmänt

Australien har sedan 1995 ett formaliserat processförfarande för prissättningsbesked. Den australiensiska skatteförvaltningen (Australien Tax Office – ATO) gav 2005 ut en vägledning om förfarandet.

Prissättningsbesked utgör en överenskommelse mellan en näringsidkare och skatteförvaltningen. Ett av syftena med ett prissättningsbesked är att fastställa den prissättningsmetod som ska användas vid en framtida fördelning eller allokering av inkomst, avdrag, kreditering eller avsättning för att säkerställa att armlängdsprincipen tillämpas. Ett annat syfte med prissättningsbesked är att undanröja osäkerhet rörande armlängdspriset på internationella transaktioner mellan närstående parter och risken för ekonomisk dubbelbeskattning.

Ett prissättningsbesked kan vara uni-, bi- eller multilateralt. Bi- och multilaterala prissättningsbesked kan bara meddelas när det finns skatteavtal med de av ansökan berörda staterna.

För att initiera processen med prissättningsbesked måste näringsidkaren först begära ett förmöte med skatteförvaltningen för att diskutera vad som krävs för att få ett besked. Vid förmötet ska näringsidkaren ge en översiktlig beskrivning av sitt fall. Beskrivningen ska typiskt sett innehålla följande information:

- de allmänna förutsättningarna i ärendet,
- en indikation på vilka framtida belopp som omfattas,
- vilka frågor som ska omfattas av prissättningsbeskedet,
- en redogörelse för hur näringsidkaren tänker visa att dennes förslag står i överensstämmelse med armlängdsprincipen,
- en ingående beskrivning av fakta, och
- en indikation av potentiella konflikter eller meningsskiljaktigheter av tolkning av lagstiftning mellan den australiensiska och de utländska skatteförvaltningarna vad avser de frågor som omfattas av prissättningsbeskedet.

5.1.2 Ansökningsfasen

Alla skattskyldiga näringsidkare som har internationella transaktioner med närstående parter kan ansöka om ett prissättningsbesked. Ansökan ska ges in till ATO. En ansökan om prissättningsbesked ska innehålla ett förslag till tillämplig prissättningsmetod vilken ska stå i överensstämmelse med armlängdsprincipen. Den föreslagna prissättningsmetoden ska, med så små justeringar som möjligt, leda fram till ett förväntat pris eller resultat (eller ett resultatspann) som överensstämmer med armlängdsprincipen. I stort sett överensstämmer de krav på utredning som ställs i samband med en ansökan om prissättningsbesked med vad som gäller för dokumentationskraven i samband med prissättning.

Den information som en ansökan om prissättningsbesked bör innehålla är beroende av villkoren och förutsättningarna i det enskilda fallet. I stort överensstämmer de krav som uppställs med vad som anges i OECD:s riktlinjer, dock att det därutöver uttrycks önskemål om bl.a. följande information:

- en redogörelse för samtliga av ansökan berörda parter vad avser ägande, kapitalisering och finansiella arrangemang,
- en redogörelse för näringsidkarens produkter och/eller tjänster som tillhandahålls i Australien och utomlands samt en redogörelse för de tillverkningsprocesser som används för dessa produkter och/eller tjänster,
- en redogörelse för leverantörer/köpare och deras relationer till näringsidkaren, tillsammans med en finansiell analys av köp och försäljningar, och
- för varje angiven konkurrent, vilken som kan anses som den mest jämförbara, mindre jämförbar samt minst jämförbar och bakgrunden till dessa bedömningar.

Näringsidkaren ska också tillhandahålla finansiell information som klart visar de inblandade företagens skattemässiga och finansiella ställning för i vart fall de tre senaste åren. Mot bakgrund av att ett prissättningsbesked är framåtsyftande vill ATO också ha en detaljerad redogörelse för näringsidkarens förväntade skattemässiga och finansiella ställning under beskedets giltighetsperiod.

Om det är nödvändigt tar skatteförvaltningen kontakt med näringsidkaren för diskussioner eller klargörande av den lämnade informationen eller för kompletteringar. Vanligtvis utser ATO ett team för att granska ansökan och ansvara för utvärderingen.

Om det är fråga om ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked lämnar det handläggande teamet en rekommendation till den australiensiska behöriga myndigheten om lämpligheten av ett prissättningsbesked samt vilka villkor och förutsättningar som bör uppställas för beskedet.

5.1.3 Genomförandefasen

Förhandlingar om att ingå en ömsesidig överenskommelse med anledning av en ansökan om ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked handhas av den australiensiska behöriga myndigheten.

En ansökan om prissättningsbesked kan avvisas. Vid bedömningen om ett prissättningsbesked ska meddelas beaktas dock bl.a. om den andra staten är en avtalsstat och är villig att träffa en ömsesidig överenskommelse, om ärendet kan ge vägledning etc. för branschen i stort, om en betydande del av näringsidkarens verksamhet avser transaktioner med närstående parter i avtalsstater och om den lämnade informationen är tillräcklig för att göra en korrekt och fullständig bedömning av ansökan. Andra faktorer som ATO har att beakta är sannolikheten för att transaktionerna – om ett prissättningsbesked inte meddelas – skulle medföra att ekonomisk dubbelbeskattning eller tvist uppkommer, om det föreligger en tillräcklig komplexitetsgrad för att motivera den säkerhetsgrad som ett prissättningsbesked innebär och om komplexa eller unika prissättningsfrågor uppkommer i strukturer eller transaktioner som innefattar en skatteförmån i Australien eller i någon annan stat och förmånen utgör en viktig del av handlandet.

Av lagstiftningen framgår att i de fall ATO överväger att avvisa en ansökan ska näringsidkaren ges tillfälle att bemöta detta innan slutligt beslut tas.

Ett prissättningsbesked har normalt en giltighetstid om 3–5 år från avtalets ingående. Det är möjligt att förlänga giltighetsperioden.

5.1.4 Uppföljning och kontroll

I ett prissättningsbesked föreskrivs vanligtvis att näringsidkaren ska upprätta en årlig rapport om att denne följt de i beskedet angivna villkoren. Denna årliga rapport ligger sedan till grund för skatteförvaltningens kontroll av att näringsidkaren uppfyller de uppställda villkoren och kraven. En årlig rapport ska vanligtvis innehålla följande:

- en redogörelse som visar hur prissättningsmetoden tillämpats för året,
- en redogörelse för och orsaken till ändringar i de avgörande antagandena (eller om inga ändringar inträffat, en uppgift om detta),
- en redogörelse för varje kompenserande justering som ska betalas, och
- varje annan information som det med beaktande av näringsidkarens särskilda förhållanden kan vara skäligt att lämna.

Om näringsidkarens årliga resultat ligger inom de i prissättningsbeskedet angivna ramarna anses de internationella transaktionerna som företagits med närstående parter och som omfattas av beskedet överensstämja med armlängdsprincipen. I fall då näringsidkarens resultat ligger utanför de angivna ramarna och inga avgörande antaganden har överträtts krävs det enligt de i prissättningsbeskedet uppställda villkoren ofta att kompenserande justeringar vidtas.

5.1.5 Övrigt

ATO strävar efter att avsluta ett ärende om prissättningsbesked inom tolv månader från det att den formella ansökan gavs in. Om ett ärende kan avslutas inom denna period är dock beroende av ärendets komplexitet och om fråga är om ett bilateralt prissättningsbesked. Av statistik från 2005-2006 framgår att unilaterala prissättningsbesked i genomsnitt meddelas efter sju månader. De bilaterala beskeden har en genomsnittlig handläggningstid om 17 månader. ATO hade 146 prissättningsbesked i kraft vid halvårsskiftet 2006. Antalet avslutade uni- och bilaterala prissättningsbesked framgår av nedanstående tabell. Det kan påpekas att mer än hälften är unilaterala.

Prissättningsbesked	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Per år		16	20	30	25	23
Sammanlagt	18	34	54	84	109	132

Den mest förekommande metoden i de prissättningsbesked som slutfördes 2005-2006 är TNMM, som användes i nära hälften av fallen. Vanligast därefter var profit split-metoden och cost plus-metoden.

Ett prissättningsbesked inverkar varken på skatteförvaltningens eller på näringsidkarens möjligheter att ompröva respektive överklaga de aktuella taxeringarna.

Material som ges in i ett prissättningsärende får användas i skatteförvaltningens övriga beskattningsverksamhet. Detta gäller också i de fall ansökan avvisas.

Förfarandet är avgiftsfritt.

5.2 Danmark

Det är möjligt att med hänvisning till bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse ansöka om ett bilateralt prissättningsbesked med stater som Danmark har skatteavtal. Hittills har det dock bara varit möjligt att få ett prissättningsbesked på enskilda transaktioner, t.ex. vid överlåtelse av tillgångar.

Bestämmelserna i 21-25 §§ i den danska skatteförfarandelagen ger skatteförvaltningen en teoretisk möjlighet att utfärda unilaterala förhandsbesked i prissättningsfrågor. Förhandsbeskeden är dock avsedda för rättsfrågor och inte bedömningsfrågor och frågorna måste ställas så att de i princip kan besvaras med ”ja” eller ”nej”. Ett första förhandsbesked på området är för närvarande under handläggning hos skatteförvaltningen.

5.3 Finland

Finland har för närvarande inget system med prissättningsbesked och har inte heller några planer på att införa ett.

5.4 Frankrike

5.4.1 Allmänt

Ett förfarande om prissättningsbesked introducerades 1999 och har under 2004 med verkan från 2005 kodifierats i den franska skatteförfarandelagen under artikel L-80 B.7 °. Prissättningsbesked kan bara erhållas om Frankrike har ett skatteavtal med annan berörd stat och detta avtal innehåller en bestämmelse motsvarande artikel 25.3 i OECD:s modellavtal. Ansökningar om unilaterala prissättningsbesked har accepterats efter 2004 men godtas bara i speciella fall, såsom då det inte går att få en bilateral överenskommelse med annan stat, om transaktionerna avser t.ex. en fransk tillverkare med mängder av försäljningsbolag i andra stater, i mindre komplicerade fall som inte kan bli föremål för olika tolkningar samt för små och medelstora företag.

Skatteförvaltningen behöver inte meddela ett prissättningsbesked eller ange skälen för att ett prissättningsbesked inte lämnas. Det väsentliga för att uppnå resultat är att ansökan speglar ett konsekvent ekonomiskt sammanhang som lämpligen kan diskuteras vid ett förnöte.

5.4.2 Ansökningsfasen

Ansökan ska i första hand avse komplicerade förhållanden men behöver inte avse samtliga transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Det går att urskilja en produkt, en funktion eller en affärsaktivitet, som t.ex. forskning och utveckling. Kraven på innehållet i ansökan överensstämmer i stort med

dem som OECD rekommenderar i sina riktlinjer. Härutöver krävs en beskrivning av använd bokföringsmetod och information om prissättningsbesked som andra företag inom gruppen erhållit. Ett prissättningsbesked kan bara bli gällande från året efter året för ansökan och bör ges in senast sex månader före det kommande år från vilket beskedet kommer att gälla. Vid ansökan om ett bilateralt prissättningsbesked ska en kopia inom två månader ges in också till annan berörd stat. Skyddet för affärshemligheter tar inte över behovet för skatteförvaltningarna av att ha full tillgång till varje efterfrågat dokument. Om skatteförvaltningen avslår en begäran om prissättningsbesked saknas möjlighet att förnya ansökan.

5.4.3 Genomförandefasen

Ett prissättningsbesked ges för framtida år och en pågående taxeringsrevision hindrar inte näringsidkaren från att ansöka om ett prissättningsbesked för framtida transaktioner. Det föreligger inget hinder för skatteförvaltningen att förlänga revisionen till år som senare täcks av ett prissättningsbesked, men det ligger i sakens natur att det då bara rör sig om en kontroll av att näringsidkaren följer villkoren i beskedet. I princip kan ett prissättningsbesked inte få retroaktiv verkan. Men skatteförvaltningen kan använda en ansökan för att lösa tidigare års tvister, särskilt inom ramen för en ömsesidig överenskommelse.

Ett prissättningsbesked brukar ges för 3–5 år. Begäran om en förnyelse av ett prissättningsbesked måste göras senast sex månader före utgången av ett gällande besked.

5.4.4 Uppföljning och kontroll

Näringsidkaren ska årligen kunna bekräfta att villkoren i ett prissättningsbesked efterlevs så att de får genomslag vid beskattningen och kunna tillställa skatteförvaltningen en rapport inom 30 dagar.

Ett prissättningsbesked är bindande för skatteförvaltningen om inte beskedet är baserat på felaktig information eller om näringsidkaren inte fullgör sina åtaganden i anledning av beskedet. Prissättningsbeskedet kan under sådana förhållanden bli retroaktivt återkallat i sin helhet. Ändringar i taxeringen, som görs till följd av att ett prissättningsbesked har återkallats retroaktivt, kan överklagas.

5.4.5 Övrigt

Handläggningstiden för ett prissättningsbesked är i genomsnitt 18 månader, men kan om det rör transaktioner inom EU behandlas på åtta månader.

Ett särskilt program för små och medelstora företag håller på att utvecklas. Sådana företag kan erhålla såväl unilaterala som bilaterala prissättningsbesked och förfarandet avses bli mindre betungande, särskilt när det gäller att upprätta en ekonomisk analys.

Under 1999–2002 hade endast fem ansökningar getts in, vilket kan jämföras med 25 mellan 2002–2004. I dessa ärenden har tio överenskommelser ingåtts.

Förfarandet är avgiftsfritt.

5.5 Kanada

5.5.1 Allmänt

Förfarandet med prissättningsbesked är inte lagreglerat utan är en administrativ service som skatteförvaltningen (Canada Revenue Agency, CRA) tillhandahåller. Ett prissättningsbesked utgör en bindande överenskommelse mellan näringsidkaren och CRA. I cirkulär 94-4R (IC 94-4R9 av den 16 mars 2001) finns en av CRA upprättad beskrivning av och vägledning om förfarandet. En speciell utgåva av cirkulär 94-4R, i vilken ett särskilt program för små och medelstora företag introducerades, publicerades den 18 mars 2005. Det finns även information om ett särskilt förfarande som är avsett för medlemsstaterna inom PATA, dvs. Kanada, Australien, Japan och USA.

Förfarandet med prissättningsbesked är frivilligt och öppet för alla skattskyldiga multinationella företag oavsett storlek, verksamhet och transaktionernas art.

Såväl uni-, som bi- och multilaterala prissättningsbesked utfärdas. Om det finns skatteavtal med andra berörda stater måste näringsidkaren förklara varför ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked inte valts.

I förfarandet med prissättningsbesked ingår förmöten som en viktig del. Syftet med förmöten är att undersöka lämpligheten med ett prissättningsbesked och att informellt diskutera förfarandet. Näringsidkaren informeras också om frågor som denne ska ha hanterat innan en ansökan ges in. I en bilaga till cirkulär 94-4R har CRA lämnat vägledning för hur förmöten ska anordnas.

5.5.2 Ansökningsfasen

Ansökningar om prissättningsbesked handläggs av CRA och ska avse specificerade gränsöverskridande transaktioner, dock inte hypotetiska transaktioner. Den information som en ansökan om prissättningsbesked bör innehålla överensstämmer i stort med vad som anges i OECD:s riktlinjer, dock att man därutöver anger att en ansökan bör innehålla bl.a. följande information:

- en analys som visar den föreslagna prissättningsmetodens inverkan såvitt avser aktuella transaktioner under de tre föregående åren och den period prissättningsbeskedet föreslås omfatta,
- tidigare prissättningsfrågor, revisioner och omprövningar samt därtill relaterade inhemska och utländska revisionsfrågor jämte motsvarande dagsaktuella uppgifter,
- tidigare behörigmyndighetsärenden, ansökningar och uppgörelser,
- orsaken till varför ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked begärs, stater som berörs samt karaktären och omfattningen av tidigare kontakter med dessa skatteförvaltningar, och
- nyckelpersoner som kommer att vara involverade i ärendet.

I en bilaga till cirkulär 94-4R har CRA lämnat exempel på ansökningar om prissättningsbesked och en checklista för att organisera och förbereda ansökan.

5.5.3 Genomförandefasen

Förhandlingarna med utländsk stat sköts av CRA. Näringsidkaren deltar inte i förhandlingarna men ska underrättas om en överenskommelse har nåtts och villkoren för denna. Näringsidkaren har rätt att avbryta förfarandet och återkalla ansökan när som helst under processen. I en bilaga till cirkulär 94-4R har CRA bl.a. lämnat upplysningar om förhållandet till utländska skatteförvaltningar.

Ett prissättningsbesked brukar vanligtvis gälla i 3–5 år. Förlängning är möjlig om förhållandena inte ändrats väsentligt.

5.5.4 Uppföljning och kontroll

Ett prissättningsbesked kan revideras om de avgörande antagandena inte är uppfyllda, om lagstiftning eller skatteavtal har ändrats eller om förhållandena har ändrats efter det att beskedet har meddelats.

Vidare kan ett prissättningsbesked återkallas om näringsidkaren inte uppfyller de uppställda villkoren och det kan förklaras ogiltigt om näringsidkaren handlat bedrägligt.

5.5.5 Övrigt

Någon bestämd ansökningsavgift tas – förutom vad avser det särskilda för små och medelstora företag gällande programmet – inte ut men utlägg som statens representanter har under förfarandet ska, i likhet med kostnader för expertutlåtanden, ersättas. Avgiften beräknas bekosta ett företagsbesök och två förhandlingsmöten med annan behörig myndighet. Enligt det särskilda programmet för prissättningsbesked för små och medelstora företag tas en inte återbetalningsbar ansökningsavgift på CAN \$ 5 000 ut.

Under 2004 publicerade CRA bl.a. följande statistiska uppgifter:

- Under 1993–2004 accepterades 109 ansökningar, varav 72 slutfördes. Enbart under 2003–2004 accepterades 17 ansökningar och 17 slutfördes.
- Av det totala antalet accepterade ansökningarna var 89 bilaterala, 18 unilaterala och 2 multilaterala.
- Den genomsnittliga tiden för att slutföra ett ärende var 2,5 år men några hade nyligen blivit slutförda på kortare tid. I CRA:s program för 2005 var målsättningen att unilaterala prissättningsbesked skulle ha en genomsnittlig handläggningstid på ett år medan bi- och multilaterala två år.

5.6 Nederländerna

5.6.1 Allmänt

Bestämmelserna om prissättningsbesked finns i förordning (Besluit) No. IFZ2004/124M¹². Ett prissättningsbesked utgör en överenskommelse mellan näringsidkaren och skatteförvaltningen och innefattar ett i förväg lämnat godkännande av ett armlängdspris eller en metod för att fastställa ett sådant pris på internationella transaktioner mellan närstående företag eller mellan olika enheter inom ett och samma företag.

Den nederländska skatteförvaltningen förordar inte någon speciell form av prissättningsbesked. För att Nederländerna ska kunna ingå en ömsesidig överenskommelse med anledning av en ansökan om prissättningsbesked krävs i princip att det finns ett skatteavtal med berörd stat och att skatteavtalet innehåller en motsvarighet till artikel 25 i OECD:s modellavtal. Om näringsidkaren begärt ett multilateralt prissättningsbesked och en eller fler av de berörda staterna motsätter sig en sådan ordning betraktas ansökan som en begäran om att ingå fler bilaterala ömsesidiga överenskommelser i prissättningsfrågan. Innan sådana bilaterala förhandlingar inleds underrättas näringsidkaren om detta.

En möjlighet till förmöten finns. Vid dessa fastslås vilken information näringsidkaren ska ge in och vilka faktorer som är av betydelse vid handläggningen av ärendet.

5.6.2 Ansökningsfasen

I Nederländerna skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om ett prissättningsbesked. För att snabba upp processen med bi- och multilaterala prissättningsbesked rekommenderas berörda närstående företag att samtidigt ge in ansökningar i samtliga berörda stater.

En ansökan om prissättningsbesked ska vara ställd till den lokale skatteinspektören. Denna skatteinspektör ska lägga fram ansökan för ett vid skattekontoret (enheten för stora företag) i Rotterdam upprättat team som handlägger prissättningsbesked. För att säkerställa en konsekvent policy rådgör teamet i förekommande fall med koordinationsgruppen för prissättningsfrågor. En anställd vid teamet ingår i denna koordinationsgrupp.

Utländska företag som ännu inte är etablerade i Nederländerna kan ta kontakt med en särskild organisation som arbetar tillsammans med det nämnda teamet för att få en APA avseende betydande nyinvesteringar (mer än 4,5 miljoner euros).

I samband med varje ansökan görs en handlingsplan upp med bestämda tider som ska iakttas för varje steg i processen. Ett prissättningsbesked kan omfatta en näringsidkares samtliga prissättningsfrågor. Näringsidkaren har emellertid möjlighet att begränsa sin ansökan till att bara omfatta vissa närmare angivna företag/enheter eller transaktioner. När en sådan ansökan prövas kommer dock prövningen inte att begränsas till att bara omfatta den i ansökan angivna frågan utan alla relevanta fakta och omständigheter som är hänförliga till den aktuella transaktionen beaktas.

¹² Det nederländska APA-systemet bygger på beslut (besluit) fattat av finansministern.

Beroende av omständigheterna i det enskilda fallet ska näringsidkaren bifoga en rad uppgifter till sin ansökan om prissättningsbesked. De uppgifter som är exemplifierade i förordningen överensstämmer i stort med vad som anges i OECD:s riktlinjer.

Vid prövningen av en ansökan om prissättningsbesked startar skatteförvaltningen – i enlighet med vad som sägs i punkt 4.6 i OECD:s riktlinjer – med utgångspunkt i den av näringsidkaren föreslagna prissättningsmetoden. Näringsidkaren är i princip fri att välja vilken prissättningsmetod som helst så länge den leder fram till ett armlängdspris för den transaktion som ansökan avser. Det ankommer på näringsidkaren att visa att den av honom valda metoden leder fram till ett armlängdspris.

Eftersom ett prissättningsbesked behandlar ersättningar för transaktioner som ännu inte har ägt rum är det nödvändigt att i beskedet ta med ett antal avgörande antaganden, t.ex. operationella och ekonomiska förhållanden som kan påverka ersättningen för transaktionen när den äger rum. Näringsidkaren bör i sin ansökan beskriva dessa avgörande antaganden. Syftet med de avgörande antagandena är att skydda såväl näringsidkaren som skatteförvaltningen mot risken att prissättningsbeskedet medför resultat som inte står i överensstämmelse med armlängdsprincipen. Antagandena bör utformas på så sätt att prissättningsbeskedet fortsätter att vara tillämpligt när de förhållanden som omfattas av de avgörande antagandena ligger inom vissa marginaler. Detta förhindrar att den situationen uppkommer att varje avvikelse från utgångspunkten medför att prissättningsbeskedet måste revideras eller upphävas. När antagandena inte längre är giltiga krävs i princip en översyn av prissättningsbeskedet. I förordningen lämnas en inte uttömmande lista med exempel på avgörande antaganden, som i stort överensstämmer med vad som rekommenderas i punkt 44 i bilagan till OECD:s riktlinjer.

De fakta som presenteras i en ansökan om prissättningsbesked kommer, i princip och där så är möjligt, att granskas av skatteförvaltningen. Omfattningen på denna granskning är beroende av de särskilda förhållandena och omständigheterna i det enskilda fallet. När det krävs inhämtas kompletterande förklaringar och information från näringsidkaren.

5.6.3 Genomförandefasen

Finansdepartementet sköter, i egenskap av behörig myndighet, förhandlingarna med de behöriga myndigheterna i andra berörda stater. I de fall en ansökan avser ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked får finansdepartementets avdelning för internationella skattefrågor en kopia av ansökan från skatteförvaltningens team som handlägger ärendet.

I fråga om bi- och multilaterala prissättningsbesked kommer ömsesidiga överenskommelser att ingås med berörda utländska stater. För att implementera en sådan överenskommelse i Nederländerna kommer den lokala skatteinspektören – efter att ha inhämtat bindande besked från det handläggande teamet – att ingå ett avtal (prissättningsbesked) med samma innehåll som överenskommelsen med de i Nederländerna hemmahörande berörda företagen. När det gäller unilaterala prissättningsbesked ingås bara sistnämnda avtal, även i detta fall efter inhämtande av bindande besked från det handläggande teamet.

Näringsidkaren ska i ansökan ange vilken giltighetsperiod han önskar att prissättningsbeskedet ska ha samt lägga fram skäl som stöder denna begäran. Om den föreslagna giltighetstiden är acceptabel eller inte bedöms framförallt med utgångspunkt i aktiviteternas karaktär och den period under vilken fakta och omständigheter som påverkar bestämmandet av internpriserna kan anses vara relevanta. I princip är giltighetstiden för ett prissättningsbesked begränsad till 3–5 år och samtidigt anpassad till andra staters legala krav. Undantag kan göras, t.ex. när fråga är om långtidskontrakt eller stora investeringar i Nederländerna. Den maximala giltighetsperioden är dock tio år.

Även om ett prissättningsbesked normalt sett är tillämpligt på framtida transaktioner kan transaktionen eller transaktioner som har samband med ansökan helt eller delvis ha genomförts innan någon överenskommelse träffats. I sådana fall kan prissättningsbeskedet bli tillämpligt på redan genomförda transaktioner under förutsättning att näringsidkaren begärt detta. I princip krävs för en retroaktiv tillämpning att relevanta fakta och omständigheter under den tidigare perioden är jämförbara med dem som ligger till grund för ansökan. Om det föreligger skillnader i relevanta fakta och omständigheter kan en sådan ansökan prövas om näringsidkaren kan visa på justeringar som eliminerar effekterna av dessa skillnader. Om ansökan avser ett unilateralt prissättningsbesked beaktar skatteförvaltningen en begäran om retroaktiv tillämpning bara om det kan fastställas att en retroaktiv tillämpning inte medför att delar av inkomsterna för dessa tidigare år blir obeskattade.

I förordning No. AFZ94/4519M¹³ ges den generella ram inom vilken skatteförvaltningen får vägra att ge ett prissättningsbesked. Vidare finns i förordning No. IFZ2004/126M särskilda regler rörande företag som tillhandahåller koncernintern finansiell service utan att ha en reell ekonomisk närvaro i Nederländerna. I förordningen anges ett antal andra specifika situationer när prissättningsbesked inte ska lämnas för sådan verksamhet.

5.6.4 Uppföljning och kontroll

Genom revision, som kan initieras av den lokala skatteinspektören, kontrolleras om näringsidkaren följer prissättningsbeskedet. Revisionen omfattar också en kontroll av om de avgörande antagandena i prissättningsbeskedet är uppfyllda och – om så inte är fallet – om beskedet behöver justeras eller har upphört att gälla.

Om det under löptiden för ett prissättningsbesked inträffar förändringar i de förutsättningar och villkor på vilka beskedet vilar är näringsidkaren skyldig att omedelbart underrätta skatteförvaltningen om detta. Näringsidkaren ska vidare, i samband med att deklaration lämnas, intyga att samtliga i prissättningsbeskedet uppställda villkor och förutsättningar är uppfyllda samt i övriga lämna de uppgifter som följer av beskedet.

¹³ Ändrad genom No. AFZ97/4609M och No. BOB2001/698M.

5.6.5 Övrigt

Vid giltighetstidens utgång är det möjligt för näringsidkaren att ansöka om en förlängning på liknande villkor.

För att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag finns särskilda lättnader i ett särskilt program för sådana företag. Det åligger företagen att göra en funktionsanalys, välja prissättningsmetod och ange de förväntade vinstnivåerna för de interna transaktionerna men skatteförvaltningen kan bistå företagen med den finansiella analysen. Programmet står öppet för företag som har tillgångar i balansräkningen som inte överstiger 5 miljoner euros och företag med färre anställda än 50. Internbanks- och licensverksamhet är undantagen från de beskrivna lättnaderna.

Som en del i ett prissättningsbesked begärs av näringsidkaren att denne förklarar att beskedet inte innehåller någon information som omfattas av reglerna i nederländsk sekretesslagstiftning. Syftet härmed är att undvika framtida konflikter mellan skatteförvaltningen och näringsidkaren.

I Nederländerna publiceras prissättningsbesked normalt inte annat än i form av statistiska uppgifter. Om emellertid ett prissättningsbesked är viktigt i policyhänseende kan en publicering i anonymiserad form ske.

Material som ges in i ett prissättningsärende får användas i skatteförvaltningens övriga beskattningsverksamhet.

Förfarandet är avgiftsfritt.

5.7 Norge

Norge har inget system för att meddela prissättningsbesked. Ett system med förhandsbesked finns i och för sig men sådana förhandsbesked meddelas inte i frågor rörande skatteavtal.

5.8 Nya Zeeland

Skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om prissättningsbesked i enlighet med reglerna om bindande förhandsbesked. En näringsidkare kan begära att skatteförvaltningen beslutar om ett prissättningsbesked i vilket den uttalar sig om hur lagstiftningen ska tillämpas på ett visst arrangemang.

Skatteförvaltningen handlägger ärenden om prissättningsbesked. Enligt den nya zeeländska regimen får skatteförvaltningen besluta om bindande prissättningsbesked vad avser frågor rörande tolkning av prissättningsreglerna i den nya zeeländska skattelagstiftningen.

En näringsidkare som ansöker om ett prissättningsbesked är skyldig att betala för samtliga med beskedet förenade kostnader.

Ett prissättningsbesked är, under dess giltighetstid, bindande för skatteförvaltningen under förutsättning att de i beskedet uppställda villkoren är för handen, att näringsidkaren inte förvränger eller undanhåller för beskedet relevant information.

Näringsidkaren är skyldig att i sin deklaration ange att ett prissättningsbesked har meddelats.

Meddelade prissättningsbesked publiceras inte.

Material som ges in i ett prissättningsärende får inte användas i skatteförvaltningens övriga beskattningsverksamhet.

5.9 Spanien

Ett prissättningsbesked kan, förutom tillämplig prissättningsmetod, även avse tunnkapitalisering samt avdrag för FoU-kostnader och förvaltningstjänster. Det är möjligt att få uni-, bi- och multilaterala prissättningsbesked.

Enligt artikel 16.6 i den spanska bolagsskattelagen har en näringsidkare rätt att ansöka om prissättningsbesked. Innan en ansökan kan ges in ska dock ett förmöte hållas. Inom en månad efter detta möte ska näringsidkaren informeras om de grundläggande inslagen i förfarandet och dess möjliga resultat. Därefter kan ansökan ges in. Detta andra steg tar när det gäller ett unilateralt prissättningsbesked cirka sex månader.

Revisionsavdelningen (The tax inspection department) vid den spanska skatteförvaltningen handlägger ansökningar om prissättningsbesked.

Ett prissättningsbesked är tillämpligt under de fyra år som följer närmast efter det att beskedet meddelades. Från och med den 1 december 2006 kan ett prissättningsbesked också göras tillämpligt på det år under vilket förhandlingarna avslutades och året dessförinnan, allt under förutsättning att bolagsdeklaration för de aktuella åren inte getts in.

Näringsidkaren kan, under förutsättning att några betydande förändringar av de underliggande förhållandena inte ägt rum, begära en förlängning av prissättningsbeskedet.

Det är inte möjligt att överklaga ett prissättningsbesked som sådant. Däremot inverkar ett prissättningsbesked inte på näringsidkarens möjligheter att överklaga de aktuella taxeringarna.

Den information som ges in till skatteförvaltningen i samband med förmötet och i ansökan får uteslutande användas i det aktuella ärendet om prissättningsbesked. Detta gäller även om ansökan avvisas.

5.10 Storbritannien

5.10.1 Allmänt

Storbritannien introducerade 1999 ett program med prissättningsbesked. Ett prissättningsbesked är en bindande överenskommelse mellan näringsidkaren och skatteförvaltningen. Bestämmelserna om prissättningsbesked finns i FA99/S85–S87. Prissättningsbesked kan ges både för ett eller flera företag inom en företagsgrupp och för företag med huvudkontor i en stat och fast driftställe i en annan stat.

Ett prissättningsbesked kan omfatta samtliga transaktioner i hela företaget eller begränsas till t.ex. en särskild produktlinje eller koncerninterna tjänster. Prissättningsbesked anses särskilt värdefulla vid världsomspännande finansiell verksamhet, joint ventures, värdering av unika immateriella tillgångar, arrangemang för kostnadsfördelning, fall då de traditionella prissättningsmetoderna visar sig olämpliga och vid större omstruktureringar.

Man ger i första hand bi- eller multilaterala prissättningsbesked, men även unilaterala om en avtalsslutande stat avböjer att medverka till en överenskommelse.

Förmöten hålls och inför ett sådant möte förutsätts näringsidkaren beskriva de transaktioner och affärsrelationer som ansökan om prissättningsbesked ska avse. Avsikten är att på detta stadium utröna huruvida frågan är tillräckligt komplex.

5.10.2 Ansökningsfasen

Ärenden om prissättningsbesked handläggs av det brittiska skatteverket och förfarandet sköts av ett team som leds av en koordinator. Brittisk behörig myndighet ansvarar för förhandlingarna med den andra staten. I princip ska en ansökan behandlas inom 6–12 månader. Då förfarandet kräver en överenskommelse med en eller flera andra stater kan någon garanti för ett prissättningsbesked inte ges. Företaget hålls dock underrättat vartefter processen fortskrider och målet är att ha ett prissättningsbesked klart inom 18–21 månader.

En ansökan ska innehålla viss detaljerad information och utredning men i praktiken kan detta förenklas, särskilt efter att ett förmöte har hållits. Antaganden i näringsidkarens förslag testas och utredning företas med bl.a. besök vid företagets anläggningar eller forskningscenter, varvid personalen kan intervjuas. Krav på ytterligare information kan föranledas av krav från den behöriga myndigheten i den andra staten.

En ansökan som inte uppfyller kriterierna kan avslås. Detta gäller situationer som inte är tillräckligt komplexa, t.ex. om jämförbarhetstal utan svårighet kan identifieras eller en traditionell prissättningsmetod står till buds.

Vidare kan en ansökan avslås om den inte innehåller tillräcklig information, om förslaget inte överensstämmer med engelsk lag eller OECD:s riktlinjer, om transaktionerna endast är hypotetiska och inte allvarligt menade eller om ett fortsatt förfarande innebär ett ineffektivt utnyttjande av tillgängliga resurser.

5.10.3 Genomförandefasen

Brittisk behörig myndighet ansvarar för förhandlingarna med andra berörda stater.

Innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen överförs till ett avtal mellan skatteförvaltningen och den enskilde där villkoren för överenskommelsen framgår.

Ett prissättningsbesked ges för 3–5 år och kan påverka bedömningen för tidigare år om förhållandena i huvudsak varit oförändrade.

5.10.4 Övrigt

Under de första sex åren som programmet med prissättningsbesked varit i kraft har 48 besked meddelats.

Förfarandet är avgiftsfritt.

5.11 Tyskland

5.11.1 Allmänt

I Tyskland skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om prissättningsbesked. Tyskland har inga formella regler för hur man ska ansöka om, förhandla om och utfärda prissättningsbesked. Av den tyska konstitutionen följer dock att skatteförvaltningen inte får ingå bindande avtal med de skattskyldiga. I Tyskland utfärdar skatteförvaltningen i stället ett prissättningsbesked i form av ett administrativt beslut. Under 2006 utfärdade skatteförvaltningen administrativa riktlinjer om förfarandet.

Det tyska finansdepartementet utfärdar inte unilaterala prissättningsbesked eftersom de inte har någon bindande effekt på den andra berörda staten. Detta innebär att det är nödvändigt att andra stater deltar i förfarandet och förutsätter ett förfarande som grundar sig på artikel 25 i OECD:s modellavtal i form av ömsesidiga överenskommelser.

Inga formella krav uppställs om att förmöten ska hållas men de anses i praktiken vara nödvändiga.

5.11.2 Handläggningen

Ärenden om prissättningsbesked handläggs vid det tyska finansdepartementet. Förutom finansdepartementet deltar också det lokala skattekontoret (inklusive skatterevisorer) regelmässigt i förfarandet. Därutöver kan också revisorer vid det federala skattekontoret delta.

När en ansökan om prissättningsbesked kommer in bildas ett team bestående av 1–3 revisorer och 1–2 representanter från finansdepartementets enhet för prissättningsbesked.

Det sökande bolaget granskas med anledning av ansökan och en slutrapport som innehåller teamets rekommendationer upprättas. Att få klar en sådan slutrapport tar normalt 1–1,5 år. Ett ärende om prissättningsbesked tar maximalt tre år.

Prissättningsbesked meddelas aldrig mot näringsidkarens vilja och man diskuterar ärendet löpande med näringsidkaren. Näringsidkaren kan alltså när som helst återkalla sin ansökan.

Ett prissättningsbesked kan få tillbakaverkande effekt om näringsidkaren kan visa att de faktiska förhållandena är oförändrade mellan åren. Då ett prissättningsbesked inte lagligen kan binda skatteförvaltningen för förfluten tid betraktas överenskommelserna i denna del i realiteten som en ömsesidig överenskommelse.

Tyskland uppställer inga formella komplexitetskrav.

5.11.3 Övrigt

Handlingar som ges in i ett ärende om prissättningsbesked får användas fritt av den tyska skatteförvaltningen.

I Tyskland tas avgifter ut och dessa baseras på antalet stater (exklusive Tyskland) som omfattas av ansökan. De aktuella avgifterna är:

Stora bolag

ansökan	€ 20 000
ren förnyelse	€ 10 000
förnyelse med ändringar	€ 15 000

Små och medelstora bolag

ansökan	€10 000
ren förnyelse	€ 5 000
förnyelse med ändringar	€ 7 500

5.12 USA

5.12.1 Allmänt

USA införde 1991 ett program med prissättningsbesked inom koncerner. Förfarandet behandlas i IRS Revenue Procedure 2006-9, 2006-2 I.R.B.278. Programmet innefattar ett frivilligt förfarande där den amerikanska skatteförvaltningen (IRS) och näringsidkarna ges möjlighet att lösa prissättningsfrågor på ett framåtsyftande, principiellt och samverkande sätt i enlighet med intern rätt och tillämpligt skatteavtal. Ett prissättningsbesked är ett mellan en näringsidkare och IRS bindande avtal. Om näringsidkaren inte följer prissättningsbeskedet har IRS möjlighet att antingen genomdriva dess tillämpning eller att återkalla eller upphäva det.

Prissättningsbesked kan ges unilateralt men behörig myndighet kan på näringsidkarens begäran försöka förhandla fram ett bilateralt prissättningsbesked med en avtalsstat som berörs av den aktuella prissättningsfrågan. Näringsidkaren måste förklara skälen till att ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked inte söks.

Näringsidkaren kan begära att ett förmöte hålls för diskutera lämpligheten av ett prissättningsbesked. På mötet klargörs vilken information, utredning och analyser som sannolikt behövs för att bedöma en ansökan. Vid ett sådant möte kan också de transaktioner som täcks av ansökan, den föreslagna prissättningsmetoden, sannolikheten av en överenskommelse med behörig myndighet i annan stat, tidsramen för förfarandet samt sättet att koordinera och utvärdera ansökan tas upp. Det förväntas att näringsidkaren före mötet beskriver vilka frågor som ska avhandlas på mötet. Näringsidkaren kan på detta stadium vara anonym.

5.12.2 Ansökningsfasen

I USA skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om ett prissättningsbesked. Ansökan ska ges in senast den sista dagen för att lämna den federala självdeklarationen det första år som prissättningsbeskedet ska omfatta.

Ärenden om prissättningsbesked handläggs av IRS och förfarandet står under överinseende av en "APA Director". Denne har befogenhet att modifiera ansökan. Teamet består av en ekonom inom prissättningsområdet, granskare från IRS och i bilaterala fall en analytiker från behörig myndighet. Som en del av förfarandet upprättas en handlingsplan för att nedbringa handläggningstiderna. För att effektivisera förfarandet har det kontor som handlägger ärenden om prissättningsbesked från 2004 specialiserat sig på

sektorer inom näringslivet. Vidare har striktare tidsramar införts. Om en fråga inte lösts inom den stipulerade tidsfristen ska parterna upprätta en statusrapport med förklaring till förseningen och föreslå en ny tidsplan med en lösning inom sex månader. Om även detta misslyckas hänskjuts frågan till mer erfarna handläggare.

Förfarandet i ärenden om prissättningsbesked innebär att näringsidkaren i sin ansökan föreslår en prissättningsmetod och samtidigt visar att metoden ger det mest representativa resultatet utifrån "den bästa metoden" i den mening som sägs i § 482 i den interna skattelagen.

För att undvika dröjsmål och onödigt arbete bör den formella ansökan vara fullständig. Ansökan ska sålunda innehålla den information som behövs för att fullt ut värdera näringsidkarens förslag och anpassas till förhållandena i det enskilda fallet. Ett minimikrav är att ansökan innehåller uppgift om näringsidkarna som berörs, aktuell typ av affärsverksamhet, historik, organisation, ägande, kapitalstruktur, finansiella arrangemang samt det uppskattade värdet av de föreslagna transaktionerna samt hur dess förhåller sig till andra närståendetransaktioner. Informationen ska vara ordentligt strukturerad med index och referenser till delar av materialet. Om detta är alltför vidlyftigt måste näringsidkaren beskriva innehållet. Utgångspunkten är att det är näringsidkaren som föreslår vilka grundläggande och lämpliga villkor som bör gälla för ett prissättningsbesked med hänsyn till den aktuella näringsgrenen, produkten eller transaktionen med specifikation för vilka år avtalet ska gälla.

Ansökan ska även uppta avgörande antaganden. Ett sådant antagande kan beskrivas som ett kontinuerligt gällande förhållande som hänför sig till näringsidkaren, en tredje part, en näringsgren eller affärs- och ekonomiska förhållanden med betydelse för den föreslagna metoden. Avgörande antaganden kan avse t.ex. ett speciellt sätt att bedriva affärsverksamhet, en särskild företags- eller affärsstruktur eller en förväntad ökad affärsvolym.

IRS gör en utvärdering av ansökan genom att analysera de till ansökan fogade uppgifterna tillsammans med annan relevant information.

En ansökan kan avvisas om den skulle strida mot sund skattepolicy.

5.12.3 Genomförandefasen

Förhandlingar med utländsk stat handhas av behörig myndighet. Inför förhandlingar med annan stat tar ledaren för det team som handlägger ärendet om prissättningsbesked fram ett utkast som utgör en rekommendation för behörig myndighet. Innan rekommendationen färdigställs ges näringsidkaren tillfälle att framföra synpunkter och har även rätt att återkalla ansökan. Om förhandlingarna slutar med en ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna avtalas därefter om ett prissättningsbesked mellan näringsidkaren och IRS.

I prissättningsbeskedet specificeras vilka transaktioner som omfattas, prissättningsmetod, villkor, lämpliga justeringar, avgörande antaganden rörande framtida händelser samt villkoren för årlig rapportering.

Ett prissättningsbesked meddelas normalt för föreslagna transaktioner men kan utökas eller begränsas. Prissättningsbeskedet ger näringsidkaren en garanti för att IRS kommer att anse att resultatet av den överenskomna prissättningsmetoden är förenliga med armlängdsprincipen så länge näringsidkaren uppfyller de avtalade villkoren.

Den normala giltighetstiden för ett prissättningsbesked är åtminstone fem år om inte näringsidkaren kan ge övertygande skäl för en kortare tidsperiod. På näringsidkarens begäran och med IRS godkännande kan ett prissättningsbesked vara tillämpligt på tidigare år. Detta kan vara ett effektivt sätt för näringsidkare att lösa öppna frågor under en revision. Om en ansökan om prissättningsbesked ges in under en pågående revision samordnas förfarandena för att undvika dubbelarbete.

5.12.4 Uppföljning och kontroll

En förutsättning för ett prissättningsbesked är en årlig rapport som ska innehålla uppgift om:

- hur tillämpningen av metoden har utfallit under året,
- varje betydande avvikelse från de avgörande antagandena, och
- kompenserande justeringar från en part till en annan, och sättet för betalningarna.

Ett prissättningsbesked kan återkallas med retroaktiv verkan i händelse av brottslig handling, upphävas om oriktig uppgift lämnas eller vid bristande samarbete. Det kan även revideras om de avgörande antagandena förändras. Villkoren i ett prissättningsbesked kan följas upp vid revision men detta innebär inte en omprövning av den i beskedet fastlagda metoden.

5.12.5 Övrigt

Om konfidentiell information krävs söker IRS upprätthålla sekretessen med annan stat. All information ska vara tillgänglig för samtliga berörda stater och vid bilaterala prissättningsbesked ska den årliga rapporteringen ske samtidigt.

Faktauppgifter som en näringsidkare ger in i ett ärende om prissättningsbesked får användas fritt av IRS. Detta gäller också i de fall ansökan avvisas.

För att göra programmet med prissättningsbesked mer tillgängligt för alla näringsidkare har IRS ett förenklat förfarande för mindre företag. Med mindre företag avses näringsidkare med en total bruttoinkomst på mindre än \$ 200 miljoner. Härigenom snabbas processen upp och IRS kan vid behov bistå näringsidkaren på ett annat sätt än vad som är fallet med ett vanligt prissättningsbesked.

Målet är att ha ett unilateralt prissättningsbesked eller en rekommendation för förhandling med en annan stat inom tolv månader efter det att ansökan är komplett.

Om näringsidkaren och IRS ingår ett avtal om ett unilateralt prissättningsbesked blir andra avtalsstater underrättade om detta. Det ordinarie behörig myndighetsförfarandet tillämpas på en senare dubbelbeskattningssituation på grund av ett unilateralt prissättningsbesked. Behörig myndighet kan i sådana fall komma att avvika från villkoren i det unilaterala prissättningsbeskedet för att uppnå en lösning med den utländska behöriga myndigheten. Det har emellertid uttryckligen varnats för att unilaterala prissättningsbesked kan försämra möjligheterna till att få till stånd en lösning av en faktisk dubbelbeskattningssituation med en annan stat. Detta gäller särskilt i de fall ett samtidigt genomfört bi- eller multilateralt prissättningsbesked skulle ha utgjort ett effektivt och praktiskt sätt att få en

enkel hantering av frågorna i en ömsesidig överenskommelse med en avtalsstat.

En avgift om \$ 10 000 – 50 000 tas ut. En lägre avgift tas ut av mindre företag och tilläggsavgifter tas ut vid förlängning av ett prissättningsbesked eller vid ändring av en ansökan.

6 Överväganden och förslag

6.1 Regleringen

Skatteverkets förslag: Skatteverket föreslår att regler rörande prissättningsbesked tas in i en ny lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Skälen för Skatteverkets förslag: I OECD:s riktlinjer (punkt 4.140) uttalas att systemet med prissättningsbesked faller in under bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i artikel 25.3 i OECD:s modellavtal (se vidare avsnitt 4.2.1). Enligt Skatteverkets uppfattning kan en ömsesidig överenskommelse som ingås i syfte att meddela ett prissättningsbesked också ingås med stöd av bestämmelser motsvarande artiklarna 25.1 och 2 i OECD:s modellavtal. Skatteverket grundar detta sitt ställningstagande på följande. I artikel 25.1 sägs att en person kan vända sig till behörig myndighet om han anser att en avtalsslutande stat vidtagit åtgärder som medför eller *kommer att medföra* en beskattning som strider mot bestämmelserna i skatteavtalet. Prissättningen av transaktioner mellan företag i intressegemenskap kan komma att ifrågasättas av Sverige eller av annan berörd stat och i en framtid medföra att ekonomisk dubbelbeskattning uppkommer. Med beaktande av det nu sagda och att ett av syftena med ett prissättningsbesked just är att undvika internationell ekonomisk dubbelbeskattning anser Skatteverket att en ömsesidig överenskommelse som utgör ett led i processen att besluta om ett sådant besked omfattas av såväl bestämmelserna i artikel 25.1 och 2 som bestämmelserna i artikel 25.3. Redan med dagens regelsystem är det således möjligt att ingå en ömsesidig överenskommelse och att därefter meddela ett prissättningsbesked. Det är också med stöd av denna artikel som regeringen beslutat om redan utfärdade prissättningsbesked, se vidare under avsnitt 3.2.2.

I och med att systemet med prissättningsbesked internrättsligt är oregrerat är det i och för sig mycket flexibelt men också förenat med stor osäkerhet om vad som gäller, t.ex. i fråga om Skatteverkets, näringsidkarens respektive domstolarnas bundenhet av ett sådant besked. Osäkerhet råder också om följderna av att i ett prissättningsbesked uppställda villkor inte efterlevs, t.ex. om näringsidkaren kan eftertaxeras i fall då villkoren inte följts. Även i andra delar råder i dagsläget osäkerhet, såsom i fråga om vilka krav på underlag som kan ställas, från när och under vilken maximal tidsperiod ett prissättningsbesked får gälla samt möjligheterna till retroaktiv tillämpning och förlängning.

Syftet med ett system med prissättningsbesked är bl.a. att skapa större förutsebarhet och att underlätta förhandlingarna mellan de behöriga myndigheterna om ömsesidiga överenskommelser rörande prissättningsfrågor. För att få ett väl fungerande system med prissättningsbesked är det enligt Skatteverkets uppfattning därför nödvändigt att regler införs som klart anger ramarna för ett sådant system och att denna reglering sker i form av lag.

Skatteverket föreslår att bestämmelser om prissättningsbesked tas in i en ny lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.2 Omfattningen av ett prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Möjligheten att meddela prissättningsbesked vid internationella transaktioner mellan parter som befinner sig i ekonomisk intressegemenskap lagregleras.

Vid tillämpning av lagen ska ett fast driftställe anses som en självständig juridisk person hemmahörande i den stat där driftstället är beläget.

Skälen för Skatteverkets förslag: I flertalet stater som har ett system med prissättningsbesked är ett sådant besked ett mellan skatteförvaltningen och näringsidkaren upprättat och för båda parter bindande civilrättsligt avtal. Något förfarande enligt vilket Skatteverket ingår civilrättsligt bindande avtal i en skattefråga med en skattskyldig existerar inte i Sverige. Härtill kommer att ett system med bindande avtal i en beskattningsfråga mellan Skatteverket och en skattskyldig torde strida mot Regeringsformens bestämmelser. Det är emellertid enligt Skatteverkets uppfattning inte nödvändigt att införa en sådan ordning för att uppnå den förutsebarhet i prissättningsfrågor som eftersträvas genom införandet av ett system med prissättningsbesked, jfr redogörelsen för det tyska systemet i avsnitt 5.11.1.

Skatteverket föreslår mot denna bakgrund att det införs en möjlighet att meddela prissättningsbesked i frågor om prissättning vid internationella transaktioner mellan personer som är i sådan ekonomisk intressegemenskap som avses i 14 kap. 19 och 20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Det föreslagna systemet med prissättningsbesked omfattar således också delägare i sådan verksamhet som omfattas av bestämmelserna i 5 kap. IL, dvs. delägare som beskattas för inkomst från verksamhet som bedrivs av ett svenskt handelsbolag, en europeisk ekonomisk intressegruppering och en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Avsikten med det föreslagna systemet är att skapa ett komplement till de nuvarande traditionella legala och administrativa mekanismerna för att lösa prissättningsfrågor.

Huvudsyftet med ett system med prissättningsbesked är att skapa förutsebarhet och förhindra internationell ekonomisk dubbelbeskattning. Det är därför viktigt att det svenska systemet ges en utformning som gör det möjligt att uppnå dessa mål i förhållande till andra stater som har ett system med prissättningsbesked.

En lämplig utgångspunkt är mot denna bakgrund att utgå från OECD:s riktlinjer på prissättningsområdet och EU-kommissionens rapport, [COM (2007) 71 final] den 26 februari 2007, om arbetet inom EU Joint Transfer Pricing Forum. Enligt OECD:s riktlinjer och EU:s rapport är ett prissättningsbesked ett arrangemang där man i förväg fastställer principer och metoder (t.ex. prissättningsmetod, jämförelseobjekt och lämpliga justeringar av dessa samt avgörande antaganden såvitt avser framtida händelser) för att för en viss tidsperiod fastställa skattemässigt godtagbara internpriser inom en företagsgrupp. I enlighet härmed föreslår Skatteverket att en möjlighet införs att meddela prissättningsbesked i frågor om prissättning vid internationella transaktioner mellan företag som är i ekonomisk intressegemenskap.

För att ett system med prissättningsbesked ska bli heltäckande krävs att det inte bara omfattar internationella transaktioner mellan olika företag i ekonomisk intressegemenskap utan också motsvarande mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställen.

En bestämmelse av denna innebörd har tagits in i 1 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.2.1 Förhållandet till förhandsbesked i skattefrågor

Skatteverkets bedömning: Ingen särskild reglering krävs.

Skälen för Skatteverkets bedömning: Enligt 1 § första stycket lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor kan förhandsbesked ges bl.a. om sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324), TL. Av 5 § lagen om förhandsbesked i skattefrågor följer vidare att förhandsbesked i skattefrågor får lämnas i frågor som avser sökandens skattskyldighet eller beskattning om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning. Förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor lämnas bara i rättsfrågor och inte i bedömningsfrågor.

Såväl den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner som lagen om förhandsbesked i skattefrågor omfattar prissättningsfrågor. Teoretiskt sett skulle således en näringsidkare kunna få såväl prissättningsbesked som förhandsbesked i en och samma prissättningsfråga. Lagen om förhandsbesked i skattefrågor är tillämplig t.ex. när det gäller den rättsliga innebörden av den i 14 kap. 19 § IL intagna korrigeringsregeln. När det gäller frågor rörande prissättning mellan företag i intressegemenskap inrymmer de regelmässigt, utöver de rent rättsliga frågorna, komplicerade bedömningsfrågor. Det är således mycket svårt – för att inte säga omöjligt – att begränsa en sådan prissättningsfråga till att enbart avse en rättslig fråga. När det gäller frågor om prissättning mellan företag i intressegemenskap torde förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor därför i praktiken inte kunna lämnas.

Enligt Skatteverkets uppfattning utgör möjligheten att få såväl förhandsbesked som prissättningsbesked inte något egentligt problem. Någon särskild reglering av frågan är enligt Skatteverkets uppfattning därför inte nödvändig.

6.3 Vem kan ansöka om ett prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Prissättningsbesked lämnas efter ansökan av en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av aktuellt skatteavtal.

Ansökan om prissättningsbesked ska ges in till Skatteverket.

Skälen för Skatteverkets förslag: Ett syfte med prissättningsbeskeden är att skapa klarhet i frågor som rör prissättning vid internationella transaktioner mellan parter som står i intressegemenskap, inklusive mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställen (se vidare avsnitt 6.2). För att uppnå detta syfte bör förhandsbesked om prissättning kunna sökas av såväl personer som som personer som kan förväntas bli skattskyldiga enligt IL och som företar transaktioner av nu angivet slag. Såväl i Sverige obegränsat som begränsat skattskyldiga med inkomst av näringsverksamhet omfattas således av förslaget.

Av den föreslagna bestämmelsen följer också att prissättningsbesked bara kan meddelas om en enligt IL skattskyldig näringsidkare ansökt om detta hos Skatteverket. Enligt förslaget är det således inte möjligt för Skatteverket att på initiativ av en utländsk behörig myndighet meddela ett prissättningsbesked såvida inte den i Sverige skattskyldige näringsidkaren kommer in till Skatteverket med en ansökan om prissättningsbesked i den aktuella frågan.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 2 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.4 Handläggande myndighet

Skatteverkets förslag: Innan ett prissättningsbesked meddelas ska Skatteverket ha träffat en ömsesidig överenskommelse i frågan med berörd avtalsstat.

I ärende av särskild betydelse eller som är av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen ska Skatteverket med eget yttrande överlämna till regeringen att handha förhandlingarna med annan stat om en ömsesidig överenskommelse.

Skälen för Skatteverkets förslag: Det är i dag regeringen som sköter förhandlingarna med berörda avtalsstater och som fattar beslut i ärenden om prissättningsbesked. Skatteverket bistår dock bl.a. med kontroll av i ansökan lämnade uppgifter, avger yttranden i ärendena till regeringen samt taxerar näringsidkarna i enlighet med de i prissättningsbeskedet angivna villkoren. Frågan är nu om ärenden om prissättningsbesked även fortsättningsvis ska handläggas av regeringen eller om dessa ärenden ska flyttas över till Skatteverket eller någon annan – från Skatteverket fristående – myndighet.

Inledningsvis kan här konstateras att regeringen under en längre tid har flyttat över handläggningen av ärenden av förvaltningskaraktär till berörd myndighet. Så har t.ex. ärenden som enligt skatteavtal ska handläggas av behörig myndighet flyttats över till Skatteverket. Det vore således enligt Skatteverkets uppfattning följdriktigt att även flytta den nu aktuella ärendegruppen – prissättningsbesked – från regeringen till en underlydande myndighet.

Vid prövningen av var ärenden om prissättningsbesked ska hanteras har Skatteverket tagit sin utgångspunkt i hur sådana ärenden i dag handläggs i Sverige samt i stater som har stor erfarenhet av sådana ärenden. Grovt sett kan hanteringen delas in i följande fem områden:

1. ett förstadium då parterna gemensamt undersöker förutsättningarna för att ansöka om och att meddela ett prissättningsbesked,
2. ansökan ges in och lämnade uppgifter kontrolleras,
3. förhandlingar och ömsesidig överenskommelse med berörd utländsk stat,
4. ett prissättningsbesked meddelas, samt
5. uppföljning av att prissättningsbeskedet efterlevs.

Skatteverket

Skatteverket är central förvaltningsmyndighet bl.a. för frågor som rör skatter. Verkets huvuduppgift är att administrera skattesystemet så att det fungerar på det sätt som riksdag och regering har bestämt. Som ett led i detta har

Skatteverket – såvitt nu är av intresse – byggt upp djupgående erfarenheter och kunskaper på prissättningsområdet, såväl vad avser det interna som det internationella regelverket. Detta har bl.a. skett inom ramen för den ordinarie kontroll- och informationsverksamheten samt genom att det inom Skatteverket under lång tid har tillhandahållits såväl interna som externa vidareutbildningar för personal som arbetar med internprissättningsfrågor. Skatteverket har således byggt upp en betydande kompetens på området.

Skatteverket har också satsat betydande resurser på att utveckla och förbättra servicen för att underlätta för de skattskyldiga att ta till vara sina rättigheter och att fullgöra sina skyldigheter. Verket har vidare en uttalad ambition att på ett enkelt och professionellt sätt dela med sig av det samlade kunnandet för att bespara de skattskyldiga problem och samtidigt underlätta verkets arbete.

Skatteverket har även många och nära kontakter med skatteförvaltningar i andra stater. På rättsavdelningen vid Skatteverkets huvudkontor finns t.ex. en särskild grupp som handlägger behörig myndighetsärenden enligt skatteavtal. I denna sin egenskap förhandlar representanter för denna grupp med andra avtalsstater om ömsesidiga överenskommelser, förhandlingar som bl.a. rör komplicerade prissättningsfrågor. Representanter från Skatteverket deltar också i t.ex. OECD:s och EU:s arbeten inom prissättningsområdet. Skatteverket har således ett utbrett internationellt kontaktnät och stor vana att sköta internationella förhandlingar på skatteområdet.

När det gäller prissättningsbesked har Skatteverket varit involverat i de ärenden som handlagts av finansdepartementet genom att granska och lämna yttranden över de i ansökan om prissättningsbesked lämnade uppgifterna och förslagen samt – i de fall regeringen beslutat om prissättningsbesked – genom att kontrollera efterlevnaden av de i beskeden uppställda villkoren och taxera de berörda näringsidkarna. Skatteverket har således redan i dag en viss vana av att handlägga ärenden om prissättningsbesked och därmed förenade frågor. Inom Skatteverket har vidare byggts upp särskilda enheter som är specialiserade på skattefrågor med utlandsanknytning, bl.a. prissättningsfrågor. Härigenom har resurser för granskning och uppföljning av utlandsanknutna frågor kunnat koncentreras och en betydande kompetens, såväl vad avser granskning som det legala regelverket, byggts upp. Dessa resurser kommer dock – om det föreslagna systemet med prissättningsbesked införs – att behöva byggas ut ytterligare.

Skatteverket har på senare tid getts utökade resurser att handha ärenden i egenskap av behörig myndighet. En tänkbar ordning är att även ärenden om prissättningsbesked sammanförs till denna funktion. Med de erfarenheter som gjorts i andra stater kan antalet ärenden förväntas bli förhållandevis begränsat men att varje enskilt ärende normalt inrymmer mer eller mindre komplicerade prissättningsfrågor. Med hänsyn härtill är det angeläget att sådana ärenden i så hög grad som möjligt hålls samlade på ett ställe för att successivt kunna vidareutveckla och fördjupa kompetensen samt skapa kontinuitet vid handläggningen av dem.

Avslutningsvis bör här framhållas att de prissättningsfrågor som ska bedömas i ett ärende om prissättningsbesked motsvarar de som förekommer i Skatteverkets beskattnings- och behörig myndighetsverksamhet. Det är således av största vikt att tillämpningen av armlängdsprincipen såsom den kommer till uttryck i 14 kap. 19 § IL och i OECD:s modellavtal är enhetlig över hela fältet, dvs. oavsett om ett prissättningsbesked meddelats eller inte.

En samordning av dessa områden skulle, enligt Skatteverkets uppfattning, i hög grad förenklas om samtliga dessa ärendegrupper – prissättningsbesked, behörig myndighetsfunktionen och beskattningen av berörda näringsidkare – som huvudprincip handläggs av Skatteverket. Exempelvis skulle en sådan samordning kunna ske genom att en samordningsgrupp eller funktion sätts samman.

En från Skatteverket fristående myndighet

En alternativ lösning vore att flytta handläggningen av ärenden om prissättningsbesked från regeringen till en från Skatteverket fristående myndighet, nybildad eller som en enhet i en redan existerande myndighet. Syftet med en sådan placering av dessa ärenden skulle då främst vara att säkerställa att näringsidkarna inte upplever att samma personer sköter såväl handläggningen av ärenden om prissättningsbesked som skatterevisioner, taxeringar och rättsprocesser. En ordning där en från Skatteverket fristående myndighet i sin helhet handlägger ärenden om prissättningsbesked skulle emellertid innebära att flera myndigheter skulle komma att arbeta parallellt med i princip samma frågor och medföra en avsevärd byråkrati och stora merkostnader. För det första skulle en ny organisation med personal med djupgående kunskaper på prissättningsområdet och vana att föra internationella förhandlingar på skatteområdet behöva byggas upp. För det andra skulle det bli nödvändigt att skapa samordningsfunktioner som garanterar att en sådan från Skatteverket fristående myndighet och Skatteverket tillämpar samma policy såväl vad avser behörig myndighetsfunktionen som på prissättningsområdet i övrigt. Samordning skulle också vara nödvändig för att garantera att en sådan fristående myndighet och Skatteverket tolkar beslutade prissättningsbesked på samma sätt.

Om en från Skatteverket fristående myndighet inrättas skulle detta också innebära att denna myndighet t.ex. måste ha revisionsbefogenhet för att granska att villkoren i prissättningsbeskeden efterföljs. En sådan ordning skulle på ett markant sätt öka riskerna för att näringsidkarna blir föremål för dubbla revisioner rörande samma sakfråga.

Enligt Skatteverkets uppfattning är en fristående myndighet som handlägger ärenden om prissättningsbesked inte ett realistiskt alternativ, framförallt som rådgivning, revision, prissättningsbesked och behörig myndighetsfunktion i princip rör samma fråga, nämligen att hitta principer och metoder som leder fram till ett armlängdspris. Skillnaden mellan de olika förfarandena är främst en fråga om när i tiden ett armlängdspris fastställs (före, under eller efter det att transaktionen genomförts).

Ärenden av särskild betydelse

I ärenden som handläggs av behörig myndighet ska Skatteverket – om ärendet är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör prövas av regeringen – med eget yttrande överlämna ärendet till regeringen. En motsvarande ordning bör enligt Skatteverkets uppfattning också gälla såvitt avser förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i ärenden som avser prissättningsbesked. Rekvisiten för att överlämna ett ärende visar att detta bör ske med restriktivitet och bara i undantagsfall, såsom då frågan kräver ett principiellt ställningstagande från svensk sida i förhållande till annan stat.

Skatteverkets förslag

Skatteverket har de internationella kontakter och all den kompetens som krävs för att handlägga och följa upp ärenden om prissättningsbesked. Mot denna bakgrund talar såväl effektivitets- som samordningsskäl entydigt för att handläggningen av ärenden om prissättningsbesked hanteras inom ramen för Skatteverkets verksamhet. Den av Skatteverket nu förordade ordningen är också den som gäller i flertalet av de stater som har ett system med prissättningsbesked i kraft.

Vidare gäller enligt förordningen (2000:1077) om handläggning av ärenden enligt skatteavtal att Skatteverket ska handlägga sådana ärenden som behörig myndighet. Av 1 § förordningen följer dock att Skatteverket bara ska pröva ärenden som avser ändring i taxering som rör statlig eller kommunal skatt eller ändring i fråga om annat beslut varigenom statlig skatt har påförts. Av 2 § förordningen följer att ärende som är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen ska överlämnas dit. Slutligen anges i 3 § att förordningen inte gäller för ärenden som handläggs av Skatteverket med stöd av bestämmelser i annan författning. Av förordningen (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna framgår att ärenden som ska handläggas av behörig myndighet i Sverige ska prövas av Skatteverket.

Som tidigare nämnts handläggs ärenden om prissättningsbesked i dag av regeringen. Vidare har OECD i sina riktlinjer (punkt 4.140) uttalat att prissättningsbesked faller in under bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i modellavtalets artikel 25, se vidare under avsnitt 4.2.1. Mot bakgrund av det nu anförda finner Skatteverket att det i den föreslagna lagen uttryckligen bör anges att Skatteverket är behörig myndighet enligt skatteavtalen då det gäller förhandlingar med annan avtalsstat i frågor som rör ett ärende om prissättningsbesked.

Ärenden som enligt skatteavtal ska handläggas av behörig myndighet handläggs på rättsavdelningen vid Skatteverkets huvudkontor av en grupp som har en från reviderande och processförande enheter fristående ställning. En lösning skulle kunna vara att sammanföra ärenden om prissättningsbesked med dessa behörig myndighetsärenden.

Om ett ärende om prissättningsbesked är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör prövas av regeringen ska Skatteverket dock med eget yttrande överlämna till regeringen att handha förfarandet vid ömsesidig överenskommelse.

Även i de fall då regeringen ska sköta förfarandet vid ömsesidig överenskommelse ankommer det på Skatteverket att meddela prissättningsbeskedet.

Bestämmelser av nu angivet innehåll har tagits in i 3–5 §§ i föreslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.5 Uni- eller bilaterala prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Ett prissättningsbesked ska bara kunna meddelas om en ömsesidig överenskommelse i frågan träffats med en annan i ansökan angiven stat med vilken Sverige har ett skatteavtal och från vilken stat information kan erhållas.

Skälen för Skatteverkets förslag: Internationellt sett förekommer såväl uni- som bi- och multilaterala prissättningsbesked. I detta sammanhang uppkommer frågan hur det svenska systemet bör utformas, dvs. vilka former av prissättningsbesked som ska kunna komma i fråga. Av regeringens uppdrag följer att Skatteverket ska utreda möjligheterna att inrätta ett formaliserat förfarande för framställningar om bi- och multilaterala prissättningsbesked. Även om uppdraget således är begränsat till att bara avse bi- och multilaterala prissättningsbesked finns det likväl skäl att anföra följande i denna del.

Syftet med att införa ett system med prissättningsbesked är att skapa förutsebarhet i prissättningsfrågor. En mycket viktig del av denna process är att förhindra att internationell ekonomisk dubbelbeskattning (beskattning av samma inkomst hos olika personer) uppkommer. Med utgångspunkt häri kan konstateras att OECD i sina riktlinjer har pekat på att ett unilateralt prissättningsbesked kan medföra betydande problem eftersom andra berörda skatteförvaltningar kanske inte instämmer i de slutsatser som kommit till uttryck i ett sådant besked samt att ett unilateralt prissättningsbesked inte garanterar att andra berörda stater genomför korresponderande justeringar¹⁴. Även i EU:s rapport uttalas att bilaterala prissättningsbesked är att föredra framför unilaterala (se avsnitt 4.3.2).

Mot denna bakgrund anser Skatteverket att prissättningsbesked bara ska kunna meddelas om de i ansökan angivna staterna är ense om hur prissättningsfrågan enligt tillämpligt skatteavtal ska bedömas och detta ställningstagande dokumenteras genom en ömsesidig överenskommelse. Även om ett prissättningsbesked i enlighet med vad som nu föreslås i sig självt är en ensidig åtgärd från svensk sida följer dock av det ovan sagda att det föreslagna systemet har ett klart bi- eller multilateralt inslag i det att prissättningsbesked bara kan meddelas efter det att en ömsesidig överenskommelse träffats med anledning av en ansökan om prissättningsbesked.

Enligt Skatteverkets uppfattning bör det således krävas att Sverige har ett skatteavtal med en eller flera stater eller jurisdiktioner som anges i ansökan och som omfattas av den angivna transaktionen. Av det ovan sagda följer dels att förhandlingar bara kan inledas med sådana avtalsstater som näringsidkaren anger i sin ansökan, dels att det aktuella skatteavtalet måste innehålla bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 25 i OECD:s modellavtal).

En ytterligare förutsättning för att ett prissättningsbesked ska kunna meddelas är enligt Skatteverkets uppfattning att information rörande den i den andra staten verksamma parten kan erhållas. I normalfallet kan sådan information erhållas med stöd av ett skatteavtals bestämmelser om utbyte av upplysningar (artikel 26 i modellavtalet) eller – i förhållande till de nordiska

¹⁴ Se punkterna 4.148 och 4.149 i OECD:s riktlinjer.

staterna – med stöd av lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Information kan också inhämtas t.ex. med stöd av EG:s handräckningsdirektiv (77/779/EEG), Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller genom att det i den ömsesidiga överenskommelsen tas in bestämmelser om att den andra staten ska ge in viss information till Skatteverket.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 3 och 5 §§ i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.6 Definitioner

Skatteverkets förslag: Termer och uttryck som förekommer i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska ha samma betydelse och innebörd som i inkomstskattelagen (1999:1229).

Uttrycket *stat* ska också omfatta jurisdiktioner med vilka Sverige har skatteavtal.

Det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst ska vid tillämpning av den föreslagna lagen anses som ett skatteavtal.

Skälen för Skatteverkets förslag: Skatteverket föreslår att bestämmelserna om prissättningsbesked tas in i en särskild lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. I och med att den föreslagna lagen har en nära koppling till bestämmelserna i IL är det också naturligt att använda termer och uttryck ska ha samma betydelse som i IL.

Vidare anges i den föreslagna bestämmelsen att den i lagförslagets 1, 3, 8 och 11 §§ använda termen *stat* även innefattar *utländsk jurisdiktion* med vilken Sverige har ett skatteavtal. Härigenom kommer t.ex. Färöarna att omfattas av de föreslagna reglerna.

Enligt den i 2 kap. 35 § IL intagna definitionen av uttrycket *skatteavtal* är ett skatteavtal ett sådant avtal för undvikande av dubbelbeskattning på inkomst som ingåtts av Sverige med annan stat eller jurisdiktion. Det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst är således inte ett skatteavtal. Enligt Skatteverkets uppfattning bör det vara möjligt för Skatteverket att ingå ömsesidiga överenskommelser och besluta om prissättningsbesked också i de fall den aktuella transaktionen sker med ett i Taiwan verksamt närstående företag eller fast driftställe.

Bestämmelser av nu angivet innehåll har tagits in i 6 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.7 Förmöten

Skatteverkets förslag: Förmöten ska hållas om en näringsidkare som anmält intresse för ett prissättningsbesked begär det.

Skälen för Skatteverkets förslag: De utländska systemen med prissättningsbesked som Skatteverket studerat har samtliga en ordning med förmöten innan en ansökan ges in. Såvitt Skatteverket inhämtat är erfarenheterna av sådana förmöten mycket goda, bl.a. genom att de sparar tid

och gör det möjligt att på ett tidigt stadium klargöra t.ex. vad som krävs för att ett prissättningsbesked ska meddelas, hur förfarandet rent praktiskt går till och hur lång tid förfarandet kan förväntas komma att ta.

För svenskt vidkommande faller nu aktuella förmöten in under Skatteverkets serviceskyldighet varför någon reglering inte är nödvändig. Skatteverket anser dock att en uttrycklig bestämmelse rörande förmöten dels understryker vikten av sådana möten, dels klargör för parterna att denna möjlighet finns och att den bör utnyttjas innan en formell ansökan om prissättningsbesked ges in.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 7 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.8 Ansökan och dess innehåll

Skatteverkets förslag: En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig. Ansökan ska innehålla alla de uppgifter och den utredning som krävs för att kunna bedöma den aktuella prissättningsfrågan.

Skälen för Skatteverkets förslag: Bestämmelser om dokumentation av internationella transaktioner mellan företag i intressegemenskap finns redan i 19 kap. 2 a och 2 b §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, LSK¹⁵. De i LSK intagna dokumentationsreglerna utgör ett ramverk och i 2 b § anges att dokumentationen ska innehålla

- en beskrivning av företaget, organisationen och verksamheten,
- uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,
- en funktionsanalys,
- en beskrivning av vald prissättningsmetod, och
- en jämförbarhetsanalys.

Besked om vilka närmare uppgifter som ska ingå i dokumentationen har publicerats i "Skatteverkets föreskrifter om dokumentation av prissättning mellan företag i intressegemenskap", SKVFS 2007:1. Skatteverket har vidare utarbetat ytterligare information om dokumentationsreglerna i meddelandeserien, SKV M 2007:25.

Syftet med de i 19 kap. 2 a och 2 b §§ LSK intagna dokumentationsreglerna är att säkerställa att företag som har internationella transaktioner med närstående företag respekterar den s.k. armlängdsprincipen. Internationella erfarenheter visar att detta bäst uppnås genom att företagen upprättar ett underlag som gör det möjligt att bedöma prisernas armlängdsmässighet på ett tillförlitligt sätt.

Även när det gäller en ansökan om prissättningsbesked är i och för sig huvuduppgiften att fastställa armlängdspriset för de aktuella transaktionerna. Till skillnad från de transaktioner som dokumentationsreglerna i LSK tar sikte på ska det i ett prissättningsbesked även fastställas hur specifika transaktioner framåt i tiden ska prissättas för att uppfylla kraven på armlängdsmässighet. Detta innebär enligt Skatteverkets uppfattning att andra och ofta längre gående krav måste ställas på de uppgifter och den utredning som ska fogas till en ansökan om prissättningsbesked än vad som följer av de i 19 kap. LSK intagna dokumentationsreglerna. Exempelvis kan de lättnadsregler som

¹⁵ Se prop. 2005/06:169, s. 87-116.

beskrivs i 10 § i Skatteverkets föreskrifter (SKVFS 2007:1) inte tillämpas i förhållande till en ansökan om prissättningsbesked. Härtill kommer att de i 19 kap. 2 a och 2 b §§ LSK intagna dokumentationsreglerna – till skillnad från det föreslagna systemet med prissättningsbesked – varken omfattar mellanhavanden mellan ett svenskt företags "huvudkontor" och dess utländska fasta driftställe eller mellanhavanden mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Sverige. Även i dessa avseenden måste således andra krav ställas på de uppgifter och den utredning som ska fogas till en ansökan om prissättningsbesked än vad som följer av dokumentationsreglerna i LSK. För att inte skapa onödig tidsutdräkt på grund av att ansökan måste kompletteras bör de svenska reglerna om prissättningsbesked ges en utformning som nära ansluter till andra staters regleringar på området.

Enligt Skatteverkets uppfattning talar det nu sagda för att det i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner tas in från 19 kap. 2 a och 2 b §§ LSK helt fristående regler om vilka uppgifter och vilken utredning som ska fogas till en ansökan om prissättningsbesked. Utgångspunkt bör tas i OECD:s riktlinjer och EU-kommissionens rapport. Skatteverket föreslår således att en ansökan om prissättningsbesked ska innehålla alla de uppgifter och det underlag som behövs för att kunna ta ställning till den aktuella prissättningsfrågan. Detta innefattar särskilt följande:

1. namn på och adress till de företag och företags fasta driftställen som omfattas av ansökan,
2. andra stater som är berörda av förfarandet,
3. de transaktioner, produkter, verksamheter eller arrangemang som omfattas av ansökan (inklusive, i förekommande fall, en kort förklaring av varför inte näringsidkarnas alla transaktioner, produkter, verksamheter eller arrangemang med närstående företag har inkluderats),
4. de beskattningsår som omfattas,
5. information om de berörda närstående företagens globala organisationsstruktur, historia, redovisningar, produkter, funktioner, tillgångar (både materiella och immateriella), finansiell information för de företag etc. som omfattas av ansökan samt en förteckning över överenskommelser mellan de närstående företag som omfattas av ansökan och som påverkar de transaktioner som prissättningsbeskedet avser, t.ex. licensavtal, köpeavtal, distributionsavtal, FoU-serviceavtal,
6. en förteckning över eventuella redan existerande prissättningsbesked som något av de i ansökan angivna företagen omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan,
7. en allmän beskrivning av marknaden (t.ex. utvecklingstendenser inom branschen och konkurrenssituationen),
8. en beskrivning av den föreslagna prissättningsmetoden, detaljerad information och analys som stöd för metoden, t.ex. identifiering av jämförbara priser eller marginaler, förväntade resultatintervall och de rättelseposter eller justeringar som gjorts för att uppnå jämförbarhet etc.,
9. de avgörande antaganden som ligger till grund för förslaget och en redogörelse för vilken effekt en förändring av dessa antaganden eller andra händelser, t.ex. oväntade resultat, kan få på förslagets fortsatta giltighet samt en redogörelse för andra relevanta skattefrågor som uppstår i samband med den föreslagna metoden, och

10. övrig information som kan ha betydelse för den aktuella eller föreslagna prissättningsmetoden och de underliggande uppgifterna avseende de parter som omfattas av ansökan.

En ansökan av nu skisserat omfattning kan i och för sig synas omfattande. Skatteverket har dock – som framgår ovan – tagit sin utgångspunkt i OECD:s riktlinjer och EU-kommissionens rapport. Härtill kommer att det är näringsidkarna som har närmast till den information som krävs för att handlägga ett ärende om prissättningsbesked och att det därför också är naturligt att de tillhandahåller all behövlig information och att denna ges in tillsammans med ansökan. Genom att de svenska utredningskraven ligger i linje med vad andra stater kräver och att det är näringsidkaren som tillhandahåller informationen i samband med ansökan skapas också en garanti för att ärenden om prissättningsbesked handläggs på ett så effektivt sätt som möjligt och att handläggningstiderna kan hållas nere. I sammanhanget bör dock framhållas att uppräkningsen ovan bara är en exemplifiering av sådan information som Skatteverket kan komma att kräva in i samband med en ansökan om prissättningsbesked. Vad en enskild ansökan ska innehålla måste bedömas från fall till fall och kan lämpligen behandlas vid ett förmöte.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 8 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.8.1 Språk m.m.

Skatteverkets förslag: Ansökan och därtill fogade dokument ska vara avfattade på svenska eller engelska och ges in i fyra exemplar. Om ansökan bara avser tillämpning av det nordiska skatteavtalet får ansökan också ges in på danska eller norska.

Skälen för Skatteverkets förslag: En företagsgrupp som ansöker om ett prissättningsbesked bör inleda detta förfarande parallellt i samtliga involverade stater och se till att alla stater har samma underlag.

Den till Skatteverket ställda ansökan om prissättningsbesked ska vara avfattad på svenska eller engelska. Om ansökan om prissättningsbesked bara avser tillämpning av lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna får ansökan även ges in på danska eller norska. Något krav på att den svenska ansökan ska ges in på samtliga i ärendet aktuella språk uppställs således inte. Det är dock lämpligt att en kopia av ansökningarna till övriga involverade stater också ges in till Skatteverket. En sådan ansökan behöver då inte översättas utan det är tillräckligt med en kopia av den till den andra staten ingivna ansökan.

En ansökan om prissättningsbesked behöver ges in i flera exemplar. Enligt Skatteverkets uppfattning kommer ett exemplar av ansökan att behövas för att – eventuellt tillsammans med en översättning – sändas till behörig myndighet i berörd avtalsstat, ett exemplar till den ansvarige handläggaren, ett till den eller de som ska sköta kontrollen samt ytterligare ett att ha i akten. Sammantaget bör en ansökan således ges in i fyra exemplar.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 9 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.8.2 Kompletterande information

Skatteverkets förslag: Skatteverket ska ha möjlighet att begära kompletterande information.

Skälen för Skatteverkets förslag: Det helt övervägande antalet ärenden om prissättningsbesked torde komma att vara tämligen komplexa. I sakens natur ligger också att varje ärende om prissättningsbesked kommer att ha sin särprägel och att såväl Skatteverket som berörd utländsk stat kan ha krav på att lämnad information ska kompletteras med viss ytterligare information. Det är således inte möjligt att med absolut säkerhet ange exakt vilken information som krävs för att i det enskilda fallet pröva en ansökan om prissättningsbesked. Skatteverket måste därför ha möjlighet att begära in de ytterligare uppgifter och det ytterligare underlag som verket bedömer vara nödvändigt för att kunna ta ställning i det aktuella ärendet. Härutöver ska Skatteverket också kunna göra taxeringsbesök samt taxeringsrevision, se vidare avsnitt 6.20.1.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 10 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.9 Hinder mot att meddela prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Om Skatteverket finner att prissättningsbesked inte kan eller bör lämnas ska ansökan avvisas.

Skälen för Skatteverkets förslag: I vissa situationer kan förutsättningarna vara sådana att det inte framstår som lämpligt eller ens möjligt att meddela ett prissättningsbesked. I de flesta fall torde detta kunna klargöras redan under ett förmöte mellan Skatteverket och näringsidkaren, men fall kommer också att uppkomma där det blir nödvändigt att avvisa en ansökan om prissättningsbesked som har lämnats in. Att i lagen ge en uttömmande uppräkningslista av de fall då avvisning kan bli aktuell är inte möjligt eftersom orsakerna härtill kan vara av skiftande karaktär. Följande exempel kan dock tjäna till viss vägledning.

Som framgår av avsnitt 6.5 ska prissättningsbesked bara kunna meddelas om en ömsesidig överenskommelse i frågan träffats med annan berörd avtalsstat. I fall då den andra stat som berörs av ansökan inte kan ingå en ömsesidig överenskommelse måste ansökan avvisas. Fråga kan t.ex. vara att den andra staten uppställer komplexitetskrav som inte är uppfyllda eller att den andra staten överhuvudtaget inte kan meddela prissättningsbesked.

I fall då de i ansökan om prissättningsbesked angivna transaktionerna är av rent teoretisk karaktär utan koppling till en faktisk situation ska ansökan givetvis avvisas. Förfarandet med prissättningsbesked bör nämligen inte användas för att rent generellt få kännedom om Skatteverkets ståndpunkt i en prissättningsfråga.

OECD har i sina riktlinjer pekat på att en förutsättning för att meddela ett prissättningsbesked är att näringsidkaren samarbetar fullt ut. Näringsidkaren och alla eventuella berörda närstående företag bör således samarbeta med skatteförvaltningarna vid bedömningen av deras förslag och på anmodan tillhandahålla all ytterligare information som är nödvändig för bedömningen. Om näringsidkaren visar uppenbart bristande intresse av att bistå i processen

genom att inte ta fram ett tillräckligt underlag för att bedöma armlängdspriset eller till och med lämna vilseledande uppgifter ska ansökan kunna avvisas.

När det gäller kompletterande information kan det – bl.a. med beaktande av att fråga är om ärenden som förutsätter kontakter med annan stat – krävas att näringsidkaren kommer in med begärd information inom föreskriven tid eller i vart fall kontaktar Skatteverket och begär förlängd tid för att komma in med kompletteringen. Efterföljs inte en sådan begäran om komplettering ska ansökan kunna avvisas.

Det står näringsidkaren fritt att ansöka om ett prissättningsbesked rörande en viss given transaktion. Om emellertid den transaktion som ansökan avser ingår som en integrerad del i en serie av transaktioner mellan parterna kan det i vissa fall vara mycket svårt eller omöjligt att med någon form av säkerhet ange hur armlängdspriset på en isolerad transaktion ska beräknas. Är näringsidkaren i ett sådant läge inte villig att utsträcka sin ansökan till att också omfatta ytterligare transaktioner bör det vara möjligt att avvisa ansökan.

Syftet med prissättningsbesked är primärt att skapa förutsebarhet och undvika internationell ekonomisk dubbelbeskattning. För att inte onödigt tynga systemet och belasta de behöriga myndigheterna i andra avtalsstater är det enligt Skatteverket angeläget att ärenden som inte inrymmer några svårigheter eller tvivelsmål såvitt avser tolkningen och tillämpningen av aktuella skatteavtal kan avvisas. Detsamma bör även gälla fall som bara omfattar redan avslutade transaktioner och som inte medför några kvarstående ekonomiska förpliktelser t.ex. i form av royaltybetalningar.

Skatteverket bör slutligen ha möjlighet att avvisa en ansökan om det av andra än de ovan angivna skälen inte framstår som lämpligt att ett prissättningsbesked lämnas. Fråga kan här t.ex. vara om att vad som föreslås i ansökan inte överensstämmer med grunderna för skattelagstiftningen eller att den i ansökan föreslagna metoden inte leder fram till ett armlängdsmässigt pris.

I de fall ansökan avvisas står det givetvis näringsidkaren fritt att komma in med en ny ansökan, dock kan den tid från vilken prissättningsbeskedet blir tillämpligt då komma att bli senarelagd.

Bestämmelser av nu angivet slag har tagits in i 11 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.10 Förutsättningar för att meddela ett prissättningsbesked

Vid den genomgång som Skatteverket företagit av andra staters system med prissättningsbesked har framkommit att vissa övergripande förutsättningar uppställs för att ett sådant besked ska meddelas. I vissa stater ställs bl.a. krav på att frågan ska ha en viss grad av komplexitet och/eller att en avgift tas ut för att meddela ett prissättningsbesked antingen som en klumpsumma eller att näringsidkaren bekostar delar av de med förfarandet förenade kostnaderna, t.ex. skatteförvaltningens kostnader för eventuella resor och expertutlåtanden.

6.10.1 Komplexitetskrav

Skatteverkets bedömning: Inga uttryckliga krav bör uppställas på att den aktuella prissättningsfrågan ska ha en viss komplexitet.

Skälen för Skatteverkets bedömning: Som Skatteverket ovan framhållit finns det ett för verket och näringsidkare gemensamt intresse av att prissättningsfrågor får sin lösning inom ramen för det nu föreslagna systemet med prissättningsbesked. Till sin natur är prissättningsfrågor oftast komplexa. Skulle emellertid en näringsidkare överväga att ansöka om prissättningsbesked i ett helt okomplicerat – självklart – fall kommer Skatteverket vid förmötet kunna klargöra att det inte lämpar sig för prissättningsbesked. Om näringsidkaren trots detta ansöker om ett prissättningsbesked torde Skatteverket med stöd av 11 § i lagförslaget kunna konstatera att frågan inte inrymmer några svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tolkningen av aktuellt skatteavtal och att frågan därför inte lämpar sig för ett prissättningsbesked varför ansökan ska avvisas. Detta ligger redan i det förhållandet att det inte kan anses lämpligt att belasta förfarandet vid ömsesidig överenskommelse med fall där risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning framstår som obefintlig. Mot denna bakgrund bör det i lagen inte tas in några särskilda bestämmelser – utöver de i 11 § – om att en viss komplexitetsgrad ska krävas för att en ansökan om prissättningsbesked ska tas upp till prövning.

Enligt Skatteverkets uppfattning kan det dock, efter det att systemet med prissättningsbesked tillämpats under några år, vara lämpligt att se över denna fråga och att då ta ställning till om det mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits finns anledning att införa ett uttryckligt komplexitetskrav.

6.10.2 Avgifter

Skatteverkets bedömning: Förfarandet bör vara fritt från avgifter.

Skälen för Skatteverkets bedömning: EU-kommissionen har i sin rapport om arbetet inom EU Joint Transfer Pricing Forum behandlat frågor rörande prissättningsbesked. I denna rapport uttalar kommissionen bl.a. att regler om att avgift ska tas ut kan användas av skatteförvaltningarna för att försäkra sig om att förfarandet bara görs tillgängligt när så kan anses lämpligt samt att det är medlemsstaterna själva som avgör om så är fallet. En avgift ska dock enligt kommissionen inte vara en förutsättning för att tjänsten ska utövas på ett kompetent sätt. Enligt kommissionen är avgifter särskilt lämpliga om en skatteförvaltning annars skulle vara förhindrad att ha ett program med prissättningsbesked, men avgifterna ska inte sättas så högt att de avskräcker från att ansöka om ett sådant besked. Vidare uttalas att avgifter, om sådana används, ska tas ut som en klumpsumma bestående av en ansökningsavgift och/eller ersättning för de faktiska kostnader som uppkommer för skatteförvaltningen.

Flertalet av de stater vars system med prissättningsbesked Skatteverket har granskat tar inte ut några avgifter (t.ex. Australien, Frankrike, Japan, Nederländerna och Storbritannien). I t.ex. Kanada, Mexico, Tjeckien,

Tyskland och USA tar man ut avgifter av varierande storlek. När det gäller USA är avgiften \$ 10 000 – 50 000. För små företag är avgiften lägre.

Enligt Skatteverkets bedömning är ett system med prissättningsbesked att betrakta som ett sätt för Skatteverket och näringsidkaren att tillsammans med annan stat gemensamt finna en för alla parter acceptabel lösning på ett i annat fall kostsamt, långdraget och svårlöst problem. Det ligger således såväl alla inblandade parter intresse att ett system med prissättningsbesked kommer på plats och att det inte har inbyggda begränsande inslag.

Mot denna bakgrund bör förfarandet med prissättningsbesked närmast betraktas som en del av Skatteverkets service gentemot näringsidkare och vara avgiftsfritt. Enligt Skatteverkets uppfattning kan det dock, efter det att systemet tillämpats under några år, bl.a. mot bakgrund av de eventuella merkostnader som systemet kan ha förorsakat, vara lämpligt att se över denna fråga och att då ta ställning till om det finns anledning att införa en ordning enligt vilken näringsidkaren ska vara med och dela de med dessa ärenden förenade kostnaderna.

6.11 Innehållet i ett prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Ett prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att bedöma den aktuella prissättningsfrågan.

Prissättningsbesked får förenas med villkor.

Skälen för Skatteverkets förslag: Ett prissättningsbesked ska innehålla alla de uppgifter som krävs för att tillämpa beskedet och för att kontrollera att det efterlevs på ett korrekt sätt.

De uppgifter som det här handlar om är inledningsvis uppgifter om parternas namn, identifikationsnummer, adresser och de stater där parterna hör hemma. Omfattas ett företag i en stat och dess fasta driftställe i en annan stat ska dessa uppgifter anges för såväl företaget som dess fasta driftställe.

I prissättningsbeskedet måste också anges från vilken tidpunkt det ska börja tillämpas och den period under vilken det ska vara tillämpligt. I ett prissättningsbesked måste givetvis finnas uppgift om den prissättningsmetod som ska tillämpas på de transaktioner som omfattas av beskedet.

Ett prissättningsbesked ska i princip avse framtida transaktioner. I sakens natur ligger att de omständigheter och förutsättningar som ett prissättningsbesked bygger på sannolikt kommer att ändras under giltighetsperioden. Det är därför nödvändigt att det i beskedet tas in sådana avgörande antaganden som inte får förändras i nämnvärd utsträckning för att beskedet fortfarande ska vara giltigt. Fråga kan vara om en fundamental förändring av marknaden som har sin grund i ny teknik, myndigheters regleringar eller en omfattande förlust av konsumenternas förtroende. De avgörande antagandena är således inte begränsade till aspekter som ligger inom näringsidkarens kontroll.

Av OECD:s riktlinjer framgår att varje uppsättning av avgörande antaganden måste anpassas till de individuella omständigheterna hos näringsidkaren, den specifika kommersiella situationen, metoden samt typen av transaktioner som omfattas av aktuellt prissättningsbesked. Vidare bör de avgörande antagandena inte vara alltför snäva utan tillåta en så pass hög grad

av variation av underliggande fakta som kan accepteras. I OECD:s riktlinjer lämnas följande exempel på vad antagandena kan omfatta:

- de företag som kommer att vara verksamma i respektive jurisdiktion och den form som deras verksamhet kommer att ha,
- relevant nationell skattelagstiftning och bestämmelser i skatteavtal,
- tullar, avgifter, importrestriktioner och myndigheters regleringar,
- ekonomiska förutsättningar, marknadsandelar, marknadsförutsättningar, försäljningspris till slutkund och försäljningsvolym,
- de risker som företagen som är involverade i transaktionerna är utsatta för,
- valutakurser, räntenivåer, kreditvärdighet och kapitalstrukturer, samt
- hantering eller redovisning och klassificering av kostnader och intäkter.

I och med att ett prissättningsbesked i princip rör framtida transaktioner bör vidare en viss flexibilitet tillåtas genom att det i prissättningsbeskedet anges parametrar för en acceptabel avvikelse från vissa antaganden. Här kan det också vara ändamålsenligt att utforma en metod som klarar av ett visst mått av förväntade fluktuationer, eventuellt genom att justera priserna för att beakta förändringarna, t.ex. valutakursrörelser. Bara i de fall avvikelsen från antagandet går utöver de i prissättningsbeskedet angivna parametrarna bör antagandet bli kritiskt och åtgärder övervägas. Parametrar av nu angivet slag måste dock bestämmas individuellt för varje prissättningsbesked för sig och utgöra en del av den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen.

I ett prissättningsbesked bör också anges de omständigheter som medför att beskedet upphör att gälla antingen från det att omständigheten inträffar eller med retroaktiv verkan, se vidare avsnitt 6.15.

Som framgår av det ovan sagda kommer innehållet i prissättningsbesked att variera bl.a. beroende på den aktuella prissättningsfrågans art och komplexitet. Att exakt ange vad ett prissättningsbesked ska innehålla är således inte möjligt. Skatteverket föreslår därför att det i lagen bara anges att ett prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som krävs för att bedöma den aktuella prissättningsfrågan samt de eventuella villkor – utöver den rapporteringsskyldighet som följer av 14 § (se avsnitt 6.13) – som beskedet är förenat med.

Bestämmelser av nu angivet innehåll har tagits in i 12 § första stycket i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.12 Förutsättningar för prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Prissättningsbesked lämnas bara om parterna är överens.

Skälen för Skatteverkets förslag: Enligt OECD:s riktlinjer och flertalet av de utländska systemen med prissättningsbesked som Skatteverket studerat kan såväl näringsidkarna som skatteförvaltningarna när som helst innan ett prissättningsbesked har meddelats dra sig ur förfarandet. Skatteverket anser att en motsvarande ordning bör gälla även här i landet. Ett prissättningsbesked bör således bara meddelas i de fall näringsidkaren, Skatteverket och berörda utländska skatteförvaltningar är ense. Det nu sagda innebär bl.a. att Skatteverket innan en ömsesidig överenskommelse ingås bör stämma av innehållet i överenskommelsen med näringsidkaren och inhämta dennes godkännande såvida inte överenskommelsen helt överensstämmer med

ansökan om prissättningsbesked. I förslaget uppställs inga formella krav på hur ett sådant godkännande ska dokumenteras utan detta får bedömas utifrån förhållandena i det enskilda fallet.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 12 § andra stycket förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.13 Rapporteringsskyldighet

6.13.1 Ändrade förutsättningar

Skatteverkets förslag: Om de förutsättningar på vilka ett prissättningsbesked vilar ändrats är näringsidkaren skyldig att utan oskäligt dröjsmål anmäla detta till Skatteverket.

Skälen för Skatteverkets förslag: Många prissättningsbesked kommer att ha en giltighetstid på fem år och vara förenade med ett antal villkor, t.ex. i form av avgörande antaganden. I de fall förutsättningarna för prissättningsbeskedet under giltighetsperioden förändras i sådan omfattning att beskedet bör omprövas är det av största vikt att näringsidkaren underrättar Skatteverket om detta så snart det är praktiskt möjligt. Det nu sagda gäller inte minst för att snabbt kunna få till stånd en dialog mellan Skatteverket och näringsidkaren om behovet av en revidering av prissättningsbeskedet och – om en revidering är aktuell – för att snabbt initiera förfarandet vid ömsesidig överenskommelse med berörd avtalsstat.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 13 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.13.2 Årlig rapportering

Skatteverkets förslag: En näringsidkare som fått ett prissättningsbesked ska tillsammans med sin självdeklaration lämna en försäkran av innebörd att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att de därefter inte ändrats, eller om ändring inträffat, vari denna består.

Skälen för Skatteverkets förslag: Såsom OECD framhåller i sina riktlinjer (se avsnitt 4.2.4) är det av avgörande betydelse att skatteförvaltningarna t.ex. genom bekräftelser kan kontrollera att näringsidkaren under hela giltighetstiden uppfyller de villkor på vilka den ömsesidiga överenskommelsen och prissättningsbeskedet vilar.

För att möjliggöra en för Skatteverket och näringsidkaren smidig kontroll av att de förutsättningar på vilka ett meddelat prissättningsbesked vilar är för handen ska näringsidkaren under den tid beskedet gäller årligen till sin självdeklaration foga en försäkran att de förutsättningar på vilka beskedet vilar är riktiga. Vidare ska näringsidkaren antingen försäkra att dessa förutsättningar inte har ändrats eller, om så skulle vara fallet, på vilket sätt de ändrats.

En försäkran i enlighet med det nu sagda innebär för det första att näringsidkaren vid sin årliga taxering försäkrar att de förutsättningar på vilka prissättningsbeskedet vilar är riktiga, dvs. att de uppgifter som lämnats under handläggningen av ärendet och som lagts till grund för prissättningsbeskedet

är korrekta. Vidare innebär försäkran att näringsidkaren därutöver antingen intygar att det efter det att prissättningsbeskedet meddelades inte har inträffat något som medfört att de förutsättningar på vilka beskedet vilar ändrats, eller anger på vilket sätt de ändrats. I flertalet fall torde Skatteverkets kontroll av de transaktioner som omfattas av ett prissättningsbesked kunna inskränkas till att konstatera att de i beskedet angivna förutsättningarna fortfarande gäller.

Skulle det emellertid vid en närmare kontroll visa sig att de uppgifter som ett prissättningsbesked vilar på inte är korrekta och att beskedet inte leder fram till ett armlängdsmässigt resultat kan det bli aktuellt att ompröva beskedet och att förklara detta ogiltigt (se vidare under avsnitt 6.15). I fall då ett prissättningsbesked av denna anledning förklarats ogiltigt kan i nästa led fråga uppkomma om näringsidkaren genom sin försäkran kan anses ha lämnat oriktig uppgift till ledning för sin taxering. Huruvida eftertaxering kan ske och skattetillägg påföras ska prövas då med utgångspunkt i TL:s bestämmelser.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 14 § i förslaget till lag om förhandsbesked om prissättning vid internationella transaktioner.

6.14 Giltighet

I frågan om giltighet för ett prissättningsbesked ligger fem olika frågeställningar, nämligen

- för vem eller vilka ett prissättningsbesked är bindande,
- från vilken tidpunkt ett prissättningsbesked ska börja tillämpas,
- om ett prissättningsbesked ska kunna ges retroaktiv tillämpning,
- under vilken tidsperiod ett prissättningsbesked ska vara tillämpligt, samt
- om det ska vara möjligt att förlänga ett prissättningsbeskeds giltighetstid.

6.14.1 Starttidpunkt, retroaktiv tillämpning och giltighetsperiod

Skatteverkets bedömning och förslag: Ett prissättningsbesked ska, om inte särskilda skäl föreligger, vara giltigt under högst fem beskattningsår.

Ingen särskild reglering krävs vad avser starttidpunkt och retroaktiv tillämpning.

Skälen för Skatteverkets bedömning och förslag: Skatteverket föreslår att ett prissättningsbesked bara ska kunna meddelas efter det att en ömsesidig överenskommelse i frågan träffats med berörd utländsk avtalsstat. Av den statistik rörande bi- och multilaterala prissättningsbesked som Skatteverket tagit del av framgår att handläggningstiden för sådana ärenden normalt uppgår till minst femton månader men att den i vissa fall kan överstiga fyra år. I vissa fall kommer således den eller de transaktioner som en ansökan om prissättningsbesked avser att vara avslutade innan beskedet har meddelats. Då det enligt Skatteverkets uppfattning är angeläget att prissättningsbesked ska kunna meddelas också i dessa fall bör ett prissättningsbesked kunna vara tillämpligt på transaktioner som ägt rum före det att en ömsesidig överenskommelse träffats respektive prissättningsbeskedet meddelats.

Några gemensamma internationella regler rörande den tidpunkt från vilken ett prissättningsbesked ska vara tillämpligt finns emellertid inte och

starttidpunkten varierar staterna emellan. I Australien och Spanien är exempelvis ett prissättningsbesked tillämpligt på transaktioner som genomförs efter det att beskedet meddelats medan ett prissättningsbesked i Nederländerna är tillämpligt fr.o.m. det år ansökan gavs in. Det är viktigt att ett svenskt system med prissättningsbesked är flexibelt och att det är möjligt att anpassa den tidpunkt från vilket ett besked ska börja gälla med utgångspunkt i vad som avtalats i den ömsesidiga överenskommelsen med berörd utländsk avtalsstat. I detta ligger också att ett prissättningsbesked bör kunna ges retroaktiv tillämpning – dvs. kunna tillämpas på inkomstår och transaktioner som avser tid före det att ansökan gavs in – om näringsidkaren yrkat detta i sin ansökan, de behöriga myndigheterna finner detta lämpligt och detta anges i prissättningsbeskedet. Mot denna bakgrund bör – enligt Skatteverkets uppfattning – någon särskild reglering rörande starttidpunkt inte tas in i den föreslagna lagen utan dessa frågor får regleras i respektive prissättningsbesked.

Såsom OECD framhållit finns det två motstående intressen som måste beaktas då giltighetsperioden för ett prissättningsbesked fastställs. Å ena sidan är det angeläget med en tillräckligt lång giltighetsperiod så att en rimlig grad av säkerhet angående den skattemässiga bedömningen kan uppnås. Å andra sidan medför alltför långa giltighetsperioder att förutsägelser om framtida händelser blir mindre exakta och kan medföra att tvivel uppstår om prissättningsbeskedets tillförlitlighet. Vilken den optimala giltighetsperioden är beror enligt OECD på ett antal faktorer, bl.a. industrin, de berörda transaktionerna och det ekonomiska klimatet. De erfarenheter som stater som har ett system med prissättningsbesked gjort pekar enligt OECD på att ett prissättningsbesked i genomsnitt bör ha en giltighetstid om tre till fem år.

Mot bakgrund av det ovan anförda anser Skatteverket att ett prissättningsbesked i normalfallet bör ha en giltighetstid om maximalt fem beskattningsår. Ett prissättningsbesked bygger emellertid på att det finns en bakomliggande ömsesidig överenskommelse mellan de av transaktionen berörda behöriga myndigheterna. I enskilda fall kan de behöriga myndigheterna vid dessa förhandlingar komma fram till att det är lämpligt att ange en giltighetsperiod som överstiger eller understiger fem beskattningsår. Avser prissättningsbeskedet en engångstransaktion kan giltighetsperioden av naturliga skäl komma att bli kortare. Det kan också under särskilda förhållanden bli aktuellt att utsträcka giltighetsperioden till mer än fem beskattningsår. Om t.ex. ansökan kommer in år 1 och handläggningen av ärendet drar ut på tiden så att prissättningsbeskedet meddelas först år 4 kan det finnas skäl att bestämma giltighetsperioden till att omfatta exempelvis åren 1 – 8, dvs. att beskedet omfattar tiden från det att ansökan gavs in samt ytterligare fem beskattningsår räknat från och med det år då beskedet meddelades.

Om ett prissättningsbesked ska tillämpas retroaktivt – dvs. på beskattningsår som ligger före det under vilket ansökan gavs in – ska även detta anges. Den i ett prissättningsbesked angivna giltighetsperioden – inklusive eventuell retroaktiv tillämpning – ska givetvis överensstämma med vad som angetts i den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen. En giltighetsperiod som – med bortseende från retroaktiv tillämpning – överstiger tio beskattningsår torde dock aldrig kunna bli aktuell. Fråga får i sådana fall i stället bli om att ansöka om förlängning av prissättningsbeskedet (se följande avsnitt).

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 15 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.14.2 Förlängning av giltighetsperioden

Skatteverkets bedömning: Det ska vara möjligt för en näringsidkare att under giltighetsperioden ansöka om en förlängning av prissättningsbeskedets giltighetsperiod. Enligt Skatteverkets uppfattning krävs inte någon särskild reglering av förutsättningarna för en sådan förlängning.

Skälen för Skatteverkets bedömning: Det föreslagna systemet med prissättningsbesked är ett ansökningsförfarande. Redan häri ligger att näringsidkaren kan ansöka om ett nytt prissättningsbesked närhelst denne önskar. Om de förhållanden som ligger till grund för ett prissättningsbesked kvarstår oförändrade bör det vara möjligt för näringsidkaren att under beskedets giltighetstid ansöka om en förlängning och att denna ansökan hanteras i enlighet med ett förenklat förfarande. Sådana förenklade förfaranden finns också i flertalet av de stater som har ett system med prissättningsbesked. Skatteverket anser att det är angeläget – om ett system med prissättningsbesked införs – att Sverige kan delta i ett sådant förenklat förfarande. I detta sammanhang bör framhållas att förlängning av ett prissättningsbesked – även om den sker enligt ett förenklat förfarande – förutsätter att en ömsesidig överenskommelse träffas med berörd avtalsstat och att ett nytt prissättningsbesked meddelas.

Att det är möjligt att förlänga ett prissättningsbesked följer redan av 2 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Någon särskild reglering krävs således inte i denna del.

6.14.3 Verkan av ett prissättningsbesked

Skatteverkets förslag: Ett prissättningsbesked ska vara bindande för Skatteverket. Omprövning kan dock bli aktuellt i vissa fall.

Skälen för Skatteverkets förslag: Som framgår av OECD:s riktlinjer och EU:s rapport är ett av syftena med prissättningsbesked att skapa trygghet för näringsidkarna – men också för skatteförvaltningarna – genom att undanröja den osäkerhet som kan föreligga när det gäller den skattemässiga behandlingen av internationella transaktioner. För att skapa en sådan förutsebarhet bör det i lagen uttryckligen anges att de prissättningsbesked som Skatteverket meddelar är bindande för verket. I vissa fall behöver dock undantag härifrån göras. Skatteverket återkommer till detta i avsnitt 6.15.

En bestämmelse av denna innebörd har tagits in i 16 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.15 När ett prissättningsbesked ska omprövas eller blir ogiltigt

Skatteverkets förslag: Skatteverket får på eget eller berörd näringsidkares initiativ ompröva ett prissättningsbesked om en författningsändring påverkat beskedet eller om någon av de i beskedet uppställda villkoren inte föreligger.

Skatteverket får ompröva och förklara att ett prissättningsbesked är ogiltigt fr.o.m. det beskattningsår för vilket

- den i 14 § föreskrivna rapporteringsskyldighet inte fullgjorts eller lämnad försäkran är oriktig,

- näringsidkaren i sin deklaration avvikit från beskedet, eller

- näringsidkaren begärt omprövning av eller överklagat en fråga som omfattas av beskedet.

Om en näringsidkare i de uppgifter som legat till grund för ett prissättningsbesked lämnat oriktig uppgift får Skatteverket ompröva beskedet och förklara att det är ogiltigt.

Innan Skatteverket på eget initiativ omprövar ett prissättningsbesked ska berörd näringsidkare lämnas tillfälle att yttra sig.

Skälen för Skatteverkets förslag: Ett prissättningsbesked riktas till en näringsidkare och utgör samtidigt en bekräftelse på den överenskommelse som träffats mellan de berörda behöriga myndigheterna. Det är i princip bindande för Skatteverket och i praktiken även för näringsidkaren i den meningen att prissättningsbeskedet bara speglar det ställningstagande vid val av prissättningsmetod som näringsidkaren själv gjort. Det kan emellertid uppstå situationer då ett prissättningsbesked helt eller delvis inte kan tillerkännas bindande verkan. Dessa fall kan ligga inom näringsidkarens kontroll men också bero på förhållanden som denne inte har kunnat påverka.

Om avvikelser från de fastlagda villkoren i ett prissättningsbesked bedöms sakna avgörande betydelse för helheten kan Skatteverket acceptera fortsatt tillämpning av beskedet. Detta bör dock bara ske om Skatteverket har förväntat sig om att också den andra berörda behöriga myndigheten delar den uppfattningen. Skatteverket kan således avstå från att återkalla ett prissättningsbesked om näringsidkaren kan påvisa godtagbara skäl och samtycker till att göra sådana justeringar som verket föreslår för att rätta till en felaktig uppgift eller för att beakta förändringar i avgörande antaganden samt bestämmelser i skattelagstiftning eller skatteavtal som har betydelse för prissättningsbeskedet. Sådana händelser kan dock medföra att prissättningsbeskedet och den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen behöver revideras.

Lagstiftning eller skatteavtal ändras

Då avsikten med ett prissättningsbesked är framåtsyftande kan det inte uteslutas att bestämmelser i intern skattelagstiftning och folkrättsligt slutna skatteavtal under giltighetstiden ändras i en sådan utsträckning som har avgörande betydelse för prissättningsbeskedet på så sätt att villkoren för beskedet inte längre är relevanta. Vid smärre förändringar är det möjligt att villkoren kan justeras för att beakta de förändrade omständigheterna.

I fall med mer långtgående förändringar kan det vara svårt att låta ett prissättningsbesked på oförändrade villkor fortsätta vara gällande mellan de

inblandade parterna. Prissättningsbeskedet får då antingen revideras och anpassas till de ändrade förutsättningarna eller återkallas. I båda fallen får ändringen gälla från ett specifikt datum, t.ex. om den händelse som leder till återkallelsen var en viktig förändring i skattelagstiftningen eller skatteavtalet, från dagen för tillämpningen av denna lagändring. För det fall ett skatteavtal – utan att ersättas med ett nytt – sägs upp och upphör att gälla under ett prissättningsbeskeds giltighetsperiod innebär detta att beskedet ska återkallas.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 17 § 1 i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Uppställda villkor är inte uppfyllda

För att en prissättningsmetod ska fungera är det nödvändigt att uppställda villkor och avgörande antaganden förblir giltiga under hela den period som prissättningsbeskedet avser. I den föreslagna lagen har därför tagits in en bestämmelse om att näringsidkaren ska informera Skatteverket om någon betydelsefull förändring av fakta eller omständigheter inträffat.

Det kan emellertid visa sig att den överenskomna prissättningsmetoden av olika skäl inte tillämpas korrekt och konsekvent i enlighet med villkoren i prissättningsbeskedet. Detta kan bl.a. bero på att det inträffat sådana externa eller interna förändringar i företagsgruppen som medför att villkoren i det aktuella prissättningsbeskedet inte längre har samma träffsäkerhet som när den ömsesidiga överenskommelsen ingicks och prissättningsbeskedet meddelades.

Redan på förhandlingsstadiet kan berörda parter ha förutsett tänkbara förändringar och föranstaltat om att villkoren i prissättningsbeskedet blir tillräckligt flexibla för att beakta effekterna av sådana förändringar utan att behovet av en revidering uppstår. Ett prissättningsbesked kan således uttryckligen innehålla en reglering av konsekvenserna av ändrade förutsättningar. Uppkommer förutsättningar som ligger utanför det reglerade spannet kan de behöriga myndigheterna behöva ta upp diskussioner om vilka åtgärder som eventuellt ska vidtas i det enskilda fallet.

I mer allvarliga situationer kan Skatteverket tvingas att frånträda överenskommelsen och beskedet helt och hållet. Detta är fallet om ett villkor i ett prissättningsbesked i väsentlig utsträckning inte uppfylls eller att ett eller flera avgörande antaganden inte har infriats. Om ett prissättningsbesked återkallas i sin helhet sker detta med retroaktiv verkan från och med den första dagen under det första beskattningsåret eller den första redovisningsperioden för vilken beskedet gällde och det kommer inte längre att ha någon effekt för de berörda parterna. Ett prissättningsbesked kan också återkallas delvis så att det gäller före men inte efter det att den misstämning mellan de verkliga förhållandena och de som angetts i ansökan uppkommit. Detta medför att ett prissättningsbesked anses ha varit i kraft ända fram till dagen för återkallelsen men inte för den resterande perioden.

Då en återkallelse har allvarliga konsekvenser bör Skatteverket bara föreslå detta efter en noggrann och utförlig bedömning av relevanta fakta och verket bör i god tid informera och samråda med såväl berörda näringsidkare som behöriga myndigheter. Detta samråd bör inkludera en förklaring av skälen till varför ett prissättningsbesked ska återkallas. Näringsidkaren bör ges möjlighet att yttra sig innan slutligt beslut tas.

Om ett prissättningsbesked återkallas helt eller delvis kan de berörda skatteförvaltningarna och näringsidkarna för de beskattningsår eller

redovisningsperioder som inte omfattas av beskedet, utnyttja alla sina rättigheter enligt sin nationella lagstiftning och bestämmelser i skatteavtal som om beskedet aldrig existerat.

En annan mindre drastisk åtgärd är att modifiera villkoren i ett gällande prissättningsbesked. Detta kan bli fallet om Skatteverkets granskning visar att det har förekommit en viktig förändring av de förutsättningar som ingår i ett avgörande antagande. Ett reviderat prissättningsbesked bör ange det datum då den reviderade versionen träder i kraft och även det datum då det ursprungliga beskedet upphör att gälla. Detta medför att prissättningsbeskedet är gällande under hela giltighetstiden men på förändrade villkor efter dagen då överenskommelsen reviderades. Om det exakta datumet för förändringen kan identifieras bör revideringen normalt träda i kraft denna dag, men om något exakt datum inte kan fastställas bör revideringen av prissättningsbeskedet normalt träda i kraft den första dagen i redovisningsperioden efter den period då förändringen inträffade. Om Skatteverket och näringsidkaren inte kan komma överens om behovet av att revidera ett prissättningsbesked eller hur revideringen ska ske, ska beskedet återkallas och inte längre ha någon effekt för de berörda näringsidkarna och skatteförvaltningarna. För att fastställa vilket datum en återkallelse av ett prissättningsbesked ska träda i kraft följer man normalt samma principer som tillämpas för att fastställa datum för en revidering. Innan en revidering eller återkallelse sker ska vederbörliga kontakter ha tagits med den behöriga myndigheten i berörd avtalsstat.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 17 § 2 i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Obligatoriska uppgifter lämnas inte eller prissättningsbeskedet frångås

En näringsidkare som fått ett prissättningsbesked är skyldig dels att ge in sådana eventuella uppgifter som anges i prissättningsbeskedet, dels att årligen tillsammans med självdeklarationen lämna en försäkran att de förutsättningar på vilka beskedet vilar är riktiga och att dessa förutsättningar inte ändrats eller, om de ändrats, vari denna ändring består. De nu aktuella uppgifterna utgör en viktig del i Skatteverkets kontroll av ett prissättningsbeskeds giltighet. Brister näringsidkaren i sina skyldigheter att ge in dessa uppgifter eller lämnas uppgifterna för sent bör detta enligt Skatteverket kunna få till konsekvens att prissättningsbeskedet inte längre ska gälla. Dessförinnan ska det givetvis vara möjligt för näringsidkaren att få ett skäligt anstånd med att ge in nu aktuella uppgifter. I de fall omprövning blir aktuell och prissättningsbeskedet förklaras ogiltigt bör ogiltigheten i dessa fall inträda fr.o.m. det beskattningsår som uppgifterna avser.

Ett prissättningsbesked bygger på en bilateral eller multilateral överenskommelse mellan behöriga myndigheter men näringsidkaren har under hela förfarandet fram till dess överenskommelsen sluts möjlighet att återkalla sin ansökan. Den ömsesidiga överenskommelse som träffas mellan staterna är ett folkrättsligt avtal som i sig inte kan överklagas av näringsidkaren. Däremot kan en näringsidkare som fått ett prissättningsbesked i sin självdeklaration frånga beskedet eller på vanligt sätt överklaga utfallet av en inkomsttaxering som åsatts honom även till den del taxeringen har skett i enlighet med vad som framgår av beskedet. Detta innebär dock samtidigt att grundvalen för ett prissättningsbesked som bygger på det folkrättsliga avtalet sätts ifråga genom att bli föremål för domstolsprövning. Skatteverket bör i sådana fall få ompröva prissättningsbeskedet och efter samråd med berörd

behörig myndighet få förklara att det blir ogiltigt fr.o.m. det beskattningsår som omprövningen eller besvären avser.

Ett prissättningsbesked kan innebära att näringsidkarens taxeringar för tidigare år ska höjas, se vidare avsnitt 6.20.2. Om en näringsidkare med anledning av ett sådant prissättningsbesked begär omprövning av eller överklagar sina taxeringar ska detta givetvis inte medföra att beskedet blir ogiltigt. Vidare bör det finnas en möjlighet för de behöriga myndigheterna att komma överens om en annan ordning vilket då förutsätter näringsidkarens medverkan. I de fall en begäran om omprövning eller ett överklagande medför att ett prissättningsbesked blir ogiltigt kan innehållet i den tidigare överenskommelsen komma att användas vid argumenteringen i domstolsprocessen, såvida inte annat följer av 21 § i den föreslagna lagen, se vidare under avsnitt 6.17.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 18 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift

Ett prissättningsbesked bygger på att ett val av prissättningsmetod inom en internationellt verksam företagsgrupp accepteras av de behöriga myndigheterna utifrån ett antal förutbestämda principer och metoder. Det är näringsidkaren som i ansökan och därtill gjorda kompletteringar bestämmer omfattningen och inriktningen av prissättningsbeskedet och det ligger därför i dennes eget intresse att så noggrant som möjligt presentera samtliga fakta av betydelse. Skatteförvaltningarna har visserligen ett allmänt utredningsansvar inom ramen för den granskning och utvärdering som sker av ansökningarna och kan därför behöva inhämta ytterligare upplysningar för att undanröja eventuella oklarheter eller ofullständigheter. De behöriga myndigheter som träffar en ömsesidig överenskommelse ska under alla förhållanden kunna förlita sig på att de uppgifter som näringsidkarna lämnar är korrekta och fullständiga. Skulle det dock senare visa sig att prissättningsbeskedet och den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen vilar på bristande förutsättningar pga. att näringsidkaren lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter kan prissättningsbeskedet inte tillerkännas bindande verkan mot Skatteverket utan ska ses som en nullitet.

Om emellertid en näringsidkare lämnar oriktig uppgift under ett prissättningsbeskeds giltighetsperiod är situationen en annan och beskedet bör kunna tillerkännas verkan för de beskattningsår som föregår det som den oriktiga uppgiften avser.

Prövningen om en näringsidkare har lämnat en *oriktig uppgift* ska enligt förslaget ske med utgångspunkt i uttryckets innebörd enligt 5 kap. 1 § andra stycket TL. Även om nu ifrågavarande uppgifter bara indirekt kan sägas vara till ledning för taxering ska vid denna prövning en utelämnad uppgift kunna anses utgöra en oriktig uppgift.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 19 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Om ett prissättningsbesked – efter samråd med berörd behörig myndighet – förklaras ogiltigt på grund av att näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift får en fristående prövning utifrån TL:s regelsystem därefter ske om det är möjligt att genom omprövning eller i förekommande fall eftertaxering höja näringsidkarens taxeringar och påföra skattetillägg.

6.16 Kommunikering

Skatteverkets förslag: Vid handläggning av ärenden om prissättningsbesked ska bestämmelserna om kommunicering i 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) tillämpas.

Skälen för Skatteverkets förslag: Vid handläggning av ärenden om prissättningsbesked ska bestämmelserna i 3 kap. 2 § TL tillämpas. Det nu sagda innebär att en näringsidkare som ansökt om prissättningsbesked ska ges tillfälle att, innan ärendet avgörs, yttra sig om det inte är onödigt. Vidare har näringsidkaren rätt att, i enlighet med bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223), få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom tredje man och att få tillfälle att yttra sig över dem.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 20 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.17 Särskilt skydd för lämnade uppgifter

Skatteverkets förslag: På begäran av en näringsidkare får uppgift som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket inte kan hämta in med stöd av annan lag bara användas vid handläggningen av ärendet.

Skälen för Skatteverkets förslag: En annan fråga i detta sammanhang är om det finns skäl att ha ett särskilt skydd för de uppgifter som lämnas i en ansökan om prissättningsbesked. När det gäller sådana uppgifter kan näringsidkarna uppleva det som känsligt om de får lämnas ut för att användas i Skatteverkets övriga beskattningsverksamhet. Fråga uppkommer därför om det kan finnas behov av att avgränsa möjligheten att använda uppgifterna i annan beskattningsverksamhet.

De uppgifter som kommer att behöva lämnas i en ansökan är till övervägande delen sådana som näringsidkaren antingen lämnar i samband med taxeringen eller är skyldig att på begäran ge in till Skatteverket. Därutöver kommer ansökan regelmässigt att innehålla vissa uppgifter som inte lämnas vid taxeringen eller inte begärs in vid en taxeringsrevision. Fråga kan t.ex. vara om sådana prognoser och antaganden som behövs i prissättningsärendet men inte för beskattningsverksamheten i övrigt. Enligt Skatteverket talar det nu sagda för att något särskilt lagreglerat skydd för uppgifter som en näringsidkare ger in till Skatteverket i ett prissättningsärende egentligen inte behövs. I samma riktning talar också den omständighet att i de flesta stater vars system med prissättningsbesked som Skatteverket studerat får uppgifter som ges in i ett sådant ärende användas för andra ändamål inom beskattningsverksamheten. Bara två stater har ett system där användningen av sådana uppgifter är begränsad till ärenden om prissättningsbesked.

Det är å andra sidan viktigt för förtroendet för Skatteverket och för det nu föreslagna systemet med prissättningsbesked att näringsidkarna känner att de kan lämna all den information som behövs för att ta ställning till en ansökan. Om näringsidkarna på grund av rädsla för att uppgifter som de lämnar till Skatteverket i samband med en ansökan kommer att kunna användas för att söka ändring i deras taxeringar och därför avstår från att ansöka eller inte lämnar tillräckligt detaljerad information skulle systemet inte fungera på ett tillfredsställande sätt.

Skatteverket anser mot denna bakgrund att det finns skäl för att – utöver den reglering som kommer att följa av verkets interna arbetsordning – ta in en uttrycklig bestämmelse om hur uppgifter som en näringsidkare ger in i samband med en ansökan får användas. En sådan bestämmelse får dock inte medföra att Sverige inte kan uppfylla sina åtaganden enligt avtal som ingåtts med annan stat eller som följer av annan lag. En reglering får inte heller medföra att en näringsidkare som ger in en ansökan om prissättningsbesked därigenom kan uppnå att uppgifter som Skatteverket kan begära in på annat sätt inte kan åberopas i ett taxeringsärende.

Skatteverket föreslår mot bakgrund av det ovan anförda att det införs en bestämmelse av innebörd att Skatteverket i den övriga beskattningsverksamheten inte får använda uppgift som en näringsidkare gett in i ett ärende om prissättningsbesked om denna annars inte hade varit tillgänglig eller möjlig för Skatteverket att begära in. Det kan vara svårt att avgöra vilka andra uppgifter i en ansökan som näringsidkaren anser särskilt känsliga och det är viktigt att handläggningen av ärendet inte fördröjs av diskussioner om vilka uppgifter som kan omfattas av det föreslagna skyddet. Det är dock inte troligt att alla andra typer av uppgifter i en ansökan anses som känsliga. Näringsidkaren själv har oftast lättast att göra denna bedömning. För att undanröja eventuella tveksamheter ska denna begränsning i möjligheterna att använda uppgifter som lämnats in i ett ärende om prissättningsbesked därför bara tillämpas i fråga om sådana uppgifter som näringsidkaren uttryckligen har specificerat i sin ansökan eller i kompletteringar till denna.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 21 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.18 Sanktioner

Skatteverkets bedömning: Inga särskilda sanktioner bör införas.

Skälen för Skatteverkets bedömning: I och med att det ligger i näringsidkarens intresse att ett prissättningsbesked meddelas får det förutsättas att denne är lojal och inte utnyttjar systemet. Detta allra helst som näringsidkaren i sådana fall riskerar att få sin ansökan avvisad eller, om ett beslut om prissättningsbesked meddelats, riskera att det blir ogiltigt. Härutöver kan näringsidkaren riskera att bli påförd skattetillägg i fall då denne i en ansökan om prissättningsbesked lämnat oriktig uppgift och därefter i den årliga enligt 14 § lämnade försäkran intygat att de förutsättningar på vilka beskedet vilar är riktiga.

Skulle det, efter att systemet med prissättningsbesked varit i bruk, visa sig att förfarandet använts illojalt bör dock frågan om införandet av särskilda sanktioner tas upp till förnyad prövning.

6.19 Överklagande

Skatteverkets förslag: Ett beslut enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska inte kunna överklagas.

Skälen för Skatteverkets bedömning och förslag: Enligt den föreslagna lagen kan Skatteverket fatta ett antal olika beslut, nämligen beslut att överlämna ett ärende till regeringen (4 § första stycket), beslut att avvisa en ansökan (11 §), beslut att meddela ett prissättningsbesked (2 §) och omprövningsbeslut (17–19 §§).

Beslut om överlämnande

Enligt 4 § första stycket i lagförslaget ska Skatteverket till regeringen överlämna förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i sådana ärenden om prissättningsbesked som är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att de bör prövas av regeringen. Nu aktuella beslut innebär inte att ärendet slutligt avgörs utan bara att det överlämnas till regeringen att avgöra om förhandlingar med berörd stat ska inledas och att handha eventuella sådana förhandlingar. Att införa en ordning enligt vilken sådana överlämnandebeslut skulle kunna överklagas skulle enligt Skatteverket inte fylla någon egentlig funktion utan bara fördröja handläggningen av ärendet. Mot denna bakgrund anser Skatteverket att beslut att överlämna förfarandet vid ömsesidig överenskommelse till regeringen inte ska kunna överklagas. Den föreslagna ordningen överensstämmer också med den som redan i dag gäller i fråga om andra behörig myndighetsärenden.

Beslut om avvisning

En annan form av beslut som Skatteverket kan fatta enligt den föreslagna lagen är beslut att avvisa en ansökan om prissättningsbesked. Ett avvisningsbeslut kan vila på såväl formella grunder som rena bedömningar. I vissa fall är det uppenbart att det inte ska vara möjligt att överklaga ett avvisningsbeslut, t.ex. då avvisning sker på grund av att det inte är möjligt att träffa en ömsesidig överenskommelse med berörd avtalsstat.

I de fall då en avvisning vilar på bedömningar, t.ex. om det är lämpligt eller inte att i det enskilda fallet meddela ett prissättningsbesked, framstår det dock inte som lika självklart att det inte ska finnas en möjlighet att överklaga och få avvisningsbeslutet överprövat. Som t.ex. framgår av EU-kommissionens rapport om prissättningsbesked (se avsnitt 4.3.2) ska en ansökan ställas till skatteförvaltningen där näringsidkaren är skattskyldig och samtidigt till andra berörda stater. Innan Skatteverket fattar beslut om att avvisa en ansökan torde verket regelmässigt komma att ha haft kontakt inte bara med näringsidkaren utan även med behörig myndighet i berörd avtalsstat för att diskutera frågan. Mot denna bakgrund anser Skatteverket att det inte heller i nu aktuella fall bör vara möjligt att överklaga ett avvisningsbeslut som fattas med stöd av den föreslagna lagen.

Beslut om prissättningsbesked

Det föreslagna systemet med prissättningsbesked är bi- eller multilateralt och innefattar – oaktat att det är ett av Skatteverket meddelat beslut – ett internationellt åtagande. Härtill kommer att ett prissättningsbesked som sådant inte kan sägas ha någon rättsverkan gentemot näringsidkaren och att denne när som helst under förfarandet kan återkalla sin ansökan. I fall då näringsidkaren och Skatteverket inte är överens om innehållet i ett förslag till ömsesidig överenskommelse kommer någon överenskommelse inte att träffas och något prissättningsbesked inte att meddelas. Vidare kan näringsidkaren

överklaga sina taxeringar även i den del som omfattas av ett prissättningsbesked. Mot denna bakgrund bör det inte vara möjligt att överklaga prissättningsbesked.

Omprövningsbeslut

Omprövningsbeslut kommer regelmässigt att innefatta kontakter med såväl näringsidkaren som de behöriga myndigheterna i de stater som berörs av det aktuella prissättningsbeskedet. De åtgärder som här kan komma i fråga är dels att revidera prissättningsbeskedet, dels att ogiltigförklara prissättningsbeskedet. I båda dessa fall kommer omprövningen att innebära att kontakt tas med den behöriga myndigheten i berörd avtalsstat och i förekommande fall att en ny ömsesidig överenskommelse träffas. I likhet med vad som ovan föreslagits beträffande beslut om prissättningsbesked bör det inte vara möjligt att överklaga ett sådant omprövningsbeslut.

Sammanfattning

Beslut som fattas enligt den föreslagna lagen kommer regelmässigt att föregås av kontakter med bl.a. den behöriga myndigheten i berörd avtalsstat. Mot denna bakgrund och med beaktande av att det i systemet ligger att en näringsidkare som fått sin ansökan avvisad kan komma in med en ny ansökan anser Skatteverket att det inte ska vara möjligt att överklaga meddelade beslut enligt den föreslagna lagen.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 22 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

6.20 Taxeringslagen

6.20.1 Taxeringsbesök och taxeringsrevision

Skatteverkets förslag: Skatteverket ska få göra taxeringsbesök och taxeringsrevision dels för att kontrollera uppgifter som lämnats i en ansökan om prissättningsbesked, dels för att kontrollera att i meddelade prissättningsbesked uppställda förutsättningar och villkor är uppfyllda.

Skatteverket ska även få besluta om taxeringsrevision för att hämta in uppgifter av betydelse för kontroll av uppgifter som lämnas i en ansökan om prissättningsbesked eller för att kontrollera att i ett besked angivna förutsättningar får ske hos tredje man.

Skälen för Skatteverkets förslag: Skatteverket får enligt 3 kap. 7 § TL komma överens med en näringsidkaren om att taxeringsbesök får göras för att stämma av uppgifter i en självdeklaration mot räkenskaper etc. Överenskommelse om taxeringsbesök får också träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av intresse för taxeringskontrollen. Vidare får Skatteverket enligt 3 kap. 8 § första stycket TL besluta om taxeringsrevision bl.a. för att kontrollera att deklara- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt eller att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Enligt nu gällande regler är det inte möjligt att göra taxeringsbesök eller taxeringsrevision för att kontrollera de uppgifter som en näringsidkare lämnar i en ansökan om prissättningsbesked eller för att inhämta till ansökan om

prissättningsbesked kompletterande uppgifter. Inte heller torde det vara möjligt att göra taxeringsbesök eller taxeringsrevision för att kontrollera att de i ett prissättningsbesked uppställda villkoren är uppfyllda. Även om ett system med prissättningsbesked i hög grad bygger på samarbete mellan en näringsidkare och Skatteverket måste det finnas möjligheter för verket att kontrollera de i en ansökan lämnade uppgifterna respektive att de i prissättningsbeskedet uppställda villkoren är för handen genom taxeringsbesök eller taxeringsrevision. Enligt Skatteverkets uppfattning bör taxeringsrevision i nu angivna syften också få göras hos tredje man. Skatteverket föreslår således att TL, i klargörande syfte, kompletteras med bestämmelser som möjliggör för verket att genom såväl taxeringsbesök som taxeringsrevision genomföra sådana kontroller.

Den nu föreslagna ordningen innebär att bestämmelserna om revision i 3 kap. TL fullt ut blir tillämpliga vid taxeringsbesök och taxeringsrevision med anledning av ett ärende om prissättningsbesked. Med hänsyn till att handläggningen av ärenden om prissättningsbesked i hög grad bygger på samförstånd torde t.ex. frågor om undantagande av handlingar och uppgifter från en sådan revision kunna lösas genom direkta kontakter mellan Skatteverket och näringsidkaren. Om emellertid någon samförstånds lösning inte kan nås kan näringsidkaren antingen återkalla sin ansökan eller med stöd av bestämmelserna i 3 kap. 13 § TL begära att viss handling eller uppgift ska undantas från revisionen. Skulle en sådan begäran bifallas och anser Skatteverket att uppgiften är nödvändig för bedömningen av prissättningsfrågan kan dock ansökan komma att avvisas.

Bestämmelser om ett nytt andra stycke i 3 kap. 7 § TL såvitt avser taxeringsbesök och ändringar i 3 kap. 8 § TL såvitt avser taxeringsrevision.

6.20.2 Omprövning och överklagande av taxeringsbeslut

Skatteverkets bedömning och förslag: Taxeringsbeslut som fattats med stöd av ett prissättningsbesked ska på begäran av näringsidkaren kunna omprövas och överklagas.

Om det följer av ett prissättningsbesked ska det vara möjligt att justera en näringsidkares taxering. Detta ska gälla oavsett om taxeringen har vunnit laga kraft eller inte.

Skälen för Skatteverkets bedömning och förslag: I flertalet stater som har ett system med prissättningsbesked är beskedet ett mellan skatteförvaltningen och näringsidkaren upprättat och för båda parter bindande avtal. Det av Skatteverket föreslagna systemet skiljer sig – i likhet med det tyska – från denna ordning i det att ett prissättningsbesked efter ansökan ensidigt beslutas av verket, dock efter förhandlingar och ömsesidig överenskommelse med annan berörd avtalsstat.

Omprövning och överklagande av taxeringsbeslut m.a.a. ett prissättningsbesked

Ett prissättningsbesked får rättsverkan mot näringsidkaren först i och med att ett taxeringsbeslut i enlighet med vad som anges i beskedet har fattats. I likhet med vad som i övrigt gäller för taxeringsbeslut ska dessa även i nu aktuell del kunna omprövas och överklagas. Med ett sådant system kommer således även

taxeringsbeslut som bygger på vad som uttalats i ett prissättningsbesked att fullt ut falla in under bestämmelserna i TL och kunna bli föremål för såväl omprövning som domstols prövning. Någon särskild reglering i denna del är enligt Skatteverkets uppfattning inte nödvändig.

Omprövning på initiativ av Skatteverket

Ett prissättningsbesked bygger på en internationell överenskommelse mellan Sverige och annan berörd avtalsstat. Förhandlingarna för att ingå en sådan ömsesidig överenskommelse är ofta komplicerade och tidskrävande varför ett prissättningsbesked då det meddelas regelmässigt kommer att omfatta ett eller flera taxeringsår som redan har passerat. Innebörden av en ömsesidig överenskommelse och det efterföljande prissättningsbeskedet kan vara att de i Sverige åsatta taxeringarna ska lämnas oförändrade eller korrigeras.

När det gäller korrigeringar av detta slag kan inledningsvis konstateras att frågan om rätt år inte är uttryckligen reglerad vare sig i skattelagstiftningen eller i rättspraxis. Enligt Skatteverkets uppfattning torde emellertid innebörden av lagstiftningen vara den att ändringar av det slag som kan bli aktuella som en konsekvens av ett meddelat prissättningsbesked ska hänföras till det år som inkomsten rätteligen hänför sig till. Motiven härför grundas på principen om beskattningsårets slutenhet. Eftersom ändringen skattemässigt ska hänföras till det år den intäkt eller kostnad som tagits upp till för lågt eller för högt belopp är hänförlig till behövs ingen ändring av de tidigare bokslut som legat till grund för beskattningen för att en ändring av taxeringen ska kunna ske. Redovisningsmässigt kan vissa ändringar beroende på tidigare års felaktigt redovisade resultat aktualiseras. Den skattskyldige kan t.ex. vilja justera koncerninterna fordringar och skulder och motsvarande intäkter och kostnader. Dessa ändringar sker då redovisningsmässigt det år felaktigheten konstaterats. Om ändringarna avser felaktigheter som ändrats i taxeringen för tidigare år ska de återläggas i deklarationen. Någon särreglering såvitt avser skattemässiga korrigeringar som följer av ett meddelat prissättningsbesked är således enligt Skatteverket varken nödvändig eller önskvärd.

För att ett system där ett prissättningsbesked ska vara gällande från en tidpunkt som ligger före det år under vilket prissättningsbeskedet meddelas ska fungera krävs emellertid att det införs en möjlighet för Skatteverket att ompröva en näringsidkares taxeringar i enlighet med vad som framgår av det aktuella beskedet. Skulle en sådan möjlighet inte införas skulle detta kunna medföra att såväl svensk som utländsk behörig myndighet i vissa fall väljer att inte ingå en ömsesidig överenskommelse med beaktande av att den skulle kunna medföra att inkomster blir helt obeskattade. Vad det här handlar om är t.ex. fall då inkomster beskattats i utlandet och det under de behöriga myndigheternas förhandlingar framkommit att den tillämpliga prissättningsmetoden – efter eventuella justeringar – innebär att delar av dessa inkomster ska beskattas i Sverige. På koncernbasis är det således inte fråga om en upptaxering utan om en överflyttning av beskattningsunderlag från den ena staten till den andra. I ett av de prissättningsbesked som regeringen meddelat var förhållandena just sådana som i det nu beskrivna fallet.

För att inte i onödan begränsa förutsättningarna att ingå ömsesidiga överenskommelser och därmed meddela prissättningsbesked anser Skatteverket att det i TL bör tas in bestämmelser som gör det möjligt för Skatteverket att – som en konsekvens av ett prissättningsbesked – ompröva en

näringsidkares taxeringar för de år som omfattas av beskedet och i samband med detta höja respektive sänka taxeringarna.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in som en ny sjätte punkt i 4 kap. 13 § andra stycket och i 4 kap. 17 § TL.

6.20.3 Prissättningsbesked och skattetillägg

Skatteverkets bedömning: Ingen särskild reglering krävs.

Skälen för Skatteverkets bedömning: En särskild fråga som kan uppkomma när en näringsidkare ansökt om ett prissättningsbesked är om skattetillägg ska kunna tas ut dels vad avser tidigare års taxeringar, dels vad avser taxeringar som skett med utgångspunkt i ett meddelat prissättningsbesked.

I förstnämnda fall kan fråga t.ex. vara om att näringsidkaren historiskt felaktigt tillämpat en annan prissättningsmetod än den som kommit till uttryck i ansökan och i det efterföljande prissättningsbeskedet och att beskedet innebär att tidigare taxeringar ska höjas. I det sistnämnda fallet är det i stället fråga om att ett prissättningsbesked meddelats på felaktiga grunder.

I båda dessa fall krävs för att skattetillägg ska kunna tas ut att näringsidkaren har lämnat en oriktig uppgift enligt 5 kap. 1 § TL och att bestämmelserna i 5 kap. 8 och 14 §§ TL inte är tillämpliga.

Enligt det nu föreslagna systemet ska en näringsidkare som fått ett prissättningsbesked *ärligen* tillsammans med sin självdeklaration lämna en försäkran av innebörd att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att dessa förutsättningar därefter inte ändrats eller, om de ändrats, på vilket sätt. Har näringsidkaren i en ansökan om prissättningsbesked lämnat ofullständiga eller felaktiga uppgifter och har dessa uppgifter lagts till grund för ett prissättningsbesked kan detta tillsammans med nu aktuell försäkran enligt Skatteverkets uppfattning innefatta att en sådan oriktig uppgift som avses i 5 kap. TL lämnats till ledning för taxeringen. Sak samma gäller om det efter det att prissättningsbeskedet meddelats inträffat något som medför att de förutsättningar på vilka beskedet vilar har förändrats.

Enligt Skatteverkets uppfattning är någon reglering utöver den i 5 kap. TL befintliga således inte nödvändig.

6.21 Ersättning för kostnader

Skatteverkets förslag: Kostnader som näringsidkare haft i ett ärende om prissättningsbesked eller i annat behörig myndighetsärende ska inte ersättas med allmänna medel.

Skälen för Skatteverkets förslag: Det av Skatteverket föreslagna systemet med prissättningsbesked är frivilligt. Syftet med systemet är bl.a. att införa en kostnadseffektiv ordning för att skapa förutsebarhet och att underlätta för såväl näringsidkare som Skatteverket när det gäller frågor rörande prissättning av internationella transaktioner mellan närstående parter. Enligt Skatteverket är det mot denna bakgrund rimligt att näringsidkare som ansöker om ett prissättningsbesked och Skatteverket bär sina egna kostnader. Som ett led i denna bedömning har Skatteverket också föreslagit att ärenden om prissättningsbesked ska vara avgiftsfria.

Enligt Skatteverket bör motsvarande ordning också gälla i fråga om andra ärenden enligt skatteavtal som Sverige har ingått med annan stat eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst ska handläggas av behörig myndighet.

Bestämmelser av denna innebörd har tagits in i ett nytt andra stycke i 2 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

6.22 Sekretess och informationsutbyte

Skatteverkets bedömning och förslag: Uppgift i ärende om prissättningsbesked omfattas av sekretess enligt 9 kap. 1 § första stycket sekretesslagen (1980:100). Sekretessen bör även gälla beslut i ärende om prissättningsbesked.

Ingen särskild reglering krävs såvitt avser informationsutbyte med annan avtalsstat eller vad avser sekretess för sådan information.

Skälen för Skatteverkets bedömning och förslag

Secretess

Ett prissättningsbesked är ett beslut genom vilket Skatteverket anger prissättningsmetod och övriga principer för hur ett armlängdspris ska beräknas i fråga om en eller flera internationella transaktioner mellan närstående företag. I prissättningsbeskedet anges vanligtvis således inget specifikt belopp som ska tas med i beskattningsunderlaget, utan bara hur ett sådant belopp ska beräknas.

Enligt 9 kap. 1 § första stycket sekretesslagen (1980:100), SekrL, gäller sekretess bl.a. för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden i myndighets verksamhet som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Med *fastställande av underlag för bestämmande av skatt* avses verksamhet enligt TL och fastighetstaxeringslagen (1979:1152), dispensärenden, ärenden om beskattning av utländska experter, forskare och andra nyckelpersoner vid tillfälligt arbete i Sverige samt ärenden om förhandsbesked i taxerings- och skattefrågor. Enligt Skatteverkets uppfattning ingår ärenden om prissättningsbesked som en del i verkets verksamhet för fastställande av underlag för bestämmande av skatt och omfattas därmed av sekretess enligt 9 kap. 1 § SekrL. Någon särskild reglering krävs således inte i denna del.

Som framgår av avsnitt 6.11 kommer Skatteverkets prissättningsbesked kunna innehålla mycket detaljerad och i vissa delar känslig information om de berörda företagen och deras affärsverksamhet. Det är således nödvändigt att också dessa besked omfattas av sekretessen i 9 kap. 1 § SekrL. Enligt 9 kap. 1 § tredje stycket SekrL gäller inte denna sekretess – såvitt nu är av intresse – beslut varigenom underlag för bestämmande av skatt fastställs, förutom i vissa i stycket särskilt uppräknade fall. När det gäller prissättningsbesked är det enligt Skatteverkets uppfattning osäkert om dessa överhuvudtaget kan anses vara beslut varigenom *underlag för fastställande av skatt fastställs* (eller om prissättningsbeskedet utgör ett underlag för att bestämma underlaget för att fastställa skatt). För att undanröja all eventuell osäkerhet anser Skatteverket

att det i 9 kap. 1 § SekrL explicit bör anges att prissättningsbesked omfattas av den i lagrummet angivna sekretessen.

En bestämmelse av denna innebörd har tagits in som en ny fjärde punkt i 9 kap. 1 § tredje stycket SekrL.

Informationsutbyte

Ett prissättningsbesked bygger på en bakomliggande ömsesidig överenskommelse med berörd utländsk avtalsstat. Det ankommer i och för sig på näringsidkaren att se till att samtliga av ett prissättningsbesked berörda avtalsstater får tillgång till den information som krävs för att ta ställning till den aktuella prissättningsfrågan respektive för att kontrollera att de i prissättningsbeskedet angivna förutsättningarna är för handen.

I samband med förhandlingarna med annan avtalsstat kommer det dock att kunna bli aktuellt att utbyta information om innehållet i ansökan och därtill fogat underlag, i syfte att säkerställa att av ansökan berörda avtalsstater har samma bedömningsunderlag. Efter det att ett prissättningsbesked meddelats kan informationsutbyte med de berörda avtalsstaterna också bli aktuellt som ett led i kontrollen av att de i ett beskedet uppställda förutsättningarna och villkoren är uppfyllda.

Allt informationsutbyte kommer att ske i enlighet med vad som stadgas i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, LÖHS, och i skatteavtal eller annat av riksdagen godkänt avtal härom med utländsk stat eller mellanfolklig organisation. Skatte- och handräckningsavtal innehåller regelmässigt bestämmelser om sekretess enligt vilka mottagna upplysningar ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt intern lagstiftning¹⁶. Härutöver följer av 5 och 15 §§ LÖHS bl.a. att handräckning inte får innefatta att svensk myndighet ska lämna respektive begära upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri-, yrkes- eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet. Vidare följer av bestämmelserna i 9 kap. 3 § SekrL att information som erhållits med stöd av ett skatte- eller handräckningsavtal inte får vidarebefordras till annan myndighet om detta skulle strida mot sekretessbestämmelserna i det aktuella avtalet.

Enligt Skatteverkets uppfattning är de i dag gällande bestämmelserna om informationsutbyte och sekretessen för sådana uppgifter tillräckliga varför någon ytterligare reglering inte erfordras på detta område.

6.23 Uppgifter i beskattningsdatabasen

Skatteverkets bedömning och förslag: Uppgifter om att ett prissättningsbesked har meddelats får tas in i beskattningsdatabasen. Ingen särskild reglering i lag (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet krävs.

I förtydligande syfte bör dock i förordning (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet anges att sådana uppgifter får tas in i beskattningsdatabasen.

¹⁶ Se t.ex. artikel 26 i OECD:s modellavtal och därtill fogade kommentarer.

Skälen för Skatteverkets bedömning och förslag: I ett prissättningsbesked anges grunderna för hur ett armlängdspris vid internationella transaktioner mellan närstående parter ska beräknas. De grunder som sålunda anges ska följas vid de taxeringar som prissättningsbeskedet omfattar. Det är således nödvändigt att den som handhar taxeringen av en näringsidkare som omfattas av ett prissättningsbesked har kännedom om att detta besked existerar. För att säkerställa detta bör uppgift om prissättningsbesked tas in i beskattningsdatabasen.

I 1 kap. 4 § lag (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet anges ändamålet för användningen av uppgifter i beskattningsverksamheten. Enligt punkt 1 i nämnda paragraf får uppgifter behandlas för fastställande av underlag för bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Vidare följer av 2 kap. 3 § 4 samma lag att uppgifter om underlag för fastställande av skatter och avgifter får behandlas i beskattningsdatabasen.

Enligt Skatteverkets uppfattning torde det redan av bestämmelserna i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet följa att uppgifter om att ett prissättningsbesked meddelats kan tas in i beskattningsdatabasen.

Skatteverket föreslår dock att det i klargörande syfte i punkt 1 i 2 § förordning (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet tas in en hänvisning till lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

7 Konsekvensanalys

7.1 Konsekvenser för Skatteverket

Det krävs inga stora utvecklingsinsatser för Skatteverket då något nytt IT-stöd inte behöver byggas. Att anpassa befintliga system så att det är möjligt att visa förekomst av prissättningsbesked kostar uppskattningsvis 400 000 – 500 000 kronor i engångskostnad, och sedan, beroende på antal ärenden som kommer in, mellan 50 000 och 100 000 kronor per år i underhåll.

För Skatteverkets del är det mer en personalfråga. Det kommer krävas erfarna revisorer med vana från arbete med internprissättning för att handlägga en begäran om prissättningsbesked. Dessa får hämtas internt från verksamheten, vilket innebär en kompetensförlust för övrig revisionsverksamhet.

Det är svårt att förutse hur många ansökningar om prissättningsbesked som kommer att lämnas in per år till Skatteverket. Ett rimligt antagande är 5 – 10 stycken, baserat på uppgifter från och jämförelser med andra länder. Då arbetet med en ansökan är omfattande, och även innehåller kommunikation och förhandlingar med andra länder, kommer handläggningstiden sannolikt att ligga på minst 18 – 36 månader per prissättningsbesked. Det innebär att erfarna revisorer under denna period tidvis kommer att vara upptagna med handläggning av prissättningsbesked i stället för att vara verksamma i övrig revisionsverksamhet.

Även resor till avtalsländer kan bli aktuella, med medföljande kostnader. Dessa kostnader går dock inte att uppskatta i förväg då det är för osäkert i vilken omfattning det kommer att bli nödvändigt.

Alternativet för möjligheten till prissättningsbesked är att företagen använder sig av en prissättningsmetod som Skatteverket kan komma att ifrågasätta. Detta leder ofta till revision och långa processer i förvaltningsdomstolarna vilket också kräver resurser hos Skatteverket.

7.2 Konsekvenser för de skattskyldiga

För de skattskyldiga kommer det krävas en del tid och resurser för att sammanställa en ansökan om prissättningsbesked. En sådan ansökan är omfattande och informationen som ska lämnas kräver en del tid att ta fram. De ska även tillhandahålla övrig information som Skatteverket anser nödvändig för att kunna ge ett prissättningsbesked. Den administrativa bördan läggs därmed på den skattskyldige.

Förfarandet med prissättningsbesked är dock frivilligt. Om den skattskyldige anser att det är för kostsamt att lämna in en ansökan kan denne välja att inte göra det. I de fall Skatteverket finner att den tillämpade prissättningsmetoden inte leder fram till ett armlängdsmässigt pris kan detta komma att medföra att långa och kostsamma revisioner genomförs och i förlängningen processer i förvaltningsdomstolarna. Vidare kan internationell ekonomisk dubbelbeskattning uppkomma och bl.a. medföra osäkerhet samt utdragna förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna. Med ett prissättningsbesked får de skattskyldiga en förutsebarhet för sin verksamhet och kan anpassa sig efter det besked de fått från Skatteverket.

Mot den nu angivna bakgrunden torde den administrativa bördan sammantaget snarast minska med ett system med prissättningsbesked.

8 Författningskommentarer

8.1 Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

1 §

Paragrafen anger lagens innehåll. Av *första meningen* framgår att prissättningsbesked kan meddelas i fråga om prissättning av internationella transaktioner mellan personer som är i sådan ekonomisk intressegemenskap som avses i 14 kap. 19 och 20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Om den aktuella prissättningsfrågan är att bedöma enligt bestämmelserna i 14 kap. 19 § IL eller någon annan av IL:s bestämmelser för beräkning av inkomst av näringsverksamhet saknar betydelse. När det gäller svenska handelsbolag, europeiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer omfattas sådana delägare som enligt 5 kap. IL ska beskattas för sådan juridisk persons inkomst av lagen.

I *andra meningen* klargörs att lagen också är tillämplig på internationella mellanhavanden mellan en näringsidkare och dennes fasta driftställe beläget i en annan stat än den där näringsidkaren är hemmahörande. Detta har kommit till uttryck genom att ett fast driftställe vid tillämpning av lagen ska anses som en självständig juridisk person i den stat där driftstället är beläget.

Se vidare avsnitt 6.2.

2 §

Av paragrafen framgår inledningsvis att prissättningsbesked bara meddelas efter ansökan från en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt IL och som omfattas av tillämpligt skatteavtal. Det är således inte möjligt för Skatteverket att på begäran av en utländsk behörig myndighet meddela ett prissättningsbesked såvida inte den av begäran berörda i Sverige hemmahörande näringsidkaren kommer in till Skatteverket med en ansökan om prissättningsbesked. Att fråga ska vara om en enligt IL skattskyldig näringsidkare innebär att såväl obegränsat som begränsat skattskyldiga näringsidkare omfattas och kan ansöka om prissättningsbesked. Att ett utländskt företags fasta driftställe i Sverige kan ansöka om ett prissättningsbesked framgår av 1 §. Av bestämmelsen följer också att en ansökan om prissättningsbesked alltid ska ges in till Skatteverket. Se vidare avsnitt 6.3 och 6.4.

3 §

I bestämmelsen anges att Skatteverket ska handlägga sådana behörig myndighetsärenden som är en följd av en ansökan om prissättningsbesked. I bestämmelsen ligger också implicit dels att förhandlingar om en ömsesidig överenskommelse bara kan inledas med stater som näringsidkaren angett i sin ansökan, dels att skatteavtalet i fråga måste innehålla bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (jfr artikel 25 i OECD:s modellavtal). Slutligen klargörs att förfarandet vid ömsesidig överenskommelse bara får inledas om det finns ett skatteavtal som innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar eller om staten i fråga kan lämna motsvarande information på annat sätt. Se vidare avsnitt 6.4 och 6.5.

4 §

Enligt *första stycket* ska Skatteverket med eget yttrande till regeringen överlämna att handha förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i ärende som är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen. Denna ordning överensstämmer i princip med vad som gäller enligt 2 § förordningen (2000:1077) om handläggning av ärenden enligt skatteavtal och förordningen (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna. När den del av ett ärende som rör förfarandet vid ömsesidig överenskommelse överlämnats ankommer det på regeringen att – om förutsättningar därför föreligger – inleda detta förfarande. I fall då ett ärende om prissättningsbesked överlämnats till regeringen ska vad som i 3 och 10 §§ sägs om Skatteverket i stället avse regeringen.

Av *andra stycket* framgår att det alltid är Skatteverket som, i förhållande till Taipeis delegation i Sverige, dvs. Taiwan, ska handha förfarandet vid ömsesidig överenskommelse.

Se vidare avsnitt 6.4.

5 §

Av paragrafen framgår att det alltid ankommer på Skatteverket att meddela prissättningsbeskedet. Detta gäller oavsett om det är Skatteverket eller regeringen som ingått den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen med berörd avtalsstat.

6 §

I *första stycket* anges att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse och tillämpningsområde som i IL. Av bestämmelsen följer att termen ”skatteavtal” i 2, 3, 6 och 11 §§ har den betydelse som anges i 2 kap. 35 § IL. I första stycket klargörs vidare att uttrycket *stat* också omfattar annan jurisdiktion med vilken Sverige har ett skatteavtal.

Av *andra stycket* följer att det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst i denna lags mening ska anses som ett skatteavtal. En motsvarande bestämmelse finns också i 2 a § andra stycket lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Se vidare avsnitt 6.6.

7 §

I paragrafen anges att förmöten, dvs. möten där kraven och förutsättningarna som sammanhänger med en ansökan om prissättningsbesked kan diskuteras, ska hållas om en näringsidkare som anmält intresse för ett prissättningsbesked begär detta. Se vidare avsnitt 6.7.

8 §

Av *första stycket* framgår att en ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig.

I *andra stycket* finns en uppräkningslista av uppgifter som en ansökan normalt sett ska innehålla. Uppräkningen är på intet sätt uttömmande utan är beroende av omständigheterna i det enskilda fallet. Vilka uppgifter som en ansökan ska innehålla i det enskilda fallet bör diskuteras vid förmöten.

Se vidare avsnitt 6.8.

9 §

I paragrafen anges att en ansökan om prissättningsbesked ska vara avfattad på svenska eller engelska och att den ska ges in i fyra exemplar. Om ansökan bara avser tillämpning av det nordiska skatteavtalet får ansökan i stället ges in på danska eller norska. Se vidare avsnitt 6.8.1.

10 §

I paragrafen klargörs att Skatteverket får begära in de ytterligare upplysningar som verket anser sig behöva för att handlägga ett ärende om prissättningsbesked. Fråga kan vara om uppgifter som den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten efterfrågar. Se vidare avsnitt 6.8.2.

11 §

Av denna paragraf framgår att Skatteverket får avvisa en ansökan om prissättningsbesked. Exempel på fall då det kan vara aktuellt att avvisa en ansökan är då ansökan rör en rent hypotetisk fråga, det inte är möjligt att ingå en ömsesidig överenskommelse med i ansökan angiven stat, ansökan inte uppfyller de i 8 § angivna förutsättningarna eller att näringsidkaren inte efterfyllt en anmodan enligt 10 § att inkomma med kompletterande upplysningar, transaktionen hör så samman med annan transaktion att den inte kan bedömas fristående, den aktuella frågan inte inrymmer svårigheter eller tvivelsmål vad gäller tolkningen av aktuellt skatteavtal, transaktionen i sin helhet avser förfluten tid eller det av andra skäl inte är lämpligt att prissättningsbesked meddelas. I sistnämnda fall kan fråga vara om att det i ansökan framlagda förslaget inte överensstämmer med grunderna för skattelagstiftningen, att den föreslagna prissättningsmetoden inte leder fram till ett armlängdsmässigt resultat eller att näringsidkaren visar uppenbart bristande intresse av att bistå i processen. Se vidare avsnitt 6.9.

12 §

I *första stycket* anges att Skatteverket i ett prissättningsbesked ska ange hur den fråga som beskedet avser ska bedömas. Vidare anges att ett prissättningsbesked får förenas med villkor. Fråga är här främst om s.k. avgörande antaganden men fråga kan också var om t.ex. från vilken tidpunkt beskedet är giltigt och giltighetsperiodens längd. Av 13 § framgår att den som fått ett prissättningsbesked alltid är skyldig att lämna viss information. Se vidare avsnitt 6.11.

I *andra stycket* klargörs att prissättningsbesked bara får lämnas om innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen står i överensstämmelse med ansökan eller om näringsidkaren godtagit därifrån gjorda ändringar. Bestämmelsen innebär att det är nödvändigt att innan en ömsesidig överenskommelse ingås ha en avstämning med näringsidkaren. Se vidare avsnitt 6.12.

13 §

Av paragrafen följer att en näringsidkare som fått ett prissättningsbesked är skyldig att till Skatteverket anmäla om någon av de förutsättningar på vilka prissättningsbeskedet vilar ändrats i sådan omfattning att beskedet bör

omprövas eller inte längre är giltigt. En sådan anmälan ska ske utan oskäligt dröjsmål. Se vidare avsnitt 6.13.1.

14 §

I paragrafen åläggs näringsidkare som fått ett prissättningsbesked en skyldighet att årligen till sin självdeklaration foga en försäkran om att de förutsättningar på vilka beskedet vilar är riktiga och att de därefter inte ändrats. Se vidare avsnitt 6.13.2.

15 §

I paragrafen anges att ett prissättningsbesked inte ska gälla längre än fem år om inte särskilda skäl föranleder annat. Detta innebär att Skatteverket i prissättningsbeskedet får ange en annan giltighetsperiod t.ex. om detta följer av den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen. Se avsnitt 6.14.1.

16 §

I paragrafen klargörs att ett prissättningsbesked, utom i fall som avses i 17–19 §§, är bindande för Skatteverket. Näringsidkaren äger dock begära omprövning av och överklaga taxeringar även i frågor som omfattas av ett prissättningsbesked. Se vidare avsnitt 6.14.3.

17 §

I paragrafen anges när Skatteverket får inleda ett förfarande för att ompröva ett prissättningsbesked. Detta är fallet dels om en författningsändring påverkar den fråga som prissättningsbeskedet avser, dels om någon av de förutsättningar på vilka beskedet vilar inte föreligger. En omprövning kan leda till att prissättningsbeskedet revideras eller att det förklaras ogiltigt. För att en revidering ska ske krävs att en ny ömsesidig överenskommelse träffas och att näringsidkaren godtar de förändrade förutsättningarna på vilka beskedet vilar, se vidare avsnitt 6.15.

18 §

I paragrafen anges när Skatteverket får inleda ett förfarande för att ompröva och förklara att ett prissättningsbesked inte längre ska gälla från ett visst beskattningsår. Detta är fallet om en näringsidkare som fått ett prissättningsbesked inte lämnar eller för sent lämnar sådan uppgift som kan ha föreskrivits i beskedet eller som följer av 13 §. Omprövning får också ske om näringsidkaren i sin deklaration avvikit från prissättningsbeskedet eller om han begär omprövning av eller anför besvär i en prissättningsfråga som omfattas av beskedet. Om näringsidkarens begäran om omprövning eller besvär är en följd av ett meddelat prissättningsbesked ska detta dock inte inverka på beskedets fortsatta giltighet. Se vidare avsnitt 6.15.

19 §

I paragrafen anges när Skatteverket får inleda ett förfarande för att ompröva och förklara att ett prissättningsbesked är ogiltigt och inte längre bindande för Skatteverket. Detta är fallet om näringsidkaren i de uppgifter som ligger till grund för prissättningsbeskedet lämnat oriktig uppgift. Uttrycket *oriktig uppgift* ska härvid ha den innebörd som anges i 5 kap. 1 § andra stycket TL. Även om nu ifrågavarande uppgifter bara indirekt kan sägas var till ledning för taxering ska vid denna prövning en utelämnad uppgift anses utgöra en oriktig uppgift. Se vidare avsnitt 6.15.

20 §

I paragrafen föreskrivs att bestämmelserna om kommunikering i 3 kap. 2 § TL är tillämpliga vid handläggningen av ärenden om prissättningsbesked. Se vidare avsnitt 6.16.

21 §

I paragrafen föreskrivs att uppgifter som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket inte har möjlighet att begära in med stöd av annan lag får bara användas vid handläggningen av det aktuella ärendet. Detta kan dock bara komma i fråga vad gäller sådana uppgifter som näringsidkaren särskilt angett. Med handläggning omfattas i detta sammanhang givetvis också kontroll av de i ansökan lämnade uppgifterna och av att de i prissättningsbeskedet uppställda villkoren är för handen. Se vidare avsnitt 6.17.

22 §

Av paragrafen följer att beslut enligt denna lag inte får överklagas. Det nu sagda gäller beslut att överlämna ett ärende till regeringen, avvisningsbeslut och själva prissättningsbeskedet. Något förbud för näringsidkaren att begära omprövning av eller överklaga en taxering som sker med stöd av ett prissättningsbesked finns däremot inte. Se avsnitt 6.19.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 januari 2009.

8.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

14 kap.

1 a §

I paragrafen finns en hänvisning till lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

8.3 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

3 kap.

7 §

Av det nya *andra stycket* följer att Skatteverket kan komma överens med näringsidkaren om att företa taxeringsbesök för att stämma av uppgifter som lämnats i ett ärende om prissättningsbesked eller för att kontrollera att de i beskedet uppställda villkoren är uppfyllda. Se vidare avsnitt 6.20.1.

8 §

Av det nya *andra stycket* följer att Skatteverket får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera uppgifter som lämnats i ett ärende om prissättningsbesked eller för att kontrollera att de i beskedet uppställda villkoren är uppfyllda. Se vidare avsnitt 6.20.1.

I *tredje stycket* anges att Skatteverket får besluta om taxeringsrevision för att inhämta i andra stycket angivna uppgifter från tredje man.

4 kap.

13 §

I *andra stycket* har en ny sjätte punkt lagts till. Av punkten framgår att ett omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret om det föranleds av ett prissättningsbesked. Bestämmelsen kommer således att bli tillämplig bara i sådana fall då ett prissättningsbesked, sett utifrån tidpunkten då det meddelas, omfattar en tidsperiod som sträcker sig mer än fem år bakåt i tiden. Se vidare avsnitt 6.20.2.

17 §

I *första stycket 3* har hänvisningen till 13 § andra stycket ändrats till att också omfatta punkt 6, se vidare ovan.

8.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

1 §

I ett nytt *andra stycke* klargörs att lagens bestämmelser inte är tillämpliga på kostnader i ärenden enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Vidare klargörs att lagens bestämmelser inte heller är tillämpliga på kostnader i ärenden som enligt skatteavtal eller det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exporråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst ska handläggas av behörig myndighet. Se vidare avsnitt 6.21.

8.5 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

9 kap.

1 §

I *tredje stycke* har en ny fjärde punkt lagts till. Av punkten framgår att beslut om prissättningsbesked omfattas av sekretess. Se vidare avsnitt 6.22.

8.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

2 §

I *första stycket 1* klargörs att det i beskattningsdatabasen får tas in uppgifter som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärende som sker med stöd av lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Se vidare avsnitt 6.23.